

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียน
การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน
ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญาพนธ์

ของ

สรिता ชูดวงแก้ว

๓ ๓.๒. 2536

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

185217

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....*เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย*.....ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....*สมสร วังช้อยน้อย*.....กรรมการ
(รศ.ดร.สมสร วังช้อยน้อย)

คณะกรรมการสอบ

.....*เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย*.....ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....*สมสร วังช้อยน้อย*.....กรรมการ
(รศ.ดร.สมสร วังช้อยน้อย)

.....*อ.ขจร สุธังสรรค์*.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ.ขจร สุธังสรรค์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....*สมพร บัวทอง*.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ 24 เดือน กันยายน พ.ศ. 2535

ประกาศขอบคุณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์
รัตนวิทย์ ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย กรรมการ
และอาจารย์ขจร สุจริตศรี กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ
ให้คำแนะนำ ตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.บังอร พานทอง และดร.ชุตินา เจียมศิริ ที่ให้ความกรุณา
ตรวจ แก้ไข และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
ฝ่ายวิชาการ คณาจารย์ในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอขอบคุณอาจารย์ฉันทนา เจริญกุล
และคณาจารย์ในหมวดภาษาต่างประเทศทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลืออันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
และขอขอบใจนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทุกคน

ขอขอบคุณ คุณนภาพร วิเศษพันธุ์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ด้วยความ
ปรารถนาดีต่อผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมเอกการมัธยมศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ
ให้คำปรึกษา ร่วมแสดงความคิดเห็น และให้กำลังใจ อันเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยมาโดยตลอด
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอขอบคุณ คุณนังอร หล่อวิริยากุล คุณสายสุนีย์ เต็มสินสุข และ
คุณพจนารถ บัวเขียว

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่
และขออธิษฐานถึงพระคุณของครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

สรिता ชูดวงแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้	27
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	91
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	100
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	100
เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง	101
การสร้างและหาคูคุณภาพเครื่องมือ	101
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	107
การวิเคราะห์ข้อมูล	111
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	111

4	การวิเคราะห์ข้อมูล	115
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	115
	ลำดับในการวิเคราะห์ข้อมูล	115
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	116
5	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	119
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	119
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	119
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	119
	การวิเคราะห์ข้อมูล	121
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	121
	อภิปรายผล	122
	ข้อเสนอแนะ	129
	บรรณานุกรม	131
	ภาคผนวก	145
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	311

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแผนการทดลอง Randomized Control Group Pretest-Posttest Design	107
2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม	116
3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม	117
4 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม	118

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) บรรจุรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีจุดประสงค์อยู่ 3 ประการ คือ ประการแรกเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถ ความถนัด ในภาษาต่างประเทศ ตามความสนใจของผู้เรียน ประการที่สองให้ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในภาษาที่เลือกเรียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา และประการสุดท้ายนั้นมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. ม.ป.ป.)

หากพิจารณาถึงทักษะทั้ง 4 ของภาษาอังกฤษ อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โอกาสที่จะได้ใช้ทักษะการอ่านมีมากที่สุด เนื่องจากคนส่วนใหญ่ของประเทศไม่ค่อยได้มีโอกาสพบปะพูดคุยกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากนัก ทักษะการฟังพูดจึงเกิดขึ้นได้ยากสำหรับทักษะการเขียนนั้นถือว่าเป็นทักษะที่อาศัยความรู้ ความเข้าใจ และมีพื้นฐานมาจากการฟังพูด อ่าน จึงเป็นทักษะที่มีโอกาสฝึกฝนน้อย ส่วนทักษะการอ่านนั้นมีโอกาสได้ใช้มากกว่าทักษะอื่น เนื่องจากเอกสารสิ่งพิมพ์ อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือตำราเรียน ประกาศ ฉลากคำแนะนำในการใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ยังพอมีให้พบเห็นได้ทั่วไป ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในสถานการศึกษา จึงควรเน้นหนักที่การอ่าน เพราะเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดและจำเป็นที่สุด (Ward. 1980 : 2) ซึ่งวาวแวว โรงสะอาด (2530 : 76) มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการอ่านนั้นมีความสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้อันจะเป็นปัจจัยในการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ต่อไป

อย่างไรก็ตาม สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังคงมีข้อบกพร่องและประสพปัญหา ซึ่งวิชา สังข์ทองเงิน (2530 : 80 - 86) ได้วิจัยศึกษาระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั่วประเทศ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 มีความสามารถในระดับทักษะด้านกลไก ซึ่งถือว่าเป็นระดับแรกเท่านั้น เป็นระดับความสามารถในการเห็นความแตกต่างระหว่างตัวสะกดบอกความเหมือนความแตกต่างได้ ไม่จำเป็นต้องเข้าใจ และอัจฉรา วงศ์ไสธ (2532 : 152 - 158) ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบอิงปริเฉท (Domain) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถทางเนื้อหาภาษาสูงกว่าการใช้ทักษะภาษาทางเสียงและตัวอักษร แสดงว่านักเรียนได้รับการฝึกฝนหรือมีความสนใจฝึกทักษะในลักษณะจุลภาษา (Discrete) เน้นเรื่องศัพท์ ไวยากรณ์ และเสียง จะเห็นได้ว่าแม้หลักสูตรจะเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) แต่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หรือครูผู้สอนยังให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบเนื้อหาภาษาอยู่ ส่วนความสามารถด้านการใช้ทักษะการอ่าน พบว่าความสามารถอยู่ในระดับปานกลางยังต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งโทมัส โรบินสัน และทิงเกอร์ (รุจา ผลสวัสดิ์, 2532 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Tinker, 1965) ได้กล่าวว่า โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว การสอนอ่านมีแนวโน้มจะเน้นผลที่ปรากฏออกมาในลักษณะของผลผลิต (Product) มากกว่าเน้นกระบวนการ (Process) ดังนั้นพฤติกรรมการสอนของครูจึงเป็นการ "สอบ" แทนที่จะ "สอน" วิธีการสอนจึงเป็นรูปแบบของการบรรยายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง และบอกให้นักเรียนตอบคำถามท้ายบท ซึ่งวิธีดังกล่าว ครูไม่ได้ให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้นักเรียนมีความสามารถในการนำกระบวนการอ่านมาใช้ในการอ่านได้ด้วยตนเอง เป็นที่แน่ชัดว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันยังคงเป็นไปในลักษณะที่ครูสอนโดยการแปลเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง สอนไวยากรณ์ คำศัพท์ เน้นความจำในเนื้อหามากกว่าจะมุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่าน

ปัญหาดังกล่าว มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกันหลายประการและปัจจัยที่สำคัญที่สุด ได้แก่ วิธีสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยหลายชิ้น บราควาว่าครูขาดประสิทธิภาพในการสอน การสอนยังยึดตัวครูเป็นศูนย์กลาง ครูยังขาดการนำเทคนิคใหม่ ๆ เข้าประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงการสอน (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ม.ป.ป.; คณะมนุษยศาสตร์ มศว ปทุมวัน. 2528 : 339)

นอกจากนี้รายงานผลการวิจัย เรื่องการวิจัยสังเคราะห์กระบวนการหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2531 ปรากฏว่า ปัญหาสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษคือ ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง โดยครูใช้การบรรยายให้นักเรียนนั่งฟังและให้นักเรียนมีโอกาสในการมีส่วนร่วมในการกระบวนการเรียนการสอนน้อยมาก ครูผู้สอนขาดความกระตือรือร้น การจัดการเรียนการสอนเน้นเนื้อหามากกว่ากระบวนการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และทักษะพื้นฐานของนักเรียนยังไม่เป็นที่พอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนซึ่งไม่มีความสามารถในการคิด การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล (กรมวิชาการ. 2531) แม้ว่าครูจะมีวิธีการสอนหรือมีแผนการสอนที่รัดกุม แต่บ่อยครั้งที่ครูประสบความล้มเหลวในการสอน เนื่องจากไม่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ โดยเฉพาะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ความสามารถในการสื่อความของผู้สอนยังก่อให้เกิดเจตคติทางลบแก่ผู้เรียนด้วย เช่น เกิดความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้น โดยความเป็นจริงแล้วกระบวนการเรียนการสอนที่ได้ผลนั้นครูและนักเรียนต้องร่วมมือกันที่จะตอบสนองซึ่งกันและกันอย่างเหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ และได้เสนอแนะรูปแบบของการสอน โดยได้อธิบายไว้ว่าสิ่งที่นักเรียนต้องการในกระบวนการเรียนการสอนก็คือการได้รับการชี้แนะเพื่อให้ไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และกล่าวว่าบทบาทของครูต้องเตรียมคอยชี้แนะให้แนวทาง (Pearson and Gallagher. 1990 : 90) อัฒยสี แจ่มเจริญ (2526 : 13) ได้เสนอความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในเรื่องหน้าที่ของครูไว้ว่า ครูจะต้องสนใจและเอาใจใส่ในการสอนเป็นอย่างดี ในการสอนภาษาต่างประเทศครูจะต้องปูพื้นฐานที่มีความมั่นคงให้ได้ และได้กล่าวอีกว่ามนุษย์ทุกคนสามารถเรียนภาษาแม่ได้ดี เพราะเรียนโดยธรรมชาติ และมีสิ่งแวดล้อมช่วยเหลือ แต่การเรียนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องพึ่งครูช่วยจัดสิ่งแวดล้อมและใช้หลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ช่วยจัดสภาพการณ์ให้ ผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศได้ดีจึงต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ความสนใจ แรงจูงใจ ความพร้อมและเจตคติที่ดีของผู้เรียนมีส่วนสำคัญในการเรียนภาษา จึงกล่าวได้ว่าครูมีความสำคัญที่สุดในชั้นเรียน บุคลิกภาพ และทัศนคติของครูจะเป็นตัวตัดสินว่าการเรียนรู้ของนักเรียนจะมีประสิทธิภาพเพียงใด (Harmatz. 1978 : 4 ; Dreher and Singer. 1989)

สำหรับทักษะการอ่านของนักเรียนนั้นครูมีบทบาทสำคัญในการที่จะทำให้นักเรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากทักษะการอ่านผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการที่จะทำความเข้าใจและตีความสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายให้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนมากกว่าที่จะอ่านแค่เพียงตัวภาษานั้น ๆ (Wight. 1970) นักเรียนจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านดังกล่าวได้ ครูจะต้องมีบทบาทมากกว่าการบรรยาย อ่านและแปลให้นักเรียนคอยฟัง และตอบคำถามเท่านั้น แต่ครูจะต้องส่งเสริม กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ไปด้วย โดยการให้มีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น ตั้งคำถาม และการตัดสินใจบทบาทของนักเรียนจะเป็นทั้งผู้ฟัง ผู้อ่าน และผู้เขียน ไปพร้อม ๆ กัน (Brownlie and Gilchrist. 1989 : 618) สไตลิตซ์ และโอชลเกอร์ส (Stieglitz and Ochkers. 1989 : 374) ได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน ครูต้องคอยกระตุ้น สนับสนุน และช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความคิด วิเคราะห์ และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านอยู่ตลอด การที่จะทำเช่นนี้ได้ครูจะต้องสร้างบรรยากาศการมีปฏิสัมพันธ์ต่อเด็ก โดยการที่ครูใช้คำพูด หรือที่เรียกว่าปฏิสัมพันธ์ทางวาจา พูดกระตุ้นนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และนอกจากนี้ การพัฒนาทางปัญญานั้นยังขึ้นอยู่กับการณ์ปฏิสัมพันธ์อย่างมีระบบที่เกิดขึ้นระหว่างผู้สอนและผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ การสอนโดยใช้สื่อทางภาษา จะทำให้เกิดการพัฒนาทางปัญญาอันจะเป็นสื่อสำคัญของการเจริญเติบโตทางเชาว์ปัญญา การพัฒนาทางสติปัญญาที่สำคัญ ได้แก่ การเพิ่มปริมาณความสามารถที่จะโต้ตอบทางภาษาของผู้เรียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Bruner. 1960) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะเกิดขึ้นได้โดยตลอดต้องทำให้ข้อความที่โต้ตอบกันเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Discourse) การใช้ภาษาของครูในห้องเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะเป็นวิธีการที่ทำให้ครูและนักเรียนสื่อสารเข้าใจกันได้ (Sinclair and Coulthard. 1978) และจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดกระบวนการเรียนรู้ทางสมอง ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาความคิดรวบยอด (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Flanders. 1967 ; Sinclair and Coulthard. 1975 ; Lemke. 1984) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อีฟกือตส์กี (Lysynchuk. 1990 : 470 ; citing Vygotsky. 1978) ที่ว่าการพัฒนาทางปัญญาจะเพิ่มขึ้นถ้าผู้เริ่มหัด ได้รับการช่วยเหลือจาก

ผู้เชี่ยวชาญ เช่น พ่อแม่ หรือ ครู การพูดของครูในการเรียนการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ จึงนับว่าเป็นลีลาการสอนโดยเฉพาะที่สำคัญและจำเป็นต้องตระหนักว่าครูควรพูดลักษณะใดบ้าง ทั้งในการริเริ่มพูด การถามคำถาม การโต้ตอบทางวาจา และสื่อเนื้อความซึ่งต้องพิจารณาจัดลำดับความ และการเลือกใช้ถ้อยคำที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน กลวิธีที่ครูคอยช่วยเหลือให้นักเรียนดังกล่าวเพื่อให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย เป็นกลวิธีที่เรียกว่ากลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) กล่าวคือ เป็นการช่วยผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้โดยการต่อความ เสริมความคิดที่ผู้เรียนต้องการที่จะพูด เขียนหรือแสดงออกทางความคิดต่าง ๆ เพื่อการสื่อสาร การช่วยเหลือดังกล่าวกระทำโดยผู้สอนสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นร่วมกันในการเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533)

จากงานวิจัย พบว่า การสอนอ่านที่จะทำให้ให้นักเรียนและครูได้มีโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาโดยการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านก็คือ การสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal Teaching) ของ บราวน์ และพาลินซาร์ (Brown and Palincsar, 1984) ซึ่งเป็นการสอนอ่านที่ให้นักเรียนใช้ความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้า (Prediction) ท้าความกระจ่างกับข้อสงสัย (Clarification) ตั้งคำถาม (Question) และสรุป (Summarization) ทั้งนี้ ลีซินชุก และคนอื่น ๆ (Lysynchuk and others, 1990) ได้กล่าวว่าการสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน จะส่งผลให้ครูต้องนำกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มาใช้โดยตลอดกระบวนการเรียนการสอน

นอกเหนือจากการศึกษาค้นคว้าผลของการสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ แล้วผู้วิจัยสนใจจะศึกษา ผลของการสอนนี้ว่าจะก่อให้เกิดความสนใจในการเรียนด้วยหรือไม่ ด้วยเหตุที่ว่าความสนใจ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการศึกษาล่าเรียน หากนักเรียนมีความสนใจในสิ่งที่เรียนย่อมมีแนวโน้มที่จะกระทำกิจกรรม หรือผูกพันเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนอย่างมีจิตใจจดจ่อ โอกาสที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ก็มีมากขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นกลวิธีที่ครูคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้

ความสามารถของตนเองออกมา นักเรียนและครูมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตลอดมิได้ปล่อยให้ นักเรียน
ลองผิดลองถูกในการเรียนแต่โดยลำพัง ดังนั้นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ จึงน่าจะส่งผลให้
นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

กล่าวโดยสรุปแล้ว ผู้วิจัยทดลองใช้การสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ กับการสอน
ตามคู่มือครูว่าแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการสอนของครูในด้านการใช้พฤติกรรม
ทางวาจา เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ นำไปปรับปรุงการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน เพื่อให้เกิด
ผลสัมฤทธิ์ต่อนักเรียนให้มากที่สุด ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
หาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2535 ที่เรียนวิชาหลัก 3 (อ 013) จำนวนนักเรียน 400 คน จาก 12 ห้องเรียน ที่จัด
ห้องเรียนโดยคณะนักเรียนเก่า อ่อน ปานกลาง

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียน ทาตอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ที่เรียนวิชาหลัก 3 (อ 013) ที่จัดห้องเรียนโดยคละนักเรียนเก่ง อ่อน ปานกลาง จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องละ 40 คน ที่ได้มาจากการสุ่มโดยใช้ห้องเรียน เป็นหน่วยในการสุ่มด้วยวิธีจับฉลากจากจำนวนประชากร 12 ห้องเรียน แล้วสุ่มนักเรียนใน แต่ละห้องด้วยวิธีจับฉลากห้องละ 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลาก อีกครั้งหนึ่ง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. เนื้อหา

กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการสอน เพื่อใช้ในการทดลองโดยเป็นเนื้อหาที่มีความ ยากง่ายในระดับเดียวกับ เนื้อหาในหนังสือ Let's Use English II ในรายวิชาหลัก 3 (อ 013) จำนวน 16 เรื่อง ใช้เนื้อหาเดียวกันทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

4. ระยะเวลา

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เวลากลุ่มละ 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที ทดลอง สัปดาห์ละ 4 คาบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี

5.1.1 การสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้โดยการสร้างและดำเนินปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้โดยที่ครูจะใช้การพูด 5 ประเภท โดยประยุกต์มาจากการใช้คำพูดของ บีค (Beed. 1991) และการพูดเพื่อใช้อธิบายทางอ้อมของ แพลนเคอร์ส (Flanders. 1970) เพื่อเสริมต่อปฏิสัมพันธ์ทางวาทะนั้น ๆ ตามแต่ปัญหาของการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นของนักเรียน อันได้แก่ พูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษาใช้เมื่อนักเรียนใช้คำ หรือข้อความผิดใช้ภาษาแม่ หรือสงสัยซักถาม พูดเพื่อเสริมความหรือต่อความใช้เมื่อนักเรียนพูดติดขัด ไม่สามารถพูดข้อความที่ตนต้องการให้จบสมบูรณ์ได้ตลอด พูดเพื่อให้แนวทางหรือชี้แนะใช้เมื่อนักเรียนหนึ่งเงี่ยบ ไม่ได้ตอบ พูดเพื่อให้ปฏิบัติใช้เมื่อต้องการให้นักเรียนปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งและพูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจสร้างความมั่นใจและบอกผลของการปฏิบัติ ใช้เมื่อนักเรียนได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว แต่ไม่แน่ใจในสิ่งที่ตนปฏิบัติไป ครูจะใช้คำพูดดังกล่าวไปเป็นสื่อเพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนใช้ความสามารถในการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย การตั้งคำถาม และการสรุปเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งใช้รูปแบบการสอนตามแนวการสอนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะของ บราวน์ และพาลินซาร์ (Brown and Palincsar. 1984) โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ความหมายโดยรวมของเรื่องอันจะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน โดยการที่ครูให้นักเรียนเดาเรื่องจากภาพหรือจากชื่อเรื่อง

ขั้นที่ 2 นักเรียนอ่านบทอ่านในใจ เพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบสิ่งที่ได้คาดการณ์ไว้ และจัดระเบียบความคิดใหม่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเพื่อฝึกการอ่านในใจ

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนทำความเข้าใจบทอ่านร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยการที่ครูอ่านบทอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนซักถาม คำศัพท์ ประโยค หรือข้อความที่นักเรียนสงสัย จากนั้นครูและนักเรียนช่วยกันตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป เพื่อให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องได้ จำเรื่องราวได้ และตีความได้ โดยการให้นักเรียนสรุปเรื่องโดยใช้ แผนภูมิ

ขั้นที่ 5 กิจกรรมทบทวน เพื่อเป็นการเน้นย้ำ ความเข้าใจของนักเรียน โดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด หรือทำกิจกรรมทางภาษา เช่น ทาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน หรือ ทาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามกัน

2. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ในรายวิชาหลัก โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ โดยใช้การสนทนาถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียน หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ทราบว่าเมื่อผู้เรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้วผู้เรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมในการใช้คำถาม วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็น การทบทวนเรื่องลำดับที่ สำนวน และโครงสร้าง ไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมาย คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนจะได้เรียนในบทเรียนใหม่

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะแนวทางหรือแนวทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น แนะนำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า ใช้คำถามเป็นการนำทาง หรือให้แนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัด ตลอดทั้ง กิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนให้คำชมเชย เมื่อนักเรียนทำงานถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินการเรียนรู้ โดยการสังเกตการอ่าน และตอบคำถามจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการสรุป ย้ำทวนบทเรียนให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการแปลความ ตีความ เรียงลำดับเหตุการณ์ จับใจความสำคัญ และสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหากคุณภาพแล้ว

4. ความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจ ความเอาใจใส่ ความกระตือรือร้น ความพยายามในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ตลอดจนเห็นประโยชน์และเห็นคุณค่าของการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้ด้วยคะแนนจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหากคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อ ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.4 แนวความคิดของทฤษฎีประสบการณ์กับการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 1.5 ความสำคัญของการสอนอ่าน
 - 1.6 องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน
 - 1.7 หลักในการสอนอ่านทั่ว ๆ ไป
 - 1.8 การอ่านที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 - 2.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์
 - 2.2 การปฏิสัมพันธ์
 - 2.3 การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง
 - 2.4 กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 - 2.5 การสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน
 - 2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่าน เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน
 - 2.7 การสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 - 2.8 หลักการประยุกต์ประเภทพฤติกรรมทางวาจาของแพลนเคอร์ส และของ บีด ที่นำมาใช้เป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 - 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในประเทศไทย
 - 2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในต่างประเทศ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
 - 3.1 ความหมายของความสนใจ
 - 3.2 ลักษณะของความสนใจ
 - 3.3 ชนิดของความสนใจ
 - 3.4 สาเหตุของความสนใจ
 - 3.5 การวัดความสนใจ
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีหลายคุณลักษณะ มีองค์ประกอบทางจิตวิทยา สภาพร่างกายและสภาพทางสังคมรวมอยู่ด้วย (Dubin. 1982 : 14) นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ และนักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

การอ่านคือ การมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เป็นกระบวนการสื่อความหมายของความคิด อารมณ์ และความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน (Widdowson. 1979 : 174)

การอ่านคือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงต้องเป็นผู้แปรรหัสเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน (Morris and Stewart. 1984 : 14)

การอ่านเป็นการทำปฏิริยาระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความ โดยผู้อ่านเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัด แล้วหยุดทำความเข้าใจคำ แล้วรวบรวมเป็นหน่วยความคิด (Thought Unit) และอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมประมวลเข้าเป็นความคิด พิจารณาและสรุปความคิดเห็น (Dechant. 1970 : 3 ; Bond and Tinker. 1957 : 19 ; Harris and Sipay. 1979 : 27)

การอ่านเป็นการบูรณาการทักษะหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เช่น การมองเห็น การจำแนกความแตกต่าง การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ การตีความ เพื่อทำความเข้าใจ และวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน (Smith. 1971 : 1 ; Lado. 1964 : 14 ; Harris. 1969 : 59)

การอ่าน คือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือการค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความที่อ่านมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ลักษณะของเรื่องที่อ่านประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ความสามารถทางภาษา เป็นต้น (มานิต บุณฺประเสริฐ. 2527 : 1)

จากความหมายของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน มีองค์ประกอบหลายอย่าง ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนและต้องการสื่อความหมาย กับทั้งรู้ถึงความคิดและวิธีการเขียนของผู้เขียน หรือโครงสร้างของข้อเขียนในขณะเดียวกันก็พยายามเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดได้ สามารถสรุปความคิดและเข้าใจเจตคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่านและจาเรื่องที่อ่านได้ตามประสบการณ์และความสามารถของตน

2. ความเข้าใจการอ่าน

ชาวลา แพร์ตกุล (2520 : 134) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการผสมผสานแล้วขยายความรู้ความเข้าใจที่กว้างไกลออกไปอย่างสมเหตุสมผล โดยประกอบด้วยลักษณะ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อน
2. รู้ความเกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง (ภาษาพูด).
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดในทำนองเดียวกันกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถอธิบายได้

ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือสามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้สำหรับ เรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือสามารถจับความสัมพันธ์ระหว่าง ชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถจะนำมากล่าวแบบหนึ่งหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือความสามารถขยายความหมาย และนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงได้

เบอร์ตัน (Burton. 1956 : 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจ ในการอ่านว่าต้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกัน คือ

1. การเข้าใจความหมายของศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. การจับความคิดสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทได้ สรุปความได้และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับพื้นฐาน ดังนี้คือ

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) ถือว่าเป็นทักษะพื้นฐาน ของการอ่าน ผู้เรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเจต (Paragraph) และไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) ผู้เรียนจะเข้าใจ ความหมายของกลุ่มคำได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำจะไม่ช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจได้

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำและกลุ่มคำแล้ว ผู้เรียนต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ ระหว่างกลุ่มคำ และกลุ่มคำในประโยคด้วย สำหรับผู้เรียนที่ไม่เข้าใจความสัมพันธ์ดังกล่าวจะทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. ความเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) ผู้เรียนจะเข้าใจอนุเจตได้ก็ต่อเมื่อมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเจต การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคนั้นค่อนข้างยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถด้านนี้แล้ว จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of Larger Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตด้วย

ทักษะพื้นฐานตามที่กล่าวนี้ จะมีความสัมพันธ์กัน ผู้อ่านจะเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ก็ต่อเมื่อเข้าใจความหมายของคำ รู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเข้าใจประโยค เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค จะทำให้เข้าใจอนุเจต เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตทั้งหมด และเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน

เชฟเพิร์ด (Shepherd. 1973 : 79) สรุปว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิด ติดตามข้อเขียนที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านต้องเข้าใจภาษาของผู้เขียน และตีความหมายให้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียน

คาร์ และคนอื่น ๆ (Carr and others. 1983 : 1 - 2) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือการตีความหมายจากเรื่องที่อ่าน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่านที่ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นในการตีความ (Interpretation) และตัดสินใจว่าความนั้นอย่างมีเหตุผล

คาร์เรล (Carrell. 1984 : 87) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านนั้นคือความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต (Paragraph) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการจัดหรือการเรียบเรียงเรื่อง เข้าใจในรูปแบบหรือโครงสร้างของข้อเขียน

(Rhetorical Organization) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ คินท์ช และยาร์บรอก์ (Kintch and Yarbrough. 1982 : 828) ที่ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจมีสองระดับ คือ ความเข้าใจระดับจุลภาค (Microprocesses in Comprehension) คือความเข้าใจ วลี และประโยคกับความเข้าใจระดับกว้าง (Macroprocesses in Comprehension) คือความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน

จอห์นสัน และบาร์เรตต์ (Johnson and Barrett. 1981 : 74) กล่าวว่า การที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้นั้น ควรได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ปรากฏ ประโยค ย่อหน้าและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และสิ่งที่ผู้อ่านรู้แล้ว ที่มีอยู่ในข้อความที่เขียนหรือ ประสบการณ์เดิมของเขา

ฟริตแมน และโรลส์ (Friedman and Rowls. 1980 : 26 - 27) กล่าวว่า เวลาสอนอ่าน ผู้สอนควรสอนทักษะที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน เพราะว่าการ เข้าใจเป็นเป้าหมายสูงสุดในการอ่าน ในอันที่จะทำให้เข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการ สื่อความหมายมายังผู้อ่าน

รัสเซลล์ (Russell. 1963 : 198 - 199) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความ เข้าใจเนื้อเรื่องนั้นครูมีวิธีฝึกดังนี้

1. ให้ผู้เรียนหาข้อความหรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
2. ให้เลือกคำนอกลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
3. กำหนดแนวทางที่ต้องการให้แก่ผู้เรียน ก่อนที่จะให้ผู้เรียนอ่าน
4. รวบรวมความคิดที่อ่านจากเรื่องแล้วเขียนโดยใช้คำพูดของผู้เรียนเอง

วิธีฝึกทั้ง 4 นี้ ครูสามารถฝึกให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างมีจุดหมาย จับใจความสำคัญของเรื่องได้ ลำดับเรื่องได้ และสรุปความได้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ครูควร ช่วยเหลือผู้เรียนดังต่อไปนี้คือ

1. การสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค
2. สอนให้ผู้เรียนรวบรวมข้อความที่อ่านได้
3. สอนให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า และให้ผู้เรียน

สามารถแยกได้ว่าข้อความใดเป็นข้อความจริง และข้อความใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค ตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับความและสรุปความได้จากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเขียนสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้คือนักครูผู้สอนจึงต้องแสวงหาแนวทางที่ตีฝักการอ่านและสอนการอ่านให้กับนักเรียน

3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ในการอ่านนั้นผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่านต่าง ๆ เช่น บางครั้งอ่านเพื่อความรู้ หรือเพื่อหาข้อมูล บางครั้งอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน จึงทำให้เกิดระดับความเข้าใจในการอ่าน ต่างกันไปด้วย แต่โดยทั่วไปแล้วผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้แบ่งระดับความเข้าใจไว้ดังนี้

นพรัตน์ สร้อยสุวรรณ (2527 : 1231) ได้อ้างถึงระดับความเข้าใจในการอ่าน ตามแนวคิดของ เบอร์มิสเตอร์ (Burmister) โดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานของ แซนเดอร์ (Sanders) ซึ่งได้ดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy อีกทีหนึ่ง เขาได้กล่าวถึงระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของการจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ ได้แก่ การจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
2. ระดับแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิ เป็นต้น
3. ระดับตีความ (Interpretation) คือการเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ ให้คาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความของเรื่องโดยที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้
4. ระดับประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนเกิดความสำเร็จ

5. ระดับวิเคราะห์ (Analysis) คือความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจหา ส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์คำโฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะวิเคราะห์ คำประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิด ๆ ของผู้เขียน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกัน แล้วจัดเรียงใหม่

7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านอะไรบ้างที่เป็นจริง (Facts) อะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) และ อะไรบ้างที่เป็นความเชื่อของเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

สำหรับนักการศึกษาต่างประเทศนั้น ก็มีหลายท่านที่ได้แสดงทรรศนะเรื่องระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ เช่น แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 317) กล่าวว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านมี 4 ระดับคือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับขั้นที่ผู้อ่านเข้าใจตามอักษรว่าผู้เขียนเขียนอย่างไร เป็นเรื่องของการระลึกถึงรายละเอียด (Details) ใจความสำคัญ (Main Ideas) ลำดับเรื่อง (Sequences) การเปรียบเทียบ (Comparisons) เหตุและผล (Cause - Effect) และเข้าใจคุณลักษณะของตัวละครหรือของเรื่อง (Character Traits)

2. ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง (Interference) สามารถโยงเข้ากับเหตุการณ์อื่น ๆ ได้

3. ระดับความเข้าใจที่ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Evaluation) เข้าใจเนื้อเรื่องแล้วประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ว่าผู้เขียนมีเป้าหมายอย่างไร อารมณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร เจตคติของผู้เขียนเป็นอย่างไร เป็นต้น

4. ระดับความเข้าใจที่จะทำให้เกิดทัศนคติ เกิดความซาบซึ้ง เปลี่ยนแปลงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดได้ (Appreciation)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าระดับความเข้าใจในการอ่านก็เป็นส่วนสำคัญที่จะกำหนดขอบข่าย วัตถุประสงค์และพฤติกรรมที่ผู้สอนควรจะใช้ในการจัดกิจกรรม กล่าวคือ จะสอนให้ผู้อ่านเกิดความ เข้าใจระดับไหนนั้นต้องดูความพร้อมของผู้เรียน และความพร้อมด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย แต่สำหรับงานวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะความสามารถในการแปลความ ตีความ เรียงลำดับ เหตุการณ์ จับใจความสำคัญและสรุปความเท่านั้น ดังนั้นระดับความเข้าใจในการอ่านจึงมีความ สำคัญในการสอนอ่าน เพื่อที่จะกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียนให้เหมาะสมกับระดับชั้น

4. แนวความคิดของทฤษฎีประสบการณ์กับการอ่านเพื่อความเข้าใจ สังกัดกับเบื้องต้นเกี่ยวกับทฤษฎี Schema

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1981 : 4 - 12) ให้ความหมายของ Schema ว่า หมายถึง โครงสร้างข้อมูลที่ชี้แทนความหมายของสิ่งกับกว้าง ๆ ที่สะสมไว้ในความทรงจำ (Memory) ข้อมูลต่าง ๆ ที่สะสมไว้ (Schemata) อาจเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับสิ่งของ สถานการณ์ ทั่ว ๆ ไป เหตุการณ์ ลำดับเหตุการณ์ การกระทำ ลำดับการกระทำ Rumelhart ได้อธิบาย ต่อไปว่า Schema เป็นกระบวนการที่ต้องมีขั้นตอนย่อย ๆ คือ Sub-Schema ของ Schema ดังนั้นความรู้หรือสังกัดที่เรียกว่า Schema นี้ จะต้องประกอบด้วย สังกัดย่อย ๆ และการอธิบาย ความสัมพันธ์ระหว่างสังกัดย่อย ๆ เหล่านี้เพื่อความเข้าใจระบบของการรวมสังกัดย่อย ๆ เป็นสังกัดปรวมหรือความรู้

จากนิยามของ Schema ดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ทฤษฎี Schema เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงกลุ่มความรู้ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างของความรู้ของมนุษย์ที่มีอยู่เดิมแล้ว (Schemata) หรือกรอบงาน (Framework) หรือโครงสร้างความรู้ (Knowledge Structure) หรือการเขียน (Script) และมนุษย์มีกระบวนการรับย่อยข่าวสาร เพื่อ ประสิทธิภาพของการสื่อความหมายอย่างไร ซึ่งโครงสร้างความรู้นี้จะเรียงรายกันอยู่เป็น ลำดับขั้นและจัดกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน

ทฤษฎี Schema กับการอ่าน

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981 : 22 - 23) ได้สรุปการนำทฤษฎี Schema มาใช้อธิบายการอ่านดังนี้คือ ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) และความรู้ทั่วไป (General Knowledge of the World) ในขณะที่อ่านความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้ Schema หรือ โครงสร้างความรู้เดิมทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปที่มีอยู่พร้อมแล้วมาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะข้อเขียนใด ๆ ก็ตามเป็นเพียงข้อมูลทางภาษาที่ผู้เขียนเตรียมให้ผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้นเอง โดยการนำโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับข้อเขียนในตัวโครงสร้างความรู้เดิมจะมีช่องว่างอยู่ ในขณะที่กระบวนการอ่านดำเนินไปผู้อ่านจะเริ่มได้รับความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อช่องว่างนี้มีสภาพที่เต็มสมบูรณ์ (Instantiation of Schemata) ความเข้าใจจึงเกิดขึ้น

ทฤษฎี Schema และการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ตามหลักการของทฤษฎี Schema นั้นถือว่า ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีโครงสร้างของความรู้เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ทฤษฎี Schema ตั้งสมมติฐานว่าความรู้และความจำของมนุษย์ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะเป็นโครงสร้าง มิใช่มีรูปแบบ ดังนั้นเมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น ซึ่งก็คือ Schema ออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนจึงเป็นตัวแทนของโครงสร้างของความรู้ของผู้เขียนเอง ถ้าหาก Schema ของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมาก ผู้อ่านก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

คาร์เรล และไอชเทอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold. 1983 : 560) แบ่งโครงสร้างของความรู้ออกเป็นสองชนิดคือ

1. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ (Formal Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนเชิงสาธกโวหาร นิทาน นิยาย วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้ลึกไวดต่อลักษณะโครงสร้างของการเขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ ในขณะที่อ่านจะช่วย

อย่างมากในด้านความเข้าใจและความทรงจำลักษณะ โครงสร้างของข้อเขียนของเรื่องต่าง ๆ จะแตกต่างกันไป และมักจะมีลักษณะ โครงสร้างของข้อเขียนเฉพาะแต่ละชนิด เช่น นิทานหรือเรื่องสั้นนั้น ก็จะมีโครงสร้างเป็นฉาก (Setting) เริ่มเรื่อง (Beginning) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง (Development) และตอนจบ (Ending) ในบรรดาโครงสร้างข้อเขียนทั้งหมด โครงสร้างของข้อเขียนแบบเล่าเรื่องค่อนข้างง่าย และเป็นที่ยึดเหนี่ยวกันมากจนอาจจะนับได้ว่าเป็นโครงสร้างแบบสากล เพราะลักษณะโครงสร้างข้อเขียนประเภทนี้มักจะ ไม่ค่อยมีวัฒนธรรมของแต่ละชาติไปแทรกซ้อนได้มากเหมือนกับลักษณะการเขียนประเภทอื่น ๆ ผู้อ่านส่วนมากมักจะมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างข้อเขียนที่เป็นการเล่าเรื่อง (Narrative Schemata) มาแล้ว

2. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) คือการที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อน เช่น เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ ธรณีวิทยา ประวัติศาสตร์ เป็นต้น จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิดแขนงนี้จะรับเรื่อง ได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหานั้นมาก่อน

ทรอบาสโซ (เตื่อนใจ ดันงามตรง. 2529 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Trabasso. n.d.) กล่าวว่า กระบวนการของความเข้าใจในการอ่านตามหลักทฤษฎี Schema ก็คือกระบวนการแปลกลุ่มประโยคไปสู่ลำดับของความรู้หรือสิ่งที่มีความต่อเนื่องกันอย่างมีเหตุผล กระบวนการดังกล่าวนี้ ต้องอาศัยองค์ประกอบทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปของ ความหมายของคำ และความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ ซึ่งรวมกันเป็นประโยค กระบวนการสร้างความต่อเนื่องของ เหตุผลนี้ต้องอาศัยข้อวินิจฉัยหรือการสรุปความ ผู้อ่านเรื่องต้องสร้างความต่อเนื่องของ เหตุผลและ นำความรู้หรือสิ่งทับซ้อนซึ่งอยู่ในความจำของตนมาใช้ เพื่อให้รู้ความหมายของเหตุการณ์อันปรากฏอยู่ เป็นลายลักษณ์อักษร ด้วยเหตุนี้ ความรู้หรือสิ่งทับซ้อนของผู้อ่านจะทำหน้าที่ต่าง ๆ ในกระบวนการอ่าน เช่น การสร้างเรื่อง การทบทวนเรื่อง การตอบคำถาม หาเหตุ-ผลที่เกิดขึ้น และข้อเท็จจริง การสรุปย่อเหตุการณ์ การให้ความคิดเห็นต่อการเล่าเรื่อง เป็นต้น นั่นคือ Schemata ของผู้อ่าน เป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการสร้างความเข้าใจในการอ่าน

จากแนวทฤษฎี Schema พอจะสรุปได้ว่า ในการอ่าน ความเข้าใจจะเกิดขึ้นก็ต้องมีองค์ประกอบเหล่านี้คือ

1. ความรู้ทางภาษา
 2. ประสบการณ์ความรู้ทั่วไป ซึ่งรวมถึงความรู้และความพร้อมในเนื้อหาของผู้อ่านที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
 3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรือข้อเขียนนั้น ๆ
 4. โครงสร้างของข้อเขียน
5. ความสำคัญของการสอนอ่าน
- ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ (2527 : 1) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านอยู่ในลักษณะที่ว่า ผู้อ่านมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่
1. ความสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านไปแล้วได้มากน้อยแค่ไหน
 2. สามารถจับใจความที่สำคัญได้หรือไม่
 3. สามารถที่จะเปรียบเทียบและแยกความแตกต่างได้ว่า ในบทความหรือสิ่งที่อ่านไปแล้วนั้น ส่วนใหญ่เป็นความจริง เป็นเนื้อเรื่องที่สำคัญ เป็นความคิดเห็นส่วนตัว ของผู้เรียนหรือความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป
 4. เมื่ออ่านแล้วสามารถที่จะเข้าใจและปฏิบัติตามที่อ่านมาได้ถูกต้องหรือไม่
 5. สามารถที่จะตีความจากรูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ หรือตาราง แสดงได้อย่างถูกต้องมากน้อยแค่ไหน
 6. สามารถที่จะรวบรวมความคิดเห็นจากการอ่านหลาย ๆ เรื่องให้เข้ามาสู่ประเด็นสำคัญตามที่ต้องการหรือไม่
 7. เมื่ออ่านแล้วสามารถนิยามภาพตามแนวคิดที่ได้อ่านมาได้ตรงและถูกต้องมากน้อยแค่ไหน
 8. สามารถจับใจความสำคัญหรือสาระจากเนื้อเรื่องที่ได้อ่านมากน้อยเพียงใด
- ดังนั้นจะเห็นว่า นักเรียนจะอ่านได้ดีก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยครูจัดหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการอ่านด้วยตนเองให้มากที่สุด บทเรียนที่น่าสนใจ สนุกสนาน เมื่อนักเรียนสามารถอ่านด้วยความสนุกสนาน จะเกิดความรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จในการอ่าน มีความสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ

6. องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน

แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith. 1972 : 235) กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน และสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านจะทำให้นักเรียนทำความเข้าใจ เรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น และประสบการณ์เดิมยังช่วยให้เด็กเกิดความสนใจได้ด้วย
2. ความสามารถทางภาษา ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจความหมาย ของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค และความสามารถ ที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน และตัวพิมพ์ใหญ่
3. ความสามารถในการคิด
4. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
5. จุดประสงค์ในการอ่าน

กู๊ดแมน (Goodman. 1982 : 13) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ สลับซับซ้อน เพราะผู้อ่านต้องสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร ทำให้ต้องใช้กระบวนการคิด อยู่ตลอด สำหรับผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ เพื่อใช้เป็น เครื่องช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมมากที่สุดจากข้อความเหล่านั้น และได้เสนอ กระบวนการสอนอ่าน (Reading Process) ไว้ 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. Recognition-initiation หมายถึง ขั้นตอนที่สมองระลึกหรือจำตัวอักษร ได้ตามผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่าคำคำนั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไร และการอ่านจะเริ่มขึ้น เป็นการเริ่มอ่านอีกแบบหนึ่งตามความคิดของเขาหรือการอ่านจะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภาพนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง เป็นต้น
2. Prediction เป็นการคาดคะเนคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็น อย่างไรจะดำเนินไปในลักษณะใด
3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้นั้นถูกต้องไหม เป็นการหาคำยืนยันในความคาดคิดของผู้อ่าน

4. Correction เป็นการแก้ไข หรือรับ หรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์นั้น ไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง

5. Termination เป็นการสิ้นสุดการอ่าน คนเราจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว หรืออาจจะไม่ใช่การอ่านจบแล้ว แต่เป็นเพราะผู้อ่านจับความหมายในการอ่านได้น้อย หรือผู้อ่านทราบเรื่องที่จะอ่านแล้ว มิฉะนั้นก็เป็นเพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจก็ได้ เป็นต้น

การอ่านตามความคิดของ กูดแมน (Goodman. 1982) นั้นถือเป็นเกมการทายทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์อย่างหนึ่ง (A Psycholinguistic Guessing Games) กล่าวคือ เริ่มจากผู้อ่านรับสัญญาณ (Signals) ไปสู่ตัวอย่าง (Samples) เดา (Guesswork) หาข้อยืนยัน (Confirm) แก้ไข (Correction) ดังได้กล่าวแล้ว ในการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น กูดแมน กล่าวว่า ครูผู้สอนควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้

1. การอ่านภาษาที่สองนั้น สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้น หากได้มีการเปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือนกันกับสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง

2. การอ่านจะทำให้เด็กรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการคุมโครงสร้างไวยากรณ์บ้าง คือหากโครงสร้างไวยากรณ์ยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจ เบื่อหน่ายที่จะอ่าน

3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ดีขึ้น นั่นคือสิ่งที่แนะนำให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลัง ประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย

4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกอ่าน ควรหลีกเลี่ยงสื่อการเรียนที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดี (Literature) สื่อการเรียนที่จะให้เด็กอ่านควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือกสื่อการเรียนในลักษณะใดก็ต้องแล้วแต่ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียน

5. การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเขาได้พูด (Speak) สิ่งที่จะอ่านเสียก่อน สำหรับผู้เรียนในขั้นเริ่มต้น นั้น ควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอน สำหรับพูดก่อนหลังจากนั้นจึงให้เขาอ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในระดับกลาง (Medium) ก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูดเรื่องนั้น ๆ ก่อน จึงค่อยให้อ่านภายหลัง

6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่าน หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อน มุ่งเพียงกระบวนการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

ในกระบวนการตีความหมายสิ่งที่อ่านนั้น จะขึ้นอยู่กับกฎที่ว่า สิ่งทีอ่านทุก ๆ อย่าง จะต้องมีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ จากกฎดังกล่าวนี้ สามารถเขียนเป็นแบบแผนของกระบวนการตีความหมายจากข้อความ ตามทฤษฎีโลกทัศน์ได้ 2 แบบ คือ

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom up)
2. กระบวนการจากบนลงล่าง (Top down)

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน จะต้องพิจารณาจากข้อมูลที่ได้รับตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ข้อมูลจะได้รับการตีความในลักษณะที่เหมาะสมที่สุดที่ผู้อ่านจะสามารถ

ตีความได้

1.2 โครงสร้างความรู้เดิมจะถูกจัดระบบ อย่างเป็นขั้นตอนโดยที่ความรู้ทั่ว ๆ ไป (General) จะอยู่ด้านบน และความรู้เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน หรือความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์จะอยู่ล่างสุด เมื่อจะนำความรู้ที่ถูกจัดระเบียบแล้วนี้มาใช้ ผู้อ่านจะค่อย ๆ ดึงเอาความรู้จากระดับล่างสุดขึ้นมาก่อน แล้วจะเลื่อนขึ้นมาในระดับสูงขึ้นมาเรื่อย ๆ ในขณะที่ผู้อ่านพบข้อความที่จำเป็นต้องอาศัยความรู้เดิม ดังนั้นกระบวนการจากล่างขึ้นบนนี้จึงเรียกว่า กระบวนการนำพาโดยข้อมูล (Data-Driven)

2. กระบวนการจากบนลงล่าง จะเป็นไปในลักษณะกลับกันกับกระบวนการจากล่างขึ้นบน คือ กระบวนการจากบนลงล่าง เกิดขึ้นในระบบที่ผู้อ่านตีความหมายของสิ่งที่อ่านโดยอาศัยข้อมูลในระดับสูงกว่า กระบวนการจากล่างขึ้นบน คือ จะอาศัยความรู้ทั่ว ๆ ไป ทีอยู่ใน

ระดับบนและจากนั้นผู้อ่านก็จะค้นหาข้อมูลในระดับล่างให้เหมาะสมกับการตีความที่ผู้อ่านคิดไว้ ดังนั้นกระบวนการจากบนลงล่างจึงเรียกว่า กระบวนการนำพาข้อมูลโดยสังกัป (Conceptually Driven)

ลักษณะสำคัญของกระบวนการบนลงล่าง และล่างขึ้นบนนี้ก็คือ ทั้ง 2 กระบวนการ จะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันในขณะที่ผู้อ่านตีความข้อมูล (Silberstein. 1989 : 31 ; citing Rumelhart. 1981) และเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลของความรู้เดิม

7. การอ่านที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

คำว่า "นักเรียนเป็นศูนย์กลาง" (Student-Centered) และ "มุ่งความสนใจไปสู่ผู้เรียน" (Focus on The Learner) นั้นพอจะรู้จักกันดีแล้วสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ซึ่งแนวความคิดดังกล่าว เป็นแนวความคิดของ สเตวิก และเก็คเตนโย (Stevick. 1976 ; Gettegno. 1963) ซึ่งก็ได้แก่ วิธีสอน CLL (Communicative Language Learning) และการสอนแบบเงียบ (The Silent Way) ที่ครูผู้สอนรู้จักกันดีแล้วนั่นเอง

ตามแนวที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนี้ หน้าที่และบทบาทของครูจะต้องเปลี่ยนไปจากเดิม นั่นคือ ครูผู้สอนจะมีหน้าที่จัดเตรียมกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนไว้ล่วงหน้า ทำเครื่องมืออุปกรณ์การสอนให้ชัดเจน ให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหาและวางแผนให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง อาจจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวที่ว่า "ครูที่ดีคือผู้ให้คำแนะนำที่ดี" (A Good Director) ไม่ใช่ครูแสดงหรือควรทำกิจกรรมเสียเอง ครูผู้สอนจะต้องหาทางสร้างประสบการณ์และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ผู้เรียนจึงเป็นผู้ทำกิจกรรม (Actor) และหากจะวัดความสำเร็จของผู้เรียนก็วัดได้จากการกระทำนั่นเอง

สเตวิก และเก็คเตนโย ยังได้แสดงทรรศนะต่อไปอีกว่า ในการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นที่สำคัญคือ บรรยากาศในห้องเรียนต้องทำให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นคงและปลอดภัย ซึ่งครูจะต้องพยายามสร้างให้เกิดขึ้นโดยค่อยเป็นที่ปรึกษาให้กำลังใจให้ความอบอุ่น อันจะก่อให้เกิดความมั่นใจและเข้าใจในบทเรียนอีกอย่างคือครูและผู้เรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของบทเรียน

เป็นอย่างดี อันจะทำให้เห็นภาพพจน์ของการเรียนชัดเจนนั่น และย่อมจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางภาษาไปในทางที่ดีขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีเสริมต่อการเรียนรู้

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์

บรูเนอร์ (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2530 ; อ้างอิงมาจาก Bruner. 1960 : 1 - 60) ได้อธิบายถึงทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ ซึ่งสรุปได้ดังนี้ บรูเนอร์ได้ให้ความสนใจการเรียนรู้ที่ค้นพบด้วยตัวเอง (Learning by Discovery) และเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ต้องเห็นประสบการณ์รอบตัว และนำประสบการณ์นั้น ๆ มาเป็นเครื่องมือ และมีความคิดว่าความรู้เป็นกระบวนการไม่ใช่ผล (Knowing is process not a product) และได้นำความรู้ด้านจิตวิทยามาประยุกต์กับการศึกษาและทฤษฎีทางจิตวิทยาที่บรูเนอร์สนใจก็คือ ทฤษฎีของ เพียเจต์ (Piaget's Theory) ซึ่งประกอบด้วยพัฒนาการ 3 ระดับคือ

1. ขั้นพัฒนาการก่อนเกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผล (Preconcept Phase)
2. ขั้นพัฒนาการใกล้เคียงเกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผล (Intuitive Phase)
3. ขั้นพัฒนาการเกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผลเป็นรูปธรรม (Concrete Operations)

บรูเนอร์เน้นขั้นพัฒนาการใกล้เคียงเกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผล (อายุประมาณ 4 - 7 ขวบ) ตามความคิดของเพียเจต์ พัฒนาการด้านสติปัญญา และความคิดของเด็กในวัยนี้ยังคงใกล้เคียงกับเด็กในขั้นพัฒนาการก่อนเกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผล คือเด็กยังไม่สามารถที่จะใช้เหตุผลที่แท้จริง การตัดสินใจขึ้นอยู่กับความรู้สึกเป็นส่วนใหญ่ ๆ อย่างไรก็ตามลักษณะพัฒนาการขั้นนี้

บรูเนอร์เชื่อว่าเด็กวัยนี้มีความสามารถที่จะเข้าใจความคิดพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มนุษยวิทยา และสังคมศาสตร์ บางอย่างได้ถ้าข้อมูลเกี่ยวกับวิชาเหล่านี้ถูกส่งเข้าไป

ในสมอง และสมองจะเปลี่ยนแปลงข้อมูลเหล่านี้ให้เป็นหมวดหมู่ (Organization) เพื่อถูกนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

บรูเนอร์สรุปว่าการเจริญเติบโตของการรู้การเข้าใจ (Cognitive Growth) เป็นกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางพันธุกรรม (Genetic Factors)
2. องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Factors)
3. องค์ประกอบทางวัฒนธรรม (Cultural Factors)

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์มีพื้นฐานจากทฤษฎีของเพียเจท์ ซึ่งบรูเนอร์อธิบายการเจริญเติบโตทางสติปัญญา (Intellectual Growth) ไว้ 6 ประการ คือ

1. การเจริญเติบโตทางปัญญา (Intellectual Growth) พัฒาจากการตอบสนองสิ่งเร้าที่เพิ่มขึ้นจากสภาพธรรมชาติ ในลักษณะที่เป็นอิสระ

บรูเนอร์อธิบายข้อนี้โดยการนำการอธิบายของเพียเจท์มาใช้กล่าวคือ เพียเจท์อธิบายพฤติกรรมของเด็กเล็กว่ามักถูกควบคุมโดยสิ่งที่เป็นลักษณะตามที่เห็นข้างหน้า ถ้าสิ่งของเคลื่อนที่หรือถูกปิดหรือถูกนำออกไปจากช่วงที่เขาจะเห็นได้ เด็กจะไม่รับรู้หรือตอบสนองมันอีกต่อไป บรูเนอร์สนับสนุนความคิดนี้ว่าเป็นการอธิบายลักษณะหนึ่งของการเจริญเติบโตทางสติปัญญาของเด็กได้แจ่มแจ้ง

2. การเจริญเติบโตทางปัญญา (Intellectual Growth) ของเด็กขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่เรียนรู้สะสมเพิ่มในโครงสร้างสติปัญญา เด็กจะต้องพัฒนาโครงสร้างสติปัญญาเพื่อให้พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งแวดล้อม และสามารถตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างดี

3. การเจริญเติบโตทางปัญญา (Intellectual Growth) หมายถึงความสามารถที่เพิ่มขึ้นในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และคนอื่น โดยใช้คำและสัญลักษณ์แทนสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์หรือสิ่งที่คนจะทำ

ลักษณะของการเจริญเติบโตนี้ของบรูเนอร์ มีลักษณะคล้ายกับการรู้จักตน (Self Consciousness) ซึ่งทำให้คนสามารถปรับตนเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้โดยวิธีทางตรรกวิทยา (Logic)

4. พัฒนาการทางปัญญา (Intellectual Development) การพัฒนาของสติปัญญาขึ้นอยู่กับกระบวนการปฏิสัมพันธ์ ซึ่งมีระบบเกิดขึ้นระหว่างผู้สอน และผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ บรูเนอร์ยืนยันว่าพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาของเด็กมีพื้นฐานจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสามารถที่มีมาแต่กำเนิดของเด็ก กับข้อมูล และโครงสร้างเฉพาะซึ่งถูกกำหนดโดยสิ่งแวดล้อม

บรูเนอร์ เชื่อว่าความเจริญเติบโตเกิดจากภายนอกเท่า ๆ กับเกิดจากภายในและส่วนมากจะขึ้นอยู่กับความเจริญเติบโตของร่างกายและความสามารถในการรู้สึกและการตอบสนองที่เพิ่มขึ้น

และยังเห็นว่าวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเป็นสาเหตุที่ไม่อาจกำหนดมาตรฐานของการเจริญเติบโตของร่างกาย และความสามารถในการรู้สึกและการสะท้อนกลับที่เพิ่มขึ้นได้แน่นอน เราไม่อาจเรียนรู้มาตรฐานเหล่านี้จากการศึกษาความเจริญเติบโตทางสติปัญญา อย่างไรก็ตาม เราไม่อาจเรียนรู้มาตรฐานเหล่านี้จากการศึกษาความเจริญเติบโตทางสติปัญญา อย่างไรก็ตาม เราไม่อาจเรียนรู้มาตรฐานเหล่านี้จากการศึกษาความเจริญเติบโตทางสติปัญญา อย่างไรก็ตาม เราไม่อาจเรียนรู้มาตรฐานเหล่านี้จากการศึกษาความเจริญเติบโตทางสติปัญญา

5. การสอนให้เกิดพัฒนาการทางปัญญาสามารถทำได้โดยการใช้สื่อของภาษา ซึ่งเป็นสื่อแลกเปลี่ยนกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และก็เป็นเครื่องมือของผู้เรียนที่สามารถใช้เรียนรู้เข้าใจสิ่งแวดล้อมอย่างมีระบบด้วย

สำหรับบรูเนอร์มีความเห็นเหมือนนักทฤษฎีทางสติปัญญาอื่น ๆ ที่เห็นว่าภาษาเป็นสื่อสำคัญของการเจริญเติบโตทางเชาวน์ปัญญาของมนุษย์ และขณะเดียวกันการศึกษาทฤษฎีทางสติปัญญาจะต้องอธิบายพัฒนาการทางภาษา

6. พัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development) ได้แก่ การเพิ่มปริมาณความสามารถที่จะได้ตอบสิ่งเร้าที่เพิ่มขึ้น สังเกตได้จากการที่เด็กมีความสามารถตัดสินใจเลือกกระทำต่อสิ่งเร้าที่เกิดพร้อม ๆ กันมากขึ้นแค่ไหนในเวลาที่เหมาะสมถูกต้อง บรูเนอร์ เรียกความสามารถที่เพิ่มขึ้นนี้ว่า Benchmarks

ด้วยความเชื่อพื้นฐานเกี่ยวกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาที่กล่าวมาข้างต้น บรูเนอร์จำแนกขั้นพัฒนาการเด็กโดยอธิบายตามฐานนิยม (Model) ซึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มของตัวอย่างดังต่อไปนี้

ลำดับขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์

1. ขั้นของพัฒนาการทางสติปัญญาความคิดก่อนระยะเวลาที่เด็กอ่อนจะพูด และใช้ภาษา (Enactive Representation) ระยะนี้เป็นพัฒนาการที่ตรงกับระดับพัฒนาการทางอวัยวะเคลื่อนไหว (The Sensory-Motor Phase) ของเพียเจต์ ประมาณตั้งแต่เกิดถึงประมาณ 2 ปี

สติปัญญาความคิดของเด็กวัยนี้แสดงออกโดยทางกิริยา กรรม (Action) สามารถแก้ปัญหาได้แม้ว่าจะไม่สามารถที่จะอธิบายด้วยคำพูด เด็กในวัยนี้จำเป็นต้องมีโอกาสที่จะสามารถที่จะปะทะกับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเองและแสดงพฤติกรรมเพราะปะทะกับสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาด้านสติปัญญาและความคิด

กล่าวอย่างละเอียดคือในตอนแรกเกิดพฤติกรรมของเด็กอ่อนเป็นไปอย่างง่าย ๆ เช่น การดูดหรือปฏิกิริยาสะท้อนต่าง ๆ

ต่อมาพฤติกรรมของเด็กอ่อนมักจะมีประสบการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งแวดล้อมทางการเคลื่อนไหวของตนเอง มักจะเป็นพฤติกรรมการเคลื่อนไหวส่วนใดส่วนหนึ่งแต่ขาดการประสานงานปราศจากความมุ่งหมาย ความสนใจมักจะอยู่ที่ความเคลื่อนไหวแต่ไม่สนใจผลการเคลื่อนไหว เช่น กำมือแล้วเปิดแล้วกำ

ต่อจากนี้เด็กอ่อนจะแสดงพฤติกรรมโดยมีความตั้งใจหรือความมุ่งหมายกระทำพฤติกรรมซ้ำ เพราะความสนใจในผลของพฤติกรรมนั้น เช่น เด็กจะสั่นของเล่นเพราะสนใจเสียงที่เกิด

จากนั้นเด็กอ่อนจะเริ่มแก้ปัญหาย่างง่าย ๆ โดยใช้พฤติกรรมในอดีตที่ผ่านมาช่วยในการแก้ปัญหา เริ่มเรียนรู้ด้วยตนเอง

นอกจากนี้เด็กอ่อนยังสามารถที่จะแยกสิ่งที่ตน "ต้องการ" และ "ไม่ต้องการ" ออกจากกัน ต่อมาเด็กอ่อนมีความสนใจในผลของพฤติกรรมใหม่ ๆ มักจะทดลองทำดูหลาย ๆ แบบ และสนใจผลที่เกิดขึ้น แสดงว่าเด็กเริ่มมีความคิดริเริ่มขึ้น ต่อจากนี้คือเด็กรู้จักประดิษฐ์วิธีการใหม่ขึ้นเพื่อใช้แก้ปัญหาที่ไม่เคยประสบ ทั้งนี้เพราะเด็กเริ่มเรียนรู้ความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อม และสามารถที่จะอนุมานความสัมพันธ์ของเหตุและผลได้ เด็กสามารถที่จะจินตนาการ

ก่อนที่จะเริ่มแสดงพฤติกรรมของผู้ใหญ่โดย ไม่จำเป็นต้องเห็นตัวอย่างจริง ๆ แต่เลียนแบบจาก
ความจำ

2. ขั้นพัฒนาการก่อนการเกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผล (Ikonic Representative) อายุประมาณ 2 - 4 ปี

เด็กในระยะนี้เมื่อเห็นสิ่งเร้าจะเกิดการรับรู้และเกิดภาพในสมอง เขาจะใช้ภาพและการรับรู้ที่เกิดขึ้นนั้นแก้ปัญหาของตน

บรูเนอร์ บอกว่า "ค่าสหสัมพันธ์ของการใช้มโนภาพและการประสบความสำเร็จในการเรียนของเด็กเกรด 2 แรกของโรงเรียนประถมนั้นเป็นบวก" แสดงว่า การมีมโนภาพและการประสบผลสำเร็จในการเรียนของเด็กมักจะไปด้วยกัน

การเกิดมโนภาพในสมองนี้ บรูเนอร์อธิบายว่าเมื่อยิ่งโตขึ้นก็ยิ่งมีความชำนาญในการสร้างยิ่งขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการเลียนแบบ (Identification)

เด็กชั้นนี้เริ่มที่จะสามารถใช้ภาษาและเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ สามารถเรียกบางสิ่งบางอย่างรอบ ๆ ตัวเขา แต่การใช้ภาษาของเด็กในวัยนี้มักจะใช้ภาษาที่เกี่ยวกับตัวเอง

เด็กจะมองโลกและเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ในแง่ที่ตนเองสามารถจะรับรู้สิ่งแวดล้อมและไม่สามารถจะเข้าใจความหมายของตัวเลือก (Alternative) นอกจากนี้เด็กชั้นนี้ไม่สามารถจะตั้งเกณฑ์ในการแยกหมู่อย่างถูกต้อง เด็กจะแยกตามการรับรู้ในชีวิตจริง เช่น จะนำสุนัขรวมอยู่กับคนเพราะสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงที่พัวพันอยู่กับคนมาก

อาจสรุปลักษณะของพัฒนาการในวัยนี้ได้ดังนี้ ความคิดตายตัว (Stuck) ง่ายต่อการชักจูง (Autistic) ไม่มีระบบ (Diffuse) มีพลัง (Dynamic) รูปธรรม (Concrete) ตนเป็นศูนย์กลาง (Egocentric) ชุกชน (Unsteady Attention) ต้องการมีที่เินะที่แน่นอน (Organized Around the Cues)

3. ขั้นพัฒนาการใกล้เกิดความคิดรวบยอดอย่างใช้เหตุผล (Symbolic Representative) เด็กเข้าใจสัญลักษณ์ของสิ่งเร้าได้ดีขึ้น เพราะเด็กสามารถแยกลักษณะของ

ตัวเลือก (Alternative) ได้อย่างรวดเร็ว ทั้งยังสามารถสรุปหรืออภิปรายข้อสรุป ทั้งที่สิ่งเร้าเป็นนามธรรมและเป็นสัญลักษณ์ ทั้งยังใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิดได้ดีด้วย

เมื่อเด็กมีความสามารถเช่นนี้ บรูเนอร์หมายความว่าเด็กมีพัฒนาการทางสติปัญญา

วิธีการศึกษา

ในการพิจารณาขั้นพัฒนาการของเด็กในขั้น Ikonik และ Symbolic บรูเนอร์ก็ศึกษาแบบเพียเจท์ คือหาเด็กมาหลายระดับอายุและแสดงปัญหาให้เด็กเหล่านั้นแก้ลักษณะคำตอบและการแก้ปัญหาของเด็กเราสามารถรู้ถึงสติปัญญาของเขาว่าอยู่ในขั้นไหน

บรูเนอร์ให้ข้อสังเกตว่าเด็กจะทำงานลดลงตามอายุ

บรูเนอร์เน้นว่าพฤติกรรมทางตรรกศาสตร์ (Logical Behavior)

เจริญเติบโตโดยกระบวนการทางจิตวิทยา

บรูเนอร์ให้ผู้รับการทดลอง (Subject) ซึ่งมี 50 คน กลุ่มละ 10 คน มีกลุ่มอายุ 3, 4, 5, 6, 7 ปี พบปัญหาที่ต้องใช้การคิดอย่างมีเหตุผล และจะทำให้เด็กเปิดเผยกระบวนการทางจิตที่ซ่อนอยู่ (Underlying Psychological Processes) โดยใช้เมตริกซ์ (Matrix)

การทดสอบแบบเมตริกซ์นั้นประกอบด้วยถ้วยพลาสติก 9 ใบ จัดแบบ 3 x 3 ถ้วยเหล่านี้มีความสูงแตกต่างกัน 3 ระดับ และมีเส้นผ่าศูนย์กลางต่างกัน 3 ระดับเช่นกัน ถ้วยทั้งหมดควรวางอยู่บนแผ่นไม้พื้นราบ แล้วก็เลื่อนถ้วย ครั้งแรกผู้ทดลองเลื่อนใบเดียว แล้วเลื่อน 2 ใบ ครั้งหลังสุดเลื่อน 3 ใบ แล้วก็กลับไปวางให้เหมือนเดิม

ต่อมาผู้ทดลองก็แยกย้ายถ้วยใบตามแหน่งต่าง ๆ แล้วให้เด็กจัดให้เหมือนเดิม ต่อมาผู้ทดลองนำเอาถ้วยที่อยู่มุมทิศตะวันตกเฉียงใต้ (ใบที่เตี้ยและเส้นผ่าศูนย์กลางแคบที่สุด) มาวางไว้มุมทิศตะวันออกเฉียงใต้ แล้วถามเด็กว่าสามารถทำได้ไหม สรุปว่าผู้ทดลองให้เด็กเปลี่ยนที่ (Transpose Matrix) เด็กจะทำถูกถ้าเข้าใจหลักในการจัด

ขรูเนอร์บอกว่าเด็กกลุ่มอายุ 3 - 4 ขวบ โดยปกติไม่สามารถแก้ปัญหาลงสุดได้ เพราะเด็กระดับนี้จะสามารถแก้ปัญหที่ต้องใช้การคิดในคุณสมบัติเดียว คือปัญหาด้านเดียว (One - dimensional Problem) ฉะนั้นจึงมีแทนที่ถูกเพียง 30% ส่วนเด็กกลุ่มอายุ 5, 6, 7 ขวบ สามารถทำการแทนที่ได้เกือบทั้งหมด

กล่าวได้ว่าความสามารถในการแทนที่ในเมตริกซ์เพิ่มขึ้นตามอายุ งานที่ให้เด็กทำมี 3 ชนิดคือ

1. การแทนที่ (Replacement)
2. การถอดแบบ (Reproduction)
3. การเปลี่ยนที่ (Transposition)

เป็นงานที่สนับสนุนการรับรู้ของเด็กว่าสามารถจะรับรู้ชนิดไหนก็ได้

การแทนที่ (Replacement)

เด็ก 3 ขวบ โดยปกติสามารถแทนที่ถ้วย 1 ใบ ในเมตริกซ์ได้สำเร็จประมาณ 1 ใน 10 ทั้งนี้เด็กจะสนใจคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งของถ้วยเท่านั้น เช่น ถ้าจะดูความสูงเด็กก็เทียบดูความสูงแล้วแทงลงไป ถ้าจะดูเส้นผ่าศูนย์กลางก็เทียบเส้นผ่าศูนย์กลางแทงลงไป ทั้งนี้เพราะจะรับรู้คุณสมบัติแล้ว (One Dimensional Perceptual Guidance) มาใช้ ทำให้เด็ก 3 ขวบ ทำไม่สำเร็จ

การถอดแบบ (Reproduction)

เด็ก 3 - 4 ขวบ สามารถทำการถอดแบบของเมตริกซ์ ถ้าไม่ต้องการเปลี่ยนที่ (Transposition) ได้เพราะว่าเด็กสามารถจำภาพของ Matrix เดิมได้ เมื่อถามเด็กก่อนที่จะทำ Matrix ว่ากำลังทำอะไร เด็กจะบอกว่า เขากำลังพยายามที่จะจำที่ซึ่งถ้วยตั้งอยู่

การเปลี่ยนที่ (Transposition)

เด็กที่อายุต่ำกว่า 6 ขวบ เริ่มแก้ปัญหางานการเปลี่ยนที่ (Transposition Task) โดยพยายามจะนำถ้วยที่ถูกเลื่อนจากตำแหน่งใหม่กลับไปเดิม

กลุ่มเด็กโตที่สามารถกระทำการแก้ปัญหายุ่งยากที่สุดในการเทียบกลุ่มเด็กอายุ 6, 7 ขวบ ในการแก้ปัญหาคือ

เด็กส่วนใหญ่สามารถทำการถอดแบบได้ดี และเด็ก 5 ขวบ ทำงานเปลี่ยนที่ไม่ได้ ส่วนเด็กอายุ 6 ขวบ ทำได้บ้าง เด็ก 7 ขวบ ทำได้ดี

เด็ก 3, 4 ขวบ ประสบความล้มเหลวในงานการเปลี่ยนที่ (Transposition Task) สาเหตุหนึ่งเพราะเด็กพยายามถอดแบบสิ่งเร้าเดิมไว้ในใจ เมื่อพบงานใหม่เขาจะพยายามเลื่อนถ้วยไปในลักษณะที่เหมือนกัน

งานโครงสร้างทางสัญลักษณ์ (Symbol Structure in the Task)

โครงสร้างของสัญลักษณ์ที่เกิดในสมองมีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาคือ ถ้าเด็กสามารถแปลงสัญลักษณ์ (Symbolic Coding) ของสิ่งเร้าเป็นภาพ เช่น ถ้วยใหญ่ เล็ก เข้าไปในสมองและสามารถจัดหมวดหมู่ (Organization) ก็จะสามารถทำงานการเปลี่ยนที่ (Transposition Task) ได้

การถอดสัญลักษณ์ เด็ก 3, 4 ขวบ จะคิดและเข้าใจสิ่งเร้า 2 สิ่ง ที่ต่างกันได้ ยากกว่าที่ไม่ต่างกัน ซึ่งความเห็นนี้ตรงกับที่ อินเฮลเดอร์ และเพียเจต์ (พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ 2530 ; อ้างอิงมาจาก Inhelder and Piaget. 1969) กล่าวว่า "ความสัมพันธ์ของความคล้ายไม่ได้ถูกสร้างขึ้นง่าย ๆ ในตอนต้น ๆ ของชีวิต หรือมีขึ้นแล้วก็ไม่อาจเข้าใจง่าย ๆ จากการรับรู้

ฉะนั้นเด็ก 3 - 4 ขวบ จึงไม่สามารถทำงานที่ต้องเข้าใจลักษณะถ้วยที่พื้นฐานเหมือนกัน แต่ขณะเดียวกันจะสามารถทำงานที่ต้องเข้าใจลักษณะถ้วยที่มีพื้นฐานต่างกัน

วิถีภาษา (Linguistic Modes) 3 อย่าง ที่เด็กใช้ในการบรรยายความเหมือนและความต่างกัน ดังนี้คือ

1. ภาษาแสดงมิติ (Dimensional Language) ภาษาใช้บรรยายคุณสมบัติมิติ (Dimension) เช่น สูง เตี้ย และอ้วน ผอม

2. ภาษาแสดงมิติรวม (Global Language) คำว่า "ใหญ่" และ "เล็ก" ใช้เหมือนกัน ในการบรรยายคุณสมบัติในเรื่องความสูงและเส้นผ่าศูนย์กลาง

3. ภาษาหลายความหมาย (Confounded Language) คำบรรยายคุณสมบัติที่ตรงกันข้าม เช่น "ใหญ่" กับ "เล็ก" เมื่อบรรยายอีกสิ่งเด็กอาจจะไม่ใช่คำบรรยายทั้งคู่ อาจจะใช้ "อ้วน" กับ "เล็ก"

ผลจากการทดลองสรุปได้ว่าเด็กโตมักตัดสินใจผิดพลาดจากการรับรู้ของตน และเมื่อสติปัญญาพัฒนา การตัดสินใจของเขาก็จะพัฒนาตามประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้นต่างกับเด็กเล็ก ซึ่งสามารถทำงานแทนที่ (Replacement) ได้เพราะเกิดจากการรับรู้สิ่งเร้าเท่านั้น จะประสบความล้มเหลวในงานการถอดแบบ (Reproduction Task) และงานการเปลี่ยนที่ (Transposition Task)

เด็กที่สามารถทำงานถอดแบบ แต่ไม่สามารถทำงานการเปลี่ยนที่ได้จะสามารถทำงานการแทนที่ได้

เด็กที่สามารถทำงานการเปลี่ยนที่ได้ส่วนใหญ่จะทำงานอื่น ๆ ได้

เด็ก 3 - 4 ขวบ สามารถรับรู้และเข้าใจคุณสมบัติของสิ่งเร้า ลักษณะเดียว (One - dimensional Ordering) ได้ดีมาก แต่เขาไม่สามารถรับรู้และเข้าใจคุณสมบัติ 2 ลักษณะของสิ่งเร้า

ส่วนในการศึกษาโครงสร้างของสัญลักษณ์ในขั้นพัฒนาการซิมโบลิก (Symbolic Structure) อีกอันหนึ่งที่บรูเนอร์ และเคนนี่ (พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2530 ; อ้างอิงมาจาก Bruner and Kenney, 1966) ท้าคือตั้งปัญหาง่าย ๆ ให้เด็ก โดยให้ดูหลอดแก้ว

2 อัน 11 คู่ มีของเหลวอยู่ ผู้ทดลองถามว่าหลอดไหนเต็มกว่า หลอดไหนว่างเปล่ากว่า

ถ้าเด็กเข้าใจสัดส่วนเด็กก็จะเข้าใจว่าหลอดที่มีน้ำน้อยกว่ามันก็ว่างเปล่ามากกว่า

ปรากฏว่าคำตอบถูกเพิ่มตามอายุ จาก 6 - 11 ปี

บรูเนอร์ และเคนนี่ ทำการทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าใจกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งรวมอยู่ในการมีเหตุผลของเด็ก ผู้ทดลองจะรู้โดยให้ผู้รับการทดลองให้เหตุผลว่าทำไมเขาจึงตัดสินใจตอบเช่นนั้น แล้วนำมาวิเคราะห์คำตอบโดยมีวิธีการดังนี้

คู่ที่ 2, 6, 7 ทั้งหมดแล้ว A และ B น้ำเต็ม เป็นการง่ายที่จะตอบว่าหลอดไหน เต็มกว่า ว่างกว่า เช่นคู่ที่ 2 ต้องการทดสอบการรับรู้คุณสมบัติเดียวคือ เรื่องความสูงของ หลอด หลอดซ้ายจะสูงกว่าหลอดขวา ฉะนั้นหลอดซ้ายน้ำเต็มกว่า ส่วนคู่ที่ 6 ทดสอบ 2 มิติ คือเรื่องความสูงและเส้นผ่าศูนย์กลาง

บรูเนอร์ และเคนนี่ สรุพบว่าเด็กในชั้นพัฒนาการขั้นไอโคนิก และชั้นพัฒนาการซิมโบลิก จะคิดต่างกันเพราะเด็กในชั้นซิมโบลิกสามารถรับรู้สัญลักษณ์หรือตัวแทนหลายตัวที่เกิดพร้อมกัน ทำให้สมองเขาสามารถสร้างโครงสร้างของสิ่งเร้า เขาจึงเกิดความเข้าใจความสัมพันธ์ของ สิ่งเร้าดีกว่าเด็กในชั้นไอโคนิก

จากการศึกษาฐานนิยมของตัวแทนกลุ่ม บรูเนอร์พบว่าในการมองของสองสิ่งเด็กจะมีการพิจารณา ดังนี้

1. การรับรู้ (Perceptual) เด็กอายุน้อยจะตัดสินจากการรับรู้ เช่น มันเขียว เหมือนกัน มันวางอยู่บนสมุดเหมือนกัน
2. หน้าที่ (Functional) เด็กที่โตขึ้นจะตัดสินจากหน้าที่หรือการใช้งาน เช่น มีหน้าที่ทำเสียงดังเหมือนกัน มันใช้เปิดขวดเหมือนกัน
3. ความรู้สึก (Affective) การเปรียบเทียบของสองสิ่งอาจเปรียบเทียบโดยใช้อารมณ์ และความรู้สึก เช่น ฉันชอบเสื้อทั้งตัวเหมือนกัน มันมีความสำคัญต่อฉันเท่ากัน
4. นามที่ให้ (Nominal) การเปรียบเทียบอาจพิจารณาจากนามที่ตั้งไว้ เช่น ส้ม และเงาะ เป็นผลไม้เหมือนกัน

5. กาทนคโดยตน (Fiat) การเปรียบเทียบอาจมีความเห็นของตนเองโดยไม่ให้ ข้อมูลเพิ่มเติม เช่น คล้ายกับลูกพรุนเหมือนกัน โดยที่คนอื่นอาจไม่ทราบว่าทำไมถึงเหมือน

จากการศึกษาวิจัยของบรูเนอร์ ปรากฏว่า เมื่อเด็กอายุมากขึ้น มีวุฒิภาวะสูงขึ้น การเปรียบเทียบของสองสิ่งให้ทำในลักษณะ ใช้การใช้งาน หรือคุณสมบัติทั่วไปมากขึ้น ส่วนเด็ก 6 ปีนั้น จะใช้เปรียบเทียบจากการรับรู้เป็นเปอร์เซ็นต์สูง

บรูเนอร์สรุปข้อคิดของเขาไว้ว่า มนุษย์เป็นสัตว์ที่เสนอความรู้ความเข้าใจของเขา ตามความสามารถในวัยต่าง ๆ และมนุษย์เจริญเติบโตโดยกระบวนการปฏิสัมพันธ์ภายในโดยการกระทำความคิดและสัญลักษณ์ ซึ่งปรากฏตามวัฒนธรรมของเขา

2. การปฏิสัมพันธ์

2.1 ความหมายของการปฏิสัมพันธ์ (Interaction)

ธิบอท และเกลลีย์ (Thibaut and Kelley. 1959 : 1) อธิบายความหมายของปฏิสัมพันธ์ว่า "ปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา ซึ่งจะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของอีกคนหนึ่ง พฤติกรรมที่แสดงออกนี้ อาจเป็นการสื่อสารที่ใช้คำพูดหรือการกระทำได้"

วัตสัน และฮิล (Watson and Hill. 1984 : 88) ได้กล่าวถึงความหมายของปฏิสัมพันธ์ว่า เป็นการกระทำหรือการสื่อสารระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือระหว่างกลุ่มสังคมตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไป โดยการกระทำหรือการสื่อสารนั้น อาจเป็นพฤติกรรมที่ใช้วาจา หรือพฤติกรรมที่ไม่ใช้วาจาก็ได้

จากคำจำกัดความดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีความสัมพันธ์กัน และได้แสดงพฤติกรรมที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของกันและกัน พฤติกรรมดังกล่าวนี้ อาจจะเป็นการสื่อสารระหว่างวาจา หรือการกระทำก็ได้

2.2 บรรยากาศที่เหมาะสมของการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน

บรรยากาศ หมายถึง ภาวะทางอารมณ์ทั่ว ๆ ไป ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างบุคคลในกลุ่มที่มีการพบปะเผชิญหน้ากันอยู่เสมอ ๆ และเป็นสิ่งที่จะแสดงถึงการยอมรับซึ่งกันและกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายและความต้องการของแต่ละคน บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นลักษณะของขวัญหรือกำลังใจ (Classroom Morale) ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกทั่ว ๆ ไป ของครูและนักเรียน ในด้านการเป็นมิตรต่อกัน การร่วมมือกัน และความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ลอเรนซ์ (Lawrenz. 1976) ได้สรุปความหมายและขอบข่ายของบรรยากาศในชั้นเรียนไว้ว่าเป็นสภาพทางจิตและสังคม ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันอย่างไรก็ตามพฤติกรรมที่ครู แสดงออกในชั้นเรียนนั้น มักจะมีเป้าหมายอยู่ที่ตัวนักเรียนโดยตรง พฤติกรรมของครูกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน จึงเป็นองค์ประกอบที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้โดยเด็ดขาด ในทางปฏิบัติจึงมักจะถือเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ส่วนความ

สัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเองนั้น มีผลงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า เกิดจากอิทธิพลของครูเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น บรรยากาศในชั้นเรียนโดยทั่ว ๆ ไป จึงได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นหลักสำคัญ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้กระทำอย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่ประเภทหรือรูปแบบของบรรยากาศในชั้นเรียน ความสัมพันธ์ของบรรยากาศในชั้นเรียนกับคุณสมบัติต่าง ๆ ของผู้เรียนรวมทั้งการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เพื่อเป้าหมายอย่างที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

บรรยากาศในชั้นเรียน (Classroom Climate) เลวิน และคนอื่น ๆ (ซีรวัตน์ นิจนตร. 2528 : 27 ; อ้างอิงมาจาก Lewin and others. 1959) ได้ทดลองศึกษาโดยสร้างบรรยากาศขึ้นสามแบบ คือแบบประชาธิปไตย แบบอิตาเลียน และแบบปล่อยปละละเลย หลังจากนั้นจึงมีบุคคลและกลุ่มคนต่าง ๆ ได้จัดรูปแบบของบรรยากาศในชั้นเรียนไว้ ตามหลักเกณฑ์และแนวคิดของแต่ละคน วิทฮอล (ซีรวัตน์ นิจนตร. 2528 : 27 ; อ้างอิงมาจาก Withall. 1951) ได้แบ่งบรรยากาศในชั้นเรียนออกเป็น 2 แบบ คือแบบที่ยึดครูเป็นศูนย์กลางและแบบที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง แพลนเคอร์ส (ซีรวัตน์ นิจนตร. 2528 ; อ้างอิงมาจาก Flanders. 1959) ได้วิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาของครู แล้วจัดแบ่งออกเป็นอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อม (Direct and Indirect Influence) อย่างไรก็ตามรูปแบบต่าง ๆ ของบรรยากาศในชั้นเรียนที่กล่าวมานี้ พอจะจัดเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ บรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นประชาธิปไตยมาก กับบรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นประชาธิปไตยน้อย บรรยากาศแบบแรกเกิดจากการที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างเป็นมิตรให้ความรักความอบอุ่น และเป็นกันเอง ไม่มีการข่มขู่บังคับหรือลงโทษอย่างรุนแรง มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกตามความถนัดและความสนใจของแต่ละคนครูจะไม่ตามใจเด็กหรือเข้มงวดเกินไปแต่จะปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างยุติธรรม และมีเหตุผล ไม่ใช่อารมณ์เป็นเครื่องตัดสิน ส่วนบรรยากาศประเภทหลัง จะมีลักษณะตรงกันข้าม คือครูยึดตัวเองเป็นหลักมีการข่มขู่บังคับให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยไม่ชี้แจงเหตุผล เมื่อมีความขัดแย้งก็ตัดสินด้วยอารมณ์ หรือกฎเกณฑ์ที่ตนพอใจ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

จากผลการศึกษาค้นคว้า ของบุคคลและคณะบุคคลต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศชี้ให้เห็นตรงกันว่า บรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นประชาธิปไตยมาก มีผลดีต่อการเรียนรู้บุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยที่ดีของผู้เรียนหลายประการ เลวินและคนอื่น ๆ พบว่า เด็กในกลุ่มที่มีหัวหน้าแบบประชาธิปไตย จะมีความรับผิดชอบต่องาน ให้ความร่วมมือ และเคารพซึ่งกันและกัน และเป็นผู้นำที่ดีได้ ส่วนเด็กในกลุ่มที่มีหัวหน้าแบบอิตาเลียน แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ขาดความรับผิดชอบและไม่รู้จักริเริ่ม สไตส์ และคอร์ซี (ซีรวัตน์ นิจนตร. 2528 : 27 ; อ้างอิงมาจาก Stiles and Dorsey. 1950) พบว่า เมื่อครูสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตยขึ้นในชั้นเรียน โดยให้ผู้เรียนร่วมวางแผน และร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก ทั้งในด้านความสามารถ ความสนใจ และทัศนคติ เด็กจะสนใจการเรียนมาก ต้องการความรู้มากกว่าคะแนน เด็กในกลุ่มจะมีความเป็นกันเอง เป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่นและให้ความร่วมมือกับหมู่คณะเป็นอย่างดี แต่เด็กในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบอิตาเลียนจะสนใจบทเรียนหรือคะแนนของตนเอง โดยไม่สนใจคนอื่น ไม่รู้จักการรวมกลุ่ม และมีบุคลิกภาพแบบตัวใครตัวมัน

วิทฮอลล์ และเลวิส (Withall and Lewis. 1971 : 42 - 43) ได้ทดลองให้เด็กนักเรียน เรียนเนื้อหาเดียวกัน แต่สร้างบรรยากาศให้ต่างกัน พบว่าเด็กในชั้นเรียนที่เป็นประชาธิปไตย ครูสนใจนักเรียนเป็นอันดับแรก เน้นให้เด็กได้แสดงบทบาทต่าง ๆ และลงมือแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลน้อย สามารถแก้ปัญหาได้ดี และมีบุคลิกภาพทางอารมณ์ ส่วนนักเรียนในชั้นเรียนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง จะทำอะไรไม่ค่อยถนัด มีความวิตกกังวลสูง เนื่องจากครูชอบออกคำสั่ง และคอยบอกการให้นักเรียนทำตามอยู่เสมอทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ต้อยหน้า เจือชาในด้านการเรียน แต่จะก้าวร้าวและเป็นปฏิปักษ์กับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน รวมทั้งมีความสับสนทางอารมณ์ด้วย

ตันคิน และบิคเคิล (ซีรวัตน์ นิจนตร. 2528 ; อ้างอิงมาจาก Dunkin and Biddle. 1974 : 44) ได้ให้ความหมายของการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนว่า เป็นบรรยากาศของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของครู และพฤติกรรมของนักเรียนในชั้นเรียน โดยมีการตอบสนองซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิทฮอลล์ (ซีรวัตน์

นิจนตร. 2528 : 28 ; อ้างอิงมาจาก Withhall. 1949 : 347) ที่กล่าวว่าปฏิสัมพันธ์ในการเรียนการสอน คือบรรยากาศของการแสดงพฤติกรรมร่วมกัน ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียน

อัจฉรา ประไพตระกูล (2521 : 26) ได้กล่าวถึงวิธีสอนที่เน้นการศึกษาสนใจอยู่ในขณะนี้ว่าเป็นวิธีการสอนที่พยายามจะลดบทบาทในการพูดของครูให้น้อยลง เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนให้มากขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า วิธีหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน มีความปรารถนาที่จะร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอยากแสดงความคิดเห็น ชักถามหรือร่วมอภิปราย ก็คือการได้รับรางวัลหรือการเสริมกำลังใจในทางบวก จากครู ครูจึงควรหาโอกาสฝึกฝนวิธีเสริมกำลังใจที่ถูกต้อง ซึ่งอาจเป็นการเสริมกำลังใจด้วยถ้อยคำ ท่าทาง หรือสิ่งของ เพื่อช่วยในการปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนของครู

ธารงศักดิ์ หมั่นจักร์ (2523 : 18 - 22) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ครูสร้างบรรยากาศให้นักเรียนร่วมมือกันในการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและมีความความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
2. ถ้าครูจัดให้มีการแข่งขัน ควรตั้งรางวัลไว้ เพื่อกระตุ้นนักเรียน ให้มีความกระตือรือร้นยิ่งขึ้น
3. ครูควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียน การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การจัดบทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จากผลการวิจัยพบว่า ครูที่ใช้วิธีสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีส่วนช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีและความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีความวิตกกังวลน้อยลงและสามารถทุ่มเทความสนใจกับบทเรียนได้เต็มที่

ละออง จันท์เจริญ (2526 : 102 - 108) ได้เสนอให้จัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนสอนกันเองซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พร้อมกันนี้ได้อ้างถึงคำกล่าวของ การ์ทเนอร์ และคนอื่น ๆ (ละออง จันท์เจริญ. 2526 : 102 ; อ้างอิงมาจาก Gartner and others. 1974) ที่กล่าวว่า "นักเรียนเกิด

การเรียนรู้จากผู้อื่น และจะเรียนรู้มากยิ่งขึ้นด้วยการสอนผู้อื่น" ข้อเสนอนี้ตรงกับความคิดเห็นของ อุกฤษ์ เพชรช่วย (2528 : 23 - 26) ซึ่งเสนอความคิดเห็นว่า เนื่องจากปัจจุบันผู้สอนต้องทำให้ ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ถ้าผู้เรียนไม่บรรลุจุดประสงค์ ผู้สอนก็ต้องสอนซ่อมเสริมใน จุดประสงค์นั้น ๆ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วครูอาจไม่สามารถปฏิบัติดังกล่าวได้ทั่วถึง วิธีที่จะช่วย แก้ปัญหานี้ก็คือ การให้นักเรียนสอนกันเอง วิธีนี้จะเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนที่เป็น "นักเรียน" และผู้เรียนที่เป็น "ครู" กล่าวคือ ผู้เรียนที่เป็นนักเรียนอาจจะเข้าใจได้ดีขึ้น เพราะภาษา ที่ใช้นั้นสื่อสารกันได้ดี เพราะผู้พูดและผู้ฟังอยู่ในวัยใกล้เคียงกัน ส่วนผู้เรียนที่เป็นครูก็จะเข้าใจ เรื่องที่เรียนดีขึ้น เพราะได้ถ่ายทอดความรู้ที่ตนเองมีออกมาโดยใช้ภาษาของตนเอง จากงานวิจัย ทั้งในและต่างประเทศสรุปได้ว่า การให้นักเรียนสอนกันเองสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้สูงขึ้น

บารุง กลัดเจริญ และฉวีวรรณ กิมาวงศ์ (2527 : 259 - 260)

ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ว่า จะมีแนวโน้มให้นักเรียนทำงานเป็น รูปโครงการหรือกิจกรรมทั้งที่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ และรายบุคคล ครูไม่ใช่ผู้บอกหรือผู้ฟัง แต่เป็น ผู้ให้คำแนะนำปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ มีการจัดกิจกรรมที่นักเรียนต้องเคลื่อนไหว ไปมาอยู่เสมอ โอกาสที่จะนั่งอยู่ที่โต๊ะเรียนมีน้อย

ชาอุทัย อาจิมสมาจาร (2528 : 13 - 14) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ขอบข่ายของทักษะของครูที่มีสัมพันธ์กับการเรียนรู้ พอสรุปได้ดังนี้

1. มีความกระตือรือร้น ทานบรรยากาศของห้องเรียนให้สนุกสนาน
2. เน้นในเรื่องงาน (Task Orientation) เพื่อให้นักเรียนทำ

อย่างแข็งขัน

3. มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน มีความ

ยุติธรรมและเปิดเผย

4. ใช้คำถามที่น่าสนใจ ใช้คำถามในระดับสูงขึ้น เพื่อให้นักเรียนคิดและ

มีความตื่นตัวในการเรียน

ลิตเทิลจอห์น (Littlejohn. 1983 : 595) กล่าวว่า การเรียนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างเต็มที่นั้น วิธีหนึ่งคือ ให้ผู้เรียนได้มีส่วนควบคุมในสิ่งที่เขาจะเรียน ด้วยการให้นักเรียนได้เสนอความคิดเห็นในการจัดการรายวิชา โดยครูจะเป็นผู้แนะนำการเรียนรู้ และเป็นแหล่งความรู้เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจหรือมีข้อผิดพลาด วิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจมากขึ้น มีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้น และมีการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น

จากแนวคิดเหล่านี้ จะเห็นว่าการเรียนการสอนในปัจจุบัน เน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น ปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสม ที่ควรเกิดขึ้นในห้องเรียนก็คือ นักเรียนมีพฤติกรรมมากกว่าครู ครูจะมีบทบาทในการพูดไม่ว่าจะเป็นการบรรยายหรือการออกคำสั่งน้อยลง แต่ใช้คำพูดที่เสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี เช่น พูดเสริมกำลังใจ ตั้งคำถามที่ท้าทายให้มากขึ้น นักเรียนจะมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีครูเป็นผู้สังเกตการณ์หรือให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเมื่อจำเป็น

ที่กล่าวมานี้เป็นปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมในการเรียนการสอนโดยทั่ว ๆ ไป ส่วนปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น มีผู้กล่าวถึงไว้ดังนี้

พยอม ธรรมบุตร (2523 : 66) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันว่า เป็นแนวการสอนที่ไม่ยอมรับการเรียนการสอนซึ่งมีครูเป็นศูนย์กลางและเป็นผู้มีบทบาทแต่ผู้เดียว แต่จะเป็นแนวการสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางและเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุด ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมฝึกทักษะต่าง ๆ และจะเรียนรู้โดยการค้นพบด้วยตนเอง โดยมีครูคอยเป็นที่ปรึกษา

2.3 ปฏิสัมพันธ์ทางวาจากับการเรียนการสอน

ในการพัฒนาหลักสูตรนั้น การสอนคือหัวใจของหลักสูตร หลักสูตรจะไม่สัมฤทธิ์ผล ถ้าปราศจากการสอนของครู ดังนั้นครูจึงเป็นตัวจักรสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ สุมิตร คุณานุกร (พรเพ็ญ สุวรรณเดชา. 2532 - 2533 : อ้างอิงมาจาก สุมิตร คุณานุกร. 2518 : 132) เพราะการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับ

ความรู้มีคุณสมบัติและเจตคติตามที่หลักสูตรมุ่งหวังไว้ ครูจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ คือผู้เรียนปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ องค์ประกอบทั้งสามประการนี้ จะต้องดำเนินไปพร้อม ๆ กัน และเนื่องจากการเรียนการสอนเป็น กระบวนการที่ครูกับนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอยู่ตลอดเวลา มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้น องค์ประกอบในด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียน ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครูและนักเรียนจะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงเงื่อนไขหรือสถานการณ์ว่านักเรียนประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวต่อการเรียนรู้หรือไม่ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2521 : 37) ในการศึกษาปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียนในชั้นเรียนนั้น พบว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนส่วนใหญ่ คือ พฤติกรรมทางวาจา ซึ่ง บัคด์ (พรเพ็ญ สุวรรณเดชา. 2532 - 2533 ; อ้างอิงมาจาก Budd. n.d. : 104) ได้ให้ความเห็นว่า ประมาณร้อยละ 60 ของ เวลาในชั้นเรียน เป็นเวลาของพฤติกรรมทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียนทั้งสิ้น และพฤติกรรมทางวาจา เป็น พฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้อย่างมีความเชื่อมั่นสูง (Reliability) กว่าพฤติกรรมที่ไม่ได้ แสดงออกมาทางวาจาหรือปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียนซึ่งได้แก่การบรรยายของครู การพูดของนักเรียน การถามและอื่น ๆ ที่เป็นการพูดจาร่วมกันในชั้นเรียน

ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal Interaction) มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมาก เพราะกระบวนการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ครูกับนักเรียน มีการโต้ตอบกันด้วยวาจาในลักษณะต่าง ๆ ตลอดเวลา ลักษณะความสัมพันธ์ทางวาจา ซึ่งกันและกัน เป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ได้ (Flanders. 1970 : 3) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการศึกษาของประเทศที่มีความก้าวหน้าทางการศึกษา เช่น อังกฤษ อเมริกา ได้ให้ความสนใจในเรื่องปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูกับนักเรียนเป็นอันมาก ทั้งนี้ก็เพราะว่า

1. การแสดงออกด้วยวาจาอันดีของครูกับนักเรียน จะช่วยให้ครูกับนักเรียนมีความเข้าใจซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี
 2. ช่วยให้การเรียนได้ผลดี มีการสื่อความหมายที่ถูกต้อง เข้าใจกัน
 3. นักเรียนรู้สึกสบายใจ ในการที่จะรับวิชาการหรือความเข้าใจบทเรียน
- กล้าแสดงออกซึ่งความคิดเห็นโดยไม่หวาดกลัวครู

4. ช่วยให้นักเรียนมีความไว้วางใจในตัวครู มีเหตุผล

และนักการศึกษาท่านหนึ่งคือ เบรดฟอร์ด (พรเพ็ญ สุวรรณเวชฯ.

2532 - 2533 ; อ้างอิงมาจาก Bradford. 1960 : 16) ก็ได้ให้การสนับสนุนว่า ความสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน ย่อมมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน การแสดงออกทางวาจาซึ่งกันและกันในทางที่ดีจะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ และนอกเหนือจากนี้นักจิตวิทยา คือ สกินเนอร์ (พรเพ็ญ สุวรรณเวชฯ. 2532 - 2533 ; อ้างอิงมาจาก Skinner. 1957 : 203) ก็ได้ให้ความสำคัญต่อพฤติกรรมทางวาจา ว่ามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก โดยเน้นว่าปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียนจะช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนเกิดเจตคติ ความสนใจ ค่านิยม รวมถึงผลการเรียนรู้ที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายได้

ประเภทของพฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior)

แฟลนเดอร์ส (Flanders. 1970) ได้จำแนกพฤติกรรมทางวาจา ระหว่างครูกับนักเรียน ออกเป็น 10 ประเภท ดังนี้

อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Influence)

1. การยอมรับความรู้สึกของนักเรียน (Accepts Feeling) การยอมรับความรู้สึกของนักเรียนและแสดงออกทางวาจาในลักษณะที่เห็นอกเห็นใจ อาจจะเป็นความรู้สึกที่เราเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม

2. การชมเชยหรือสนับสนุนให้กำลังใจ (Praises or Encourages) การชมเชยหรือสนับสนุนการกระทำ (Action) หรือพฤติกรรม (Behavior) ของนักเรียน เช่น กล่าวคำว่า "ดีมาก" หรือ "พูดต่อไปซิ" หรือการพูดตลกหรือให้กำลังใจ

3. การยอมรับหรือนำความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้ (Accepts or Uses Ideas of Students) การยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน การนำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้ในการสอน การนำความคิดเห็นของนักเรียนมาพูดซ้ำ ให้นักเรียนทั้งชั้นได้ทราบและอธิบายสิ่งที่นักเรียนได้พูดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ครูต้องไม่สอดแทรกความคิดเห็นของตนลงไป

4. การตั้งคำถาม (Ask Questions) การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอาจปฏิบัติได้โดยเรียกชื่อนักเรียนให้ตอบ

อิทธิพลทางตรง (Direct Influence)

5. การบรรยาย (Lecturing) การบรรยายด้วยการให้ข้อมูลที่แท้จริง (Facts) หรือความคิดเห็นต่าง ๆ (Opinions) เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหรือวิธีการต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็นของครู การกล่าวถึงคำถามโดยไม่มุ่งหมายจะให้ตอบ แต่เพื่อให้จับใจคนฟัง (Rhetorical Questions)

6. การชี้แนวทาง (Giving Direction) การชี้แนวทาง (Directions) การออกคำสั่ง (Commands) หรือคำสั่งที่มุ่งหมายให้นักเรียนปฏิบัติตาม (Comply)

7. การวิจารณ์หรือการใช้อำนาจของครู (Critizing or Justifying Authority) เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงอำนาจหน้าที่ของครูในการเรียนการสอน เช่น การวิจารณ์คำพูด การดุนักเรียน การให้นักเรียนออกจากห้อง หรือคำพูดเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปตามที่ครูต้องการ

นักเรียนพูด (Student Talk)

8. นักเรียนพูด - ตอบคำถามของครู (Student Talk - Response) นักเรียนพูดโดยการตอบคำถามของครู หรือนักเรียนพูดโดยครูเป็นผู้ริเริ่ม (Initiates) หรือชักชวน (Solicits) ให้นักเรียนต้องพูด

9. นักเรียนพูด - ริเริ่ม (Student Talk - Initiation) นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มในการพูดเอง เช่น การถามครู หรือการแสดงความคิดเห็น

10. การเงียบ (ความคิด) หรือวุ่นวายสับสน (Silence or Confusion) การหยุดระหว่างพูด หยุดคิด (Pauses) ซึ่งช่วงเวลาแห่งความเงียบหรือช่วงเวลาของความคิดที่วุ่นวายสับสนนี้ ผู้สังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนไม่สามารถแยกพฤติกรรมนั้นว่าเป็นพฤติกรรมประเภทใด

อาจกล่าวได้ว่าการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาที่ครูใช้พฤติกรรมทางวาจา โดยใช้ อิทธิพลทางอ้อม ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนโดยตรง ดังนั้นหากครูได้สร้าง

บรรยากาศในชั้นเรียนที่มีส่วนในการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียนในทางที่ดีแล้ว จะช่วยให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมหรือผลสัมฤทธิ์ที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายได้ และการจัดสภาพการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ ได้มุ่งเน้นที่จะให้นักเรียนกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์แสดงความคิดเห็นอย่างถูกต้อง มีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา และปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ การให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียนในชั้นเรียนจึงเป็นแนวทางการจัดสภาพการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับสภาพการศึกษาในยุคปัจจุบันมากที่สุดแนวทางหนึ่ง (ธรรมศักดิ์ มีอิสระ, 2526)

3. การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (Discourse Analysis)

3.1 ความหมายของการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง

การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (Discourse Analysis) เป็นคำที่มีความหมายแตกต่างกันไปตามการทำงานของนักวิชาการแต่ละด้านที่แตกต่างกันออกไป

นักภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguists) ถือว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของปฏิสัมพันธ์ในสังคมที่แสดงออกมาทางการสนทนา

นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguist) เห็นว่าการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของความเข้าใจข้อความที่เขียนขึ้นสั้น ๆ

และนักภาษาศาสตร์เชิงคำนวณ (Computational Linguists) เห็นว่าการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เกี่ยวข้องกับการผลิตรูปแบบการใช้งานของการเข้าใจเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก

คูลฮาร์ด (Coulthard, 1977 : 1) เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องว่าเป็นการพิจารณาแนวทางที่มนุษย์นำภาษามาใช้ในสังคมมากกว่าการพิจารณาองค์ประกอบของภาษา

ยูล (Yule, 1985 : 1) ให้ความเห็นว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องเป็นการตรวจสอบถึงวิธีการที่มนุษย์ผลิตภาษาออกมาใช้ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน เพื่อใช้ในการสื่อสาร เพื่อจุดประสงค์ในการอธิบาย การอธิบายนั้นแสดง

ออกมาในหลายรูปแบบของข้อความต่อเนื่อง เช่น บทสนทนาในสถานการณ์ต่างสังคมต่าง ๆ กัน ข้อความที่ตัดตอนมาจากข้อความในหนังสือพิมพ์ ประกาศโฆษณา นวนิยายสั้น ๆ ในหนังสือพิมพ์

สตับบส์ (Stubbs. 1984 : 1) ให้ความหมายของการวิเคราะห์

ข้อความต่อเนื่องว่า เป็นการวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์เกี่ยวกับการเกิดของภาษาที่เกี่ยวข้องกับข้อความต่อเนื่องในภาษาพูดหรือภาษาเขียนตามธรรมชาติ หรือถ้ามองอย่างผิวเผิน อาจหมายถึง การพยายามที่จะศึกษาถึงโครงสร้างของภาษาเหนือระดับประโยคหรืออนุประโยค และยิ่งกว่านั้น ยังศึกษาถึงหน่วยใหญ่ ๆ ทางภาษาศาสตร์ เช่น ศัพท์ในการสนทนา 1 บท หรือเนื้อเรื่องในการเขียน 1 เรื่อง และยังเกี่ยวข้องกับภาษาที่ใช้ในสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ในบทสนทาระหว่างผู้พูด

จากความหมายของการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องนั้น หมายถึง การตรวจสอบอย่างพิถีพิถัน วิถีการที่ข้อความต่อเนื่องถูกผูกร้อยเข้าด้วยกันตามความหมายของเนื้อหาที่เป็นอยู่ เพื่อให้เกิดความหมายตามสถานการณ์และเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ของผู้พูด

3.3 การตีความหมายข้อความต่อเนื่อง (Interpreting Discourse)

ถ้าให้การสนใจการพรรณนาภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นพิเศษนั้นคือการเกี่ยวข้องกับสิ่งที่แสดงถึงรูปแบบและโครงสร้างของภาษาที่ใช้ในภาษานั้นโดยแท้จริง อย่างไรก็ตามในฐานะผู้ใช้ภาษา ต้องสามารถทำให้ภาษานั้นง่ายขึ้นมากกว่าการตระหนักถึงรูปแบบและโครงสร้างของภาษานั้นถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง สามารถเข้าใจภาษาที่ถูกตัดตอนออกเป็นส่วน ๆ ได้ เช่น พาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ว่า "Trains collide, two die" แล้วนำเอาวลี 2 ส่วนมาสัมพันธ์กัน จะเข้าใจความหมายได้ หรือเกิดความรู้จากป้ายประกาศ เช่น "No shoes, no service" ตามหน้าต่างของห้างร้าน ในช่วงฤดูร้อน เข้าใจวลี 2 วลีนี้เกี่ยวข้องกันและเกิดเงื่อนไขขึ้นว่า "ถ้าคุณไม่สวมรองเท้า คุณจะไม่ได้รับบริการ" ยิ่งกว่านั้น การได้พบกับตัวอย่างของข้อความที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษที่ผิดกฎเกณฑ์ของภาษาแล้วเข้าใจความหมายได้ เช่น ตัวอย่างเรียงความภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวซาลูติอาระเบีย ที่เรียนภาษาอังกฤษ เติมไปด้วยข้อผิดพลาดหลายชนิด แต่ก็ยังเป็นที่ยอมรับได้

MY TOWN

My natal was in a small town, very close to Riyadh capital of Saudi Arabia. Th distant between my town and Riyadh 7 miles exactly.

The name of this Almasani that means in English Factories. It takes this name from the people's carrer. In my childhood I remember the peple live. It was very simple, most the people was farmer.

ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นจุดที่น่าสนใจเกี่ยวกับแนวทางที่กระทำต่อภาษาที่เต็มไปด้วยรูปแบบไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้อง มากกว่าการไม่ยอมรับเนื้อหาที่รูปแบบไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง และพยายามแสดงความรู้สึกกับภาษา นั่นคือ พยายามที่จะมาถึงการตีความที่มีเหตุผลของสิ่งที่ผู้เขียนตั้งใจแสดงความคิดออกมา (คนส่วนใหญ่พูดว่า พวกเขาเข้าใจเนื้อเรื่อง "My Town" ได้อย่างง่ายดาย) นั่นคือความพยายามที่จะตีความ (และถูกตีความ) และวิธีที่ประสบผลสำเร็จในการตีความคือ องค์ประกอบหลักของการสำรวจ ในการศึกษาข้อความต่อเนื่อง ต้องเชื่อมั่นในสิ่งที่รู้ เกี่ยวกับรูปแบบและ โครงสร้างทางภาษาศาสตร์ แต่ในฐานะผู้ใช้ภาษาควรมีความรู้มากกว่านั้น

3.4 องค์ประกอบสำคัญในการตีความข้อความต่อเนื่อง

3.4.1 เครื่องสัมพันธ์ความ (Cohesion)

เป็นที่รู้กันว่า เนื้อเรื่อง (Text) ต้องมีโครงสร้างที่แน่นอน ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แตกต่างจากสิ่งที่ต้องการในโครงสร้างของประโยคเดียว ปัจจัยบางตัวเหล่านี้ ถูกอธิบายด้วยคำว่า "เครื่องสัมพันธ์ความ (Cohesion)" หรือ ตัวเชื่อม เกิดขึ้นมาในเรื่อง ดังตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึง เครื่องสัมพันธ์ความในเนื้อเรื่อง ดังนี้

My father once bought a lincoln convertible. He did it by saving every penny he could. That car would be worth a fortune nowadays. However, he sold it to help pay for my college education. Sometimes I Think I'd rather have the convertible.

คำเชื่อมในเรื่องนี้ คือคำสรรพนาม (pronoun) ซึ่งถือว่าใช้อ้างอิงถึงคนหรือสิ่งของเดียวกัน เช่น father - he - he - he ; my - my - I ; Lincoln - it ตัวเชื่อมที่แสดงความหมาย เช่น Lincoln convertible - that car - the convertible และคำเชื่อมที่ให้ความหมายทั่วไป เช่น (money) bought - saving - penny - worth a fortune - sold - pay ; (time) once - nowadays - sometimes และยังมีตัวเชื่อม (Connector) ใดๆก็ตาม ตัวเชื่อมเหล่านี้ ให้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ตามกับสิ่งที่กล่าวถึงไปก่อนแล้ว คำกริยาที่แสดงกาลในประโยคทั้ง 4 ตอนแรกนั้น เป็นอดีตสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์เหล่านั้น และเหตุการณ์อื่นที่แตกต่างออกไป ก็ถูกบ่งชี้ โดยปัจจุบันกาลในประโยคสุดท้าย

การวิเคราะห์เครื่องสัมพันธ์ความในเนื้อเรื่องเหล่านี้ ให้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งว่า ผู้เขียนวางโครงสร้างสิ่งที่ต้องการพูดอย่างไร และยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยตัดสินใจว่า งานชิ้นนั้นดีหรือไม่ มีข้อสังเกตอีกว่า รูปแบบโครงสร้างของเครื่องสัมพันธ์ความในภาษาหนึ่ง จะแตกต่างไปจากอีกภาษาหนึ่ง และอาจเป็นแหล่งหนึ่งที่ทำให้พบกับความยุ่งยากในการแปลเนื้อเรื่อง

เครื่องสัมพันธ์ความโดยตัวเองจะไม่มีประสิทธิภาพมากพอที่จะทำให้เกิดความรู้สึกในการอ่าน เป็นการง่ายที่จะสร้างเรื่องที่มีเครื่องสัมพันธ์ความที่สัมพันธ์กันระหว่างประโยคมาก แต่ก็เป็นการยากต่อการตีความ สังเกตเนื้อเรื่องต่อไปนี้ ที่มีเครื่องสัมพันธ์ความ เช่น Lincoln - the car ; red - the color; her - she ; letters - a letter และอื่น ๆ

My father bought a Lincoln convertible. The car driven by the police was red. That color doesn't suit her. She consists of three letters. However, a letter isn't as fast as a telephone call.

จากตัวอย่าง ทำให้เห็นชัดเจนว่า "connectedness" ที่ได้พบจากการตีความในเนื้อเรื่องธรรมดาทั่วไป ไม่ใช่สิ่งง่าย ๆ บนรากฐานตัวเชื่อมระหว่างคำ ต้องมีปัจจัยอื่นที่นำไปสู่เนื้อหาที่ผูกแบ่งแยกให้เด่นชัดขึ้น ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างไปจากเนื้อเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่มีเครื่องสัมพันธ์ความ ปัจจัยนั้น คือการเชื่อมโยงความ (Coherence)

3.4.2 การเชื่อมโยงความ (Coherence)

การเชื่อมโยงความไม่ใช่สิ่งที่คงอยู่ในภาษา แต่เป็นสิ่งที่คงอยู่ในมนุษย์ คือสิ่งที่ทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึก ในสิ่งที่ได้อ่านและได้ฟัง โดยพยายามตีความสิ่งที่ได้รับมา โดยอาศัยประสบการณ์จากโลกที่เป็นอยู่ ตามความเป็นจริงแล้ว ความสามารถที่จะเกิดความรู้สึกกับสิ่งซึ่งบางที่อาจเป็นส่วนย่อย ๆ ของความสามารถทั่วไปที่เกิดความรู้สึกกับสิ่งที่รับมาได้หรือจากประสบการณ์ในโลก อาจพบว่า เมื่ออ่านตัวอย่างเนื้อเรื่องสุดท้ายที่พยายามทำให้เนื้อเรื่องเหมาะสมกับสถานการณ์หรือประสบการณ์ที่สามารถพลิกแพลงให้เข้ากับรายละเอียดทั้งหมด ถ้าใช้เวลาในการศึกษาเรื่องนี้ ไปอีกยาวนาน จนพบพบทางที่จะรวบรวมองค์ประกอบที่หาค้นภาพไม่ได้เข้าเป็นการตีความข้อความที่ผูกเข้าด้วยกันเดี่ยว ๆ กระบวนการนี้ ทำให้พบกระบวนการที่ทำให้ช่องว่างต่าง ๆ ในเนื้อเรื่องเต็ม โดยการสร้างตัวเชื่อมที่มีความหมายที่ไม่จำเป็นต้องใช้คำหรือประโยค ถ้าพิจารณาอีกหนทางหนึ่ง จะพบว่ากระบวนการเชื่อมโยงความเกี่ยวข้องกับการตีความข้อความต่อเนื่องทั้งหมด

ในการตีความหมายบทสนทนาที่ไม่มีกฎเกณฑ์ ต้องอาศัยการเชื่อมโยงความ ช่วยในการตีความ โดยที่มนุษย์มีส่วนร่วมในปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา ซึ่งสิ่งที่มีความหมายไม่มีอยู่ในสิ่งที่พูด บางทีก็เป็นสิ่งง่ายที่คาดหมายถึงความตั้งใจที่จะทำให้กระบวนการทั้งหมดคุณแปลกและน่าสนใจ ต่อไปคือตัวอย่างที่ดี ปรับปรุงมาจาก วิดโดลสัน (Widdowson, 1979)

Nancy : That's the telephone.

Ron : I'm in bath.

Nancy : O.K.

จากบทสนทนาไม่มีเครื่องหมายสัมพันธภาพ คนเหล่านี้เข้าใจความหมายของสิ่งที่ผู้อื่นพูดได้ จากการใช้รายละเอียดในแต่ละประโยคที่แสดงออกมา แต่ก็ยังต้องมีส่วนอื่นที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการตีความ นั่นคือ Exchange ของรูปแบบเนื้อหาที่ถูกแสดงออกมาในรูปของการกระทำที่เป็นแบบที่ผู้พูดในรูปของปฏิสัมพันธ์ที่ออกมาในรูปของการศึกษา การกระทำของภาษา (Speech Acts)

ดังนั้น จึงสามารถอธิบายลักษณะบทสนทนาสั้น ๆ ดังนี้

Nancy requests Ron to perform action.

Ron states reason why he cannot comply with request.

Nancy undertakes to perform action.

ถ้าการวิเคราะห์นี้เป็นไปได้สิ่งที่เกิดขึ้นในบทสนทนา จึงเห็นได้ชัดว่าผู้ใช้ภาษาต้องมีความรู้ในเรื่องว่า ปฏิสัมพันธ์ในบทสนทนานั้นทำงานกันอย่างไร

3.4.3 เรื่องราวในการสนทนา (Speech Events)

ในการสำรวจว่า อะไรคือสิ่งที่ควรรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการสนทนาหรือเหตุการณ์อื่น ๆ ในบทสนทนา (เช่น การโต้เถียง การสัมภาษณ์ การอภิปรายแบบต่าง ๆ) จึงต้องตระหนักอย่างรวดเร็วว่า มีตัวแปรที่ยิ่งใหญ่ ในสิ่งที่คนพูดและทำ ในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ กัน เพื่อที่จะเริ่มอธิบายถึงแหล่งของตัวแปรเหล่านั้น จะต้องมีจำนวนของเกณฑ์ เช่น จะให้บทบาทเฉพาะของผู้พูดและผู้ฟังคนเดียว ผู้ฟังหลายคน และความสัมพันธ์ของคนเหล่านั้น ไม่ว่าจะพวกเขาจะเป็นเพื่อน คนแปลกหน้า ท่วม แก่ สถานภาพเท่ากันหรือไม่เท่ากัน และอื่น ๆ ปัจจัยทั้งหมดเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อสิ่งที่พูดและวิธีการพูด จะต้องมีคำอธิบายว่าหัวข้อคืออะไร และเนื้อเรื่องจะเกิดขึ้นอย่างไร ที่ไหน นอกจากปัจจัยเหล่านี้แล้ว จะต้องไม่วิเคราะห์โครงสร้างที่เป็นจริงของบทสนทนาเอง ในฐานะผู้ใช้ภาษาเฉพาะด้านวัฒนธรรม อาจอ้างความรู้อื่น ๆ ว่า บทสนทนาดำเนินไปอย่างไร

3.4.4 ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Conversation Interaction)

โดยทั่วไป บทสนทนาภาษาอังกฤษสามารถอธิบายได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ส่วนใหญ่คนสองคนหรือมากกว่านั้น สลับกันพูด โดยรูปแบบแล้วคนหนึ่งพูดเพียงครั้งหนึ่ง และจะมีการหลีกเลี่ยงความเงียบในระหว่างที่มีการสลับกันพูด (ในวัฒนธรรมอื่นอาจไม่มี) ถ้าผู้มีส่วนร่วมพยายามที่จะพูดตลอด อีกฝ่ายก็ต้องหยุดพูด เช่น ตัวอย่าง A หยุดจนกระทั่ง B ต้องหยุดด้วย

A : Didn't you know wh-

B : But he must've been there by two.

A : Yes, but you knew where he was going.

แสดงว่าเกิดการพูดซ้ำๆ เดียวกัน

โดยทั่วไปแล้ว คู่สนทนาจะคอยจนกว่าผู้พูดคนหนึ่งหยุดไป โดยการให้เป็นจุดสมบูรณ์ ผู้พูดอาจหยุดโดยการถามคำถาม หรือหยุดเมื่อจบวลีหรือประโยค คู่สนทนาอื่นจึงแสดงให้เห็นว่าเป็นรอบที่เขาต้องพูดโดยแสดงได้หลาย ๆ ทาง เช่นกัน โดยเริ่มด้วยการทำเสียงสั้น ๆ ซ้ำกันในขณะที่ผู้พูดกำลังพูด หรือใช้กริยาจากร่างกาย หรือสีหน้า เพื่อแสดงสัญญาณให้ทราบว่าเขามีอะไรจะพูด

งานวิจัยที่น่าสนใจเกี่ยวกับข้อความต่อเนื่องในสาขานี้ แสดงถึงความคาดหวังต่าง ๆ กัน ของรูปแบบการสนทนาและยุทธวิธีของคู่สนทนาเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา บางยุทธวิธีเป็นแหล่งของสิ่งที่คู่สนทนาอธิบายเป็นลักษณะของความไม่สุภาพ (ถ้าผู้พูดคนหนึ่งไปขัดจังหวะผู้พูดอีกคนหนึ่ง) หรือ "ความอาย" (ถ้าผู้พูดอีกคนหนึ่งคอยโอกาสเพื่อที่จะให้ถึงรอบของตนและ ไม่มีอะไรเกิดขึ้น) คู่สนทนาที่มีลักษณะ ไม่สุภาพหรืออาย อาจยึดแน่นกับบทสนทนา แบบสลับกันพูดน้อยมาก ยุทธวิธีนี้อาจถูกใช้มากเกินไป สำหรับผู้พูดที่ติดลม "long-winded" หรือบางพวกที่ใช้ยุทธวิธียืนพื้น "holding the floor" (เช่น พวกนักบรรยาย, นักการเมือง) ดังนั้นยุทธวิธีนี้จึงถูกออกแบบมาเพื่อหลีกเลี่ยงการหยุด ยุทธวิธีนี้ใช้ในบางกรณี หรือสถานการณ์ที่ต้องแสดงสิ่งที่พยายามจะพูดถึงอย่างจริงจังนั้น ถ้าการคาดหวังปกติ หรือจุดสมบูรณ์เป็นเครื่องแสดงการจบประโยค และการหยุดชั่วขณะ ดังนั้น วิธีที่จะรักษารอบของผู้พูดไว้ คือ

หลักเสียงตัวขึ้นา 2 ตัว ให้เกิดพร้อมกัน นั่นคืออย่าหยุดเมื่อจบประโยค ให้ประโยคดำเนินต่อไป โดยใช้ตัวเชื่อม like and, and then, so, but ทั้งไว้เมื่อถึงจุดหยุดชั่วขณะ เพื่อแสดงว่าข้อความยังไม่จบอย่างชัดเจน และอาจเติมจุดหยุดชั่วขณะ ด้วยเครื่องหมายแสดงความลังเล เช่น er, em, un ah ดังเช่นตามหน่งการหยุดชั่วขณะในตัวอย่างนี้ ใส่ว่าก่อนหรือหลังคำกริยามากกว่าไว้ท้ายประโยค

A. that's their favorite restaurant because theyenjoy French food and when they were in france they couldn't believe it thatyou know that they had.....that they had had better meals back home.

จากตัวอย่างต่อไปนี้จะเห็นว่า ผู้พูด A หยุดชั่วขณะหลังการเสีรอบของตนเองด้วยการลังเลสั้น ๆ ครั้งแรก

A : Well that film was....wasn't what he was good at

B : when di-

A : I mean his other....em his later films were much more.. er really more in the romantic style and that was more what he was you know em best at doing

B : So when did he make that one.

ยุทธวิธีเหล่านี้ ไม่ควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา หรือ "การโอหัง" (Domineering) เป็นการแสดงคำพูดในการสนทนาของคนทั่วไป และยังเป็นส่วนที่ทำให้บทสนทนาดำเนินไปได้ ผู้พูดจาตัวขึ้นาเหล่านี้ได้ว่าเป็นวิธีการดำเนินรอบของตัวเอง และในการเจรจาธุรกิจ โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ทางสังคมผ่านภาษา ลักษณะหนึ่งของข้อความต่อเนื่องในการสนทนานั้นคือ เป็นสิ่งที่ต้องร่วมมือกัน ข้อสังเกตนี้เป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์ เพื่อเป็นหลักของการสนทนา

3.4.5 หลักการร่วมมือในการสนทนา (The Co-operative

Principle)

สมมติฐานที่อยู่ภายใต้การแลกเปลี่ยนกันทางการสนทนา คือการที่คู่สนทนามีส่วนร่วมเมื่อซึ่งกันและกัน หลักการนี้มีกฎเกณฑ์อยู่ 4 ประการ ซึ่ง โกรธ (นิตยา เจริญสิทธิ์. 2531 ; อ้างอิงมาจาก Grice. 1975) เป็นผู้คิดขึ้น หลักการกำหนดไว้ดังนี้ "มีส่วนสนับสนุนการสนทนาตามต้องการ ตามลำดับชั้นที่เกิด โดยมีจุดมุ่งหมายที่เป็นที่ยอมรับ หรือ มีทิศทางในการพูด เพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งที่เป็นธุรกิจ" กฎเกณฑ์ที่กล่าวถึง ได้แก่

ด้านปริมาณ (Quantity) : สนับสนุนการสนทนาให้มี

รายละเอียดตามที่ต้องการ แต่ไม่
มากน้อยเกินกว่าที่ต้องการ

ด้านคุณภาพ (Quality) : อย่าพูดสิ่งที่คาดว่าจะผิด หรือสิ่งที่
ขาดพยานหลักฐาน

ความสัมพันธ์ (Relation) : อยู่ในเรื่องเดียวกัน สัมพันธ์กัน

กริยาท่าทาง (Manner) : ชัดเจน สั้น และเป็นลำดับ

การมีประสบการณ์ในการสนทนาโดยไม่ต้องอาศัยหลักการร่วม

ซึ่งกันและกันได้ แต่การอธิบายทั่วไปถึงสิ่งที่คาดหวังปกติที่มีในการสนทนาช่วยอธิบายคุณลักษณะปกติของแนวทางที่คนพูด ตัวอย่างเช่น การพูดธรรมดา เช่น well, to make a long story short and I won't bore you with all the details เป็นตัวชี้ถึงการระวางในเรื่อง ความสำคัญของกฎเกณฑ์ด้านคุณภาพ (Quality Maxim) คุณเหมือนจะถูกวางอยู่หลังแนวทางที่เริ่มการสนทนาด้วยการแสดงออก เช่น As far as I know, Now, correct me if I'm wrong and I'm not absolutely sure but... และมักจะสนใจที่จะแสดงถึงสิ่งที่รายงานคือ สิ่งที่คนคิดและคนรู้สึก (not know) คือคำว่า Possible หรือ likely (not certain) may หรือ could (not must) เกิดขึ้น ดังนั้น ความแตกต่างระหว่างการพูดว่า John is ill และ I think it's possible that John may be ill; ในคำพูดประโยคแรกอาจมีพยานหลักฐานที่แน่ชัดสำหรับประโยคบอกเล่า

การยึดหลักการมีส่วนร่วมในการสนทนา เป็นสิ่งที่ชัดเจนว่า
 ตอบคำถาม ซึ่งถ้ามองอย่างผิวเผินแล้ว ไม่เหมาะ สามารถที่จะตีความได้ จากบทสนทนา

Carol : Are you coming to the party tonight?

Laura : I've got an exam tomorrow.

โดยผิวเผินแล้ว คำพูดของลอรา ไม่ได้ตอบคำถามของ แครอล
 ลอราไม่ได้ พูดว่า "Yes" หรือ "No" ดังนั้น แครอลจะตีความทันทีทันใดว่าคำพูดนั้นหมายความว่า
 ว่า "No" หรือ "Probably not." ทว่าอย่างไร จึงจะถือว่าความสามารถนี้ทำให้เข้าใจ
 ความหมายของของประโยค ซึ่งในด้านความรู้สึกทางภาษาเขียน หมายความว่าถึงสิ่งอื่นได้อีก
 ดูเหมือนว่าขึ้นอยู่กับสมมติฐาน ที่ลอรา ถือว่าเป็นเรื่องเดียวกันและให้ความรู้ (เพื่อที่จะเข้าใจ
 อย่างลึกซึ้งในจุดนี้พยายามที่จะเข้าใจปฏิบัติการของแครอล ถ้าแครอลพูดว่า "Roses are red,
 you know") ถ้าจะให้คำตอบที่มีรายละเอียดสัมพันธ์กัน ลอรา สามารถตอบว่า "exam
 tomorrow" ซึ่งเกี่ยวข้องกับ "study tonight" และ "study tonight" ทำให้ party
 tonight หมดยุติลงเสีย ดังนั้น คำตอบของ ลอรา จึงไม่ใช่คำพูดอ้างอิงถึงกิจกรรมวันพรุ่งนี้
 เพราะประกอบด้วยสิ่งที่เข้ามาพัวพัน (Implicatures) (สิ่งที่เพิ่มเติมเข้ามาเพื่อนำไปสู่
 ความหมาย) เกี่ยวข้องกับ tonight activities

3.4.6 ความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม (Background

Knowledge/Schemata)

ความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม (Schemata) เป็น
 โครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วในความทรงจำและสามารถกระตุ้นให้เกิดได้ภายใต้สิ่งแวดล้อม
 ต่าง ๆ นานา ในการตีความข้อความต่อเนื่องที่ได้รับมาจากประสบการณ์เดิม เช่น สามารถ
 ตีความเรื่องข้างล่างนี้ โดยอาศัยประสบการณ์เดิม เรื่อง ภัตตาคาร (Restaurant)

Trying not to be out of the office for long, Andres went into the
 nearest restaruant, sat down and ordered a sandwich. It was quite
 crowded, but the service was fast, so she left a good tip when she had
 to rush back to work.

จากพื้นฐานความรู้เรื่องภคตาการ ทำให้มองเห็นภาพและเหตุการณ์ในภคตาการในเนื้อเรื่องสั้น ๆ จากตัวอย่าง เช่น แม้ว่าเนื้อเรื่องไม่ได้ให้รายละเอียดมาก ก็ยังสันนิษฐานได้ว่า แอนเดรียเปิดประตูเข้าไปในภคตาการซึ่งมีโต๊ะ และเธอร์ประทานขนมวิซ แล้วจ่ายเงิน และอื่น ๆ เรื่องละเอียดเรื่องนี้ทำให้เกิดความพยายามที่จะหาเรื่องได้ โดยอาศัยประสบการณ์เดิม และยังชี้ให้เห็นว่า ความเข้าใจสิ่งที่อ่านไม่จำเป็นต้องมาจากคำและประโยคในเนื้อเรื่อง แต่มาจากการตีความในสมอง

ความเข้าใจข้อความต่อเนื่อง เป็นผลกระทบบที่มีอำนาจต่อการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการเรียนภาษาตามธรรมชาติ เนื่องจากตระหนักว่ามีการสื่อสารผ่านภาษาบนรากฐานของความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม (Schemata)

บราวน์ และยูล (Brown and Yule, 1985 : 27 - 35) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เป็นการตรวจสอบภาษาพูด โดยเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับคำพูดตามโอกาสของการใช้ภาษามากกว่าความสามารถในการใช้ประโยคหนึ่งเกี่ยวข้องกับอีกประโยคหนึ่ง คือไม่ใช่การพิจารณาการใช้ภาษา แต่พิจารณาสิ่งเหล่านี้

1. คำอ้างอิง (Reference)

ลียงส์ (Lyons, 1968 : 404) ให้ความหมายว่า เป็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและสิ่งที่เป็นความสัมพันธ์ของคำอ้างอิง คำ อ้างถึง สิ่งของ อาจหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับโลก

สตรอว์สันส์ (นิศยา เจริญสิทธิ์, 2531 ; อ้างอิงมาจาก Strawson's, 1950) กล่าวว่า คำอ้างอิงไม่ใช่ที่การใช้ภาษากระทำ เป็นสิ่งที่คนใช้ภาษากระทำ

เซียร์ล (Searle, 1978 : 155) กล่าวว่าคำอ้างอิงอยู่ในความรู้สึที่ผู้พูดอ้างถึง การใช้ภาษาไม่ได้อ้างถึงสิ่งที่ถูกนำมาเรียงลำดับความ

ดังนั้น ในการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง คำอ้างอิง หมายถึง การกระทำในส่วนของผู้พูดหรือผู้เขียน จากตัวอย่างที่ยกมานี้ เห็นว่า ผู้พูด A ใช้คำพูด my uncle และ he อ้างอิงถึงบุคคลหนึ่ง และ my mother's sister และ she อ้างอิงถึงอีกคนหนึ่ง

A : my uncle's coming home from Canada + he's due in +

B : how long has he been away for or has he just been away?

A : Oh on they lived in Canada eh he was married to my mother's sister + + will she's been dead for a number of years now +

2. สมมติฐานเบื้องต้น (Presupposition)

กีวอง (นิตยา เจริญสิทธิ์. 2531 ; อ้างอิงมาจาก Givon.

01979 a : 50) ให้ความหมายว่า เป็นสมมติฐานที่ผู้พูดทำขึ้นเกี่ยวกับผู้ฟังให้ยอมรับโดยปราศจากการท้าทาย

สตาลเนเคอร์ (นิตยา เจริญสิทธิ์. 2531 ; อ้างอิงมาจาก Stalnaker. 1978) กล่าวว่า เป็นสิ่งที่ผู้พูดนำมาสู่พื้นฐานทั่ว ๆ ไปกับคู่สนทนาในการสนทนา

3. เครื่องแสดงความหมาย (Implication)

โกรช (นิตยา เจริญสิทธิ์. 2531 : อ้างอิงมาจาก Grice.

1975) พิจารณาถึงสิ่งที่ผู้พูดชี้แนะ ให้ความหมาย แสดงนัยโดยลักษณะจากสิ่งที่ผู้พูดพูดตามตัวอักษร

เครื่องแสดงความหมายที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เป็นลักษณะที่ปฏิบัติได้และมีลักษณะที่พิสูจน์ได้ เป็นส่วนหนึ่งของความหมายของคำพูดตามตัวอักษรที่ถูกผลิตขึ้นในลักษณะพิเศษ ซึ่งถูกแบ่งโดยผู้พูดและผู้ฟัง และยังมีขึ้นอยู่กับการจาได้ของผู้พูดและผู้ฟังด้วย

4. การวินิจฉัยความ (Inference)

เนื่องจากผู้วิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องหรือผู้ฟัง ไม่มีวิธีการประเมินความหมายที่ผู้พูดตั้งใจแสดงออกได้ จึงต้องใช้การวินิจฉัยความเพื่อช่วยตีความคำพูดหรือตัวเชื่อมระหว่างคำพูด

3.5 การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (Discourse Analysis) ในกระบวนการเรียนการสอน

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองถ้าต้องการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้พยายามคิดค้นทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในห้องเรียน ทฤษฎีเหล่านั้น ได้แก่ (Hakuta and Cancino. 1977 : 294 - 316)

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis)
2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis)
3. การวิเคราะห์การแสดงออกของภาษา (Performance Analysis)
4. การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (Discourse Analysis)

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะกล่าวถึงเฉพาะการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง

การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (Discourse Analysis)

เป็นการวิเคราะห์ภาษาในแง่เนื้อหาทางสังคม ซึ่งมีการศึกษา 2 แนว คือ แนวแรกศึกษากฎเกณฑ์ของการสนทนา (Rules of Discourse) เช่น การผลิตเปลี่ยนแปลงในการสนทนาโดยไม่ต้องพะวงกับโครงสร้างของประโยคมากนัก แนวที่สองเป็นการศึกษาที่เชื่อว่าภาษานั้นมีลักษณะเป็นแบบปฏิบัติได้ (Pragmatic) คือต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ควบคุมการใช้ภาษาในเนื้อหา สุธินี สุขตระกูล (2526) ได้เสนอความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เป็นการวิเคราะห์ภาษาในแง่ของเนื้อหาทางสังคมนั้น (Language in the Social Context) มีการศึกษา 2 แนว คือ แนวแรกศึกษากฎเกณฑ์ของการสนทนา (Rules

of Discourse) เช่น การผลิตเปลี่ยนแปลงในการสนทนา และกฎเกณฑ์การพูดสนทนาก็ถือเป็นแง่หนึ่งของภาษาที่เด็กจะต้องเรียนรู้ โดยไม่ต้องพะวงกับโครงสร้างของประโยคมากนัก แนวที่สองเป็นการศึกษาที่เชื่อว่าภาษานั้นมีลักษณะเป็นแบบ "Pragmatic" คือต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ควบคุมการใช้ภาษาในเนื้อหาอื่น ๆ การวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาการเกิดของหน้าที่ทางสังคมของภาษา (Pragmatic Functions) เป็นประโยคบอกเล่า (Declaratives) และประโยคคำสั่ง (Imperatives) ของเด็กเล็ก ๆ

บราวน์ และยูล (Brown and Yule, 1983) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากการวิเคราะห์ภาษาที่นำไปใช้ ซึ่งไม่สามารถที่จะอธิบายในเชิงภาษาศาสตร์ได้ (Linguistic) เนื่องจากเป็นภาษาที่คนเราสร้างรูปแบบขึ้นมา เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งสรุปถึงหน้าที่ของภาษาได้เป็น 2 กรณี ดังนี้

กรณีแรก เป็นการนำภาษามาใช้ในเชิงธุรกิจ (Transaction) คือเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในลักษณะที่มีเจตนาเพื่อถ่ายทอดข้อเท็จจริง (Factual) หรือข้อเสนอต่าง ๆ (Propositional) รวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ (Information) ซึ่งสอดคล้องกับ เบ็ทเน็ต (Bennett, 1976 : 5) ที่ได้กล่าวว่า เป็นการสื่อสารที่ผู้พูดพยายามที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง หรือเพื่อสั่งให้ผู้ฟังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับการนำภาษาในลักษณะนี้ต้องมีการคาดการณ (Assume) ว่าผู้พูดต้องการสื่อหรือถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในใจของเขาในเรื่องใด จะทำให้เกิดการถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพเพื่อรับรู้ข้อมูล (Information) จากผู้พูด ตัวอย่างเช่น ตำรวจบอกทิศทางแก่นักท่องเที่ยว แพทย์บอกวิธีการให้ยากับคนไข้ หรือนักวิทยาศาสตร์อธิบายวิธีการทดลอง เป็นต้น ในการนำภาษาของบุคคลดังกล่าวข้างต้น ผู้พูดควรจะพูด หรือเขียนให้ชัดเจน ถ้าไม่เช่นนั้นการสื่อสารจะไม่มีผลความเข้าใจที่แท้จริงเกิดขึ้น

กรณีที่สอง หน้าที่ของภาษา ใช้สื่อสารเพื่อการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) สำหรับในกรณีนี้นักสังคมวิทยา (Sociologists) และนักภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguists) ได้กล่าวถึง การนำภาษามาใช้ในส่วนเฉพาะที่เกี่ยวข้องความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relationships) นักวิเคราะห์บทสนทนา

(Conversationalist) ได้กล่าวถึงส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกับการใช้ภาษาเพื่อใช้เจรจา (Negotiate) ให้สอดคล้องตามบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟังในการใช้ถ้อยคำโต้ตอบในการสนทนา ซึ่งจะเป็นผลดีต่อทั้งผู้พูดและผู้ฟัง

ในการใช้ภาษาส่วนใหญ่ของคนเรานั้นจะเป็นไปเพื่อการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) มากกว่าในเชิงธุรกิจ (Transaction) เช่น กรณีที่คนแปลกหน้า 2 คน สนทนากันที่ป้ายรถประจำทางในขณะที่มีลมหนาวพัดมา และคนหนึ่งได้กล่าวกับอีกคนหนึ่งว่า "My goodness, it's cold" ลักษณะการพูดเช่นนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้พูดต้องการแสดงความเป็นมิตรมากกว่าที่จะต้องการบอกข้อมูลในเรื่องอากาศ เป็นการนำภาษามาใช้ในหน้าที่ของการสร้างปฏิสัมพันธ์ (Interaction) มากกว่าเพื่อธุรกิจ (Transaction) ไม่เพียงแต่ภาษาพูดเท่านั้น ที่มีหน้าที่เพื่อปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ภาษาเขียนก็มีเช่นกัน เช่น "Thank you letter," love letters, games of consequence. เป็นต้น (Brown and Yule. 1983)

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เป็น การศึกษาภาษาที่กว้างกว่าในเชิงภาษาศาสตร์ ซึ่ง สตับบส์ (Stubbs. 1984 : 1) กล่าวว่า เป็นการพยายามที่จะศึกษาองค์ประกอบของภาษาที่มากกว่าประโยค (Sentence) หรือ อนุประโยค (Clause) เช่น เรื่องการใช้ถ้อยคำโต้ตอบในการสนทนา หรือถ้อยคำที่ใช้ในการเขียน โดยสรุปแล้ว การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง เกี่ยวข้องกับการนำภาษามาใช้ในแง่ของ เนื้อหาทางสังคม (Social Context) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิสัมพันธ์หรือการพูดคุยโต้ตอบกัน

ความสำคัญของการใช้ภาษานั้นไม่ว่าจะเพื่อธุรกิจ (Transaction) หรือเพื่อปฏิสัมพันธ์ (Interaction) อยู่ที่ว่าการสื่อสารนั้นมีความเข้าใจตรงกันหรือไม่ ระหว่างผู้ที่สื่อสารกัน ในการสนทนาจะรู้ได้อย่างไรว่าผู้พูดและผู้ฟังมีความเข้าใจตรงกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อสารของบุคคลในบางสาขาอาชีพ การใช้ภาษาสื่อสารกันมีความสำคัญมาก เช่น ด้านการแพทย์ ด้านกฎหมาย และด้านการศึกษา สำหรับในด้านการศึกษานั้น การใช้ภาษาของครูในห้องเรียนมีความสำคัญมาก ซึ่งฟแลนเดอร์ส (Flanders. 1965) ได้กล่าวว่า สิ่งที่ครูพูดในชั้นเรียนจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ของนักเรียน และฟิชเชอร์ (Fisher. 1986)

ได้กล่าวว่า ในกระบวนการศึกษานั้น ครูเป็นผู้ใช้อำนาจเพื่อควบคุมพฤติกรรมและสร้างแรงจูงใจของนักเรียนในการเรียนการสอน งานด้านการศึกษาจึงเป็นปฏิสัมพันธ์โดยตรง ในการปฏิบัติงานระหว่างครูกับนักเรียน ลาเซ็น (Larsen. 1980) ได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ในการจัดการในชั้นเรียนครู มีอิทธิพลมากกว่านักเรียนโดยที่ครูจะเป็นผู้เสนอหัวข้อในการสนทนา เช่น การใช้คำพูดในการเริ่มบทเรียนว่า "Today we're going to talk about...." และส่วนใหญ่ครูยังควบคุมการพูดของคนอื่น ๆ ด้วยว่าจะพูดอะไร เมื่อไรและกับใคร เช่น นักเรียนจะต้องยกมือ เมื่อต้องการพูด และครูเป็นผู้อนุญาตให้พูดได้ บาร์เนส (Barnes. 1969) ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องการใช้ภาษาของนักเรียนว่าส่วนใหญ่จะเป็นคำถาม 4 ประเภท คือ

1. ถามข้อเท็จจริง (Factual) ใช้คำว่า อะไร (What)
2. ถามเหตุผล (Reason) ใช้คำว่า อย่างไร (How) และทำไม (Why)
3. คำถามเพื่อเป็นการเริ่มต้นการสนทนา (Open Question) เช่น

"What's an example of an alloy?"

4. คำถามเชิงสังคม เช่น Won't you? (เชิงบังคับ) Aren't We?

(เชิงขอร้อง)

ในการใช้ภาษาของครูในห้องเรียนนั้น สตับบส์ (Stubbs. 1984) ได้กล่าวว่า มีปัญหาอยู่มาก เพราะครูต้องใช้ภาษาทั้งเพื่อควบคุมจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) และใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ในการสอน (Teaching) ในบางกรณีคำถามที่ครูถามไปอาจไม่ใช่คำถามที่แท้จริง (Genuine Questions) แต่เป็นคำถามเพื่อทดสอบความรู้ (Pseudo Question) ดังนั้น หน้าที่ที่แท้จริงของคำถามประเภทนี้ก็เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความรู้ออกมา ครูจะรู้ว่านักเรียนได้รับข้อมูลเพียงพอหรือไม่ (Barnes. 1969) การใช้ภาษาของครูในชั้นเรียนให้ต่อเนื่อง (Classroom Discourse) จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของครู อันจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซินแคลร์ และคูลท์ฮาร์ด (Sinclair and Coulthard. 1978) จึงได้วิเคราะห์การใช้ข้อความต่อเนื่อง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียนให้เกิดขึ้นได้ โดยตลอดกระบวนการ

การเรียนการสอน การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง ไม่ใช่เป็นการวิเคราะห์ในเชิงไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งลักษณะโครงสร้างของภาษาในเรื่องไวยากรณ์ (Grammar) และข้อความต่อเนื่อง มีความแตกต่างกันดังต่อไปนี้

โครงสร้างของภาษาในเรื่อง Discourse และ Grammar

Discourse	Grammar
Lesson	
Transaction	
Exchange	
Move	Sentence
Act	Clause
	Group
	Word
	Morpheme

ในที่นี้จะเสนอการใช้ข้อความของครูในลักษณะข้อความต่อเนื่อง (Discourse) ในการเรียนการสอน ดังนี้

ประเภทของ Act (The Classes of Acts)

1. Marker เช่น well, O.K., now, good, right, alright ใช้เป็นตัวเชื่อมในข้อความที่พูด
2. Starter อาจเป็นประโยคบอกเล่า (Statement) คำถาม (Question) หรือคำสั่ง (Command) มีหน้าที่เพื่อเตรียมที่จะให้ข้อมูล หรือเพื่อบอกให้ตั้งใจ

3. Elicitation มีลักษณะเป็นคำถาม มีหน้าที่เพื่อขอร้องให้มีการตอบสนอง กล่าวคือเป็นการถามเพื่อให้ได้คำตอบ (Reply)
4. React เป็นการแสดงท่าทาง ที่ใช้ภาษาและไม่ใช้ภาษา เพื่อบอกให้ครูรู้ว่า นักเรียนฟัง และเข้าใจ หรือไม่
5. Comment อาจเป็นประโยคบอกเล่า (Statement) หรือประโยคที่มีคำถาม อยู่ท้ายประโยค (Question Tag) มีหน้าที่เพื่อยกตัวอย่าง (Exemplify) ขยายความ (Expand) อ่างเหตุผลสนับสนุน (Justify)
6. Accept เพื่อบอกว่าครูได้รับรู้สิ่งที่นักเรียนตอบสนองมา เช่น การพูดว่า yes, no, good, fine หรือการกล่าวซ้ำคำพูดของนักเรียน
7. Evaluate อาจเป็นประโยคบอกเล่า (Statement) และประโยคที่มีคำถามอยู่ท้ายประโยค (Question Tag) รวมทั้งคำ (Word) และวลี (Phrases) เช่น good, interesting, team point เพื่อบอกถึงคุณภาพ (Qualify) ของสิ่งที่ตอบสนอง กลับมาของนักเรียน ซึ่งอาจใช้คำต่อไปนี้ได้ เช่น yes, no, good, fine หรือกล่าวซ้ำคำตอบ ของนักเรียนด้วยเสียงสูง ต่ำ (High Fall) เมื่อตอบถูกหรือเสียงสูง (Rise) เมื่อตอบผิด
8. Silent stress เป็นการหยุดชั่วขณะ (Pause) เพื่อเพิ่มจุดเด่นให้กับ Marker
9. Metastatement เป็นประโยคบอกเล่า เพื่อบอกให้นักเรียนรู้ว่าต่อไปจะ เกิดอะไรขึ้น เช่น Now, I want to tell you about a king who lived a long time ago.....
10. Conclusion เป็นคำที่กล่าวขึ้นเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนอีกครั้งหนึ่ง มีหน้าที่ตรงข้ามกับ Metastatement เช่นคำว่า so, then
11. Loop เป็นคำพูดที่ต้องการให้นักเรียนย้อนคำพูดในตอนที่ได้กล่าวไปแล้ว เช่น pardon, you what, eh, again (ด้วยการขึ้นเสียงสูง Rising Intonation) อาจมี ลักษณะเป็นคำถาม เช่น Did you say! Do you mean.

12. Aside อาจเป็นประโยคบอกเล่า (Statement) คำถาม (Question) คำสั่ง (Command) เป็นคำที่ใช้เสียงต่ำ เป็นคำพูดประเภทที่ครูพูดกับตัวเอง เช่น "Where did I put my chalk?"

13. Check เป็นคำพูดเพื่อให้ครูตรวจสอบว่ามีปัญหาอะไร หรือมีอุปสรรคอะไรต่อการเรียนต่อไปหรือไม่ ไม่ใช่คำถามที่ครูถามเพื่อต้องการคำตอบด้านวิชาการ เช่น Have you finished? Ready? Having problem? Difficulties? See? Hear? เป็นต้น

14. Directive เป็นการสั่งให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

15. Informative เป็นประโยคบอกเล่า เพื่อประสงค์ให้ได้รับความรู้ และเข้าใจในบางสิ่งบางอย่าง

16. Prompt เป็นการกระตุ้นให้เป็นไปตามที่คาดหวัง เช่น go on, come on, hurry up, quickly, have a guess.

17. Clue เป็นตัวชี้แนะ ซึ่งอาจเป็นประโยคบอกเล่า (Statement) คำถาม (Question) คำสั่ง (Command) เพื่อใช้เสริมความที่กล่าวแล้ว ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้ข้อมูลเพิ่มเติมแล้วนำไปตอบคำถามได้สมบูรณ์ขึ้น

18. Cue เป็นคำที่ใช้เพื่อจะทำให้เกิดข้อความต่อเนื่องต่อไป เช่น "hands up" don't call out, Is John the only one?

19. Bid เป็นได้ทั้งการใช้ภาษาและไม่ใช้ภาษา เพื่อเป็นสัญญาณว่าต้องการให้มีข้อความต่อไป เช่น การเรียกชื่อ การยกมือ

20. Nomination เป็นคำที่มีหน้าที่สำหรับกล่าวอนุญาตให้นักเรียนกล่าวข้อความได้ เช่น การเรียกชื่อนักเรียน

21. Acknowledge เป็นการแสดงท่าทาง หรือความรู้สึก เพื่อให้รู้ว่าสิ่งที่ผู้อื่นกล่าวมานั้น ผู้ฟังเข้าใจแล้ว

22. Reply อาจเป็นประโยคบอกเล่า (Statement) คำถาม (Question) และกิริยา ท่าทาง เช่น พยักหน้า เพื่อเป็นการให้สัญญาณว่ากำลังจะพูดหรือกล่าวข้อความบางอย่างต่อไป

ประเภทของ Moves (The Classes of Moves)

1. Framing เป็นคำที่ใช้พูดในตอนจบของการพูดช่วงหนึ่ง ๆ (Stage)
เช่น right
2. Focusing เป็นคำพูดของครูเพื่อใช้เริ่มต้น เพื่อบอกนักเรียนว่าจะเกิดอะไร
ขึ้นต่อไป เช่น Now.....
3. Opening เป็นคำพูดของครูที่ต้องการให้นักเรียนตอบสนอง
4. Opening (นักเรียน) เป็นคำพูดของนักเรียนเพื่อให้ได้รับการตอบสนอง
เช่น Sir, Can I go to the toilet?
5. Answering เช่น Yes. อาจเป็นการให้คำตอบหรือ Comment ก็ได้
6. Follow - up อาจเป็นคำพูดประเภทยอมรับ (Accept) หรือประเมินค่า
ก็ได้ (Evaluate)

ประเภทของ Exchange (The Classes of Exchanges)

ในการใช้คำพูดของครู Exchange จะเป็นลำดับก่อนว่าเป็นตอนเริ่มต้น หรือ
ตอนจบของบทเรียน ซึ่งมีทั้ง Framing เช่น well และ focusing เช่น Today...

Free exchange มี 6 ประเภท

1. Teacher Inform ใช้พูดเมื่อครูต้องการให้ข้อมูลใหม่แก่นักเรียน นักเรียน
อาจจะโต้ตอบ (Response) หรือไม่ก็ได้
2. Teacher Direct เป็นคำพูดของครูเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติ แต่ไม่ได้ต้องการ
ให้แสดงคำพูดอะไรออกมา เช่น ครูกล่าวว่า "I want you to rub your pen" นักเรียนก็
ตอบสนองด้วยการปฏิบัติ
3. Teacher Elicit เป็นการสอนนักเรียนไปเรื่อย ๆ อย่างเป็นขั้นตอน
(Step by Step) เพื่อนำไปสู่การสรุปของบทเรียนนั้น ๆ และอาจเพื่อตรวจสอบว่า นักเรียน
จำข้อเท็จจริงอะไรได้บ้าง และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในตอนนี้อาจสำคัญมาก

เพราะนักเรียนอาจต้องการรู้ว่าตนถูกหรือไม่ เช่น ครูถามว่า "What's the name of this cutter?"

4. Pupil Elicit ตามปกติในชั้นเรียนจะไม่ค่อยมีคำถามจากนักเรียนแต่เท่าที่ปรากฏว่ามีการถามก็เป็นไปในรูปของการขออนุญาต เช่น "Do we put the date?" หรือ "Can I go to the lavatory?" ตามปกติแล้วนักเรียนต้องตั้งใจฟังครู และขออนุญาตเมื่อต้องการพูดซึ่งบางครั้งก็อาจจะไม่ได้รับอนุญาต

5. Pupil Inform บางครั้งนักเรียนอาจเสนอข้อมูลที่เห็นว่าน่าสนใจ และจะได้รับการแสดงความคิดเห็น (Comment) หรือประเมินค่า (Evaluate) จากครู

6. Check ในบางครั้งครูต้องการรู้ว่า นักเรียนตั้งใจฟังหรือตามสิ่งที่ครูสอนทันหรือไม่ หรือนักเรียนได้ยินหรือเปล่า เช่น ครูอาจใช้คำพูดว่า Finished Jean? และเมื่อมีการตอบจากนักเรียน ทั้งที่ใช้ภาษาและไม่ใช้ ครูอาจกล่าวว่า good, good girl, ก็ได้

Bound exchange

1. Re - initiation (i) เมื่อครูไม่ได้รับการตอบสนอง (Response) ครูอาจจะเริ่มต้นใหม่เหมือนเดิม หรือ เปลี่ยนคำถามใหม่ หรืออาจใช้ Acts ประเภทต่าง ๆ เช่น แบบกระตุ้น (Prompt) เรียกชื่อ (Nomination) เป็นการพยายามครั้งที่สองของครูเพื่อให้ได้คำตอบ

2. Re - initiation (ii) เมื่อครูได้คำตอบที่ผิดจากนักเรียน ครูอาจพยายามให้นักเรียนคนเดิมตอบใหม่ให้ถูก หรืออาจจะส่งคำถามไปให้นักเรียนคนอื่นตอบลักษณะของ Re - initiation แบบที่สองนี้ต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เช่น yes, no หรือ ไม่ก็กล่าวซ้ำในสิ่งที่นักเรียนพูดไปแล้ว

3. Listing บางครั้งครูต้องการตรวจสอบว่ามีนักเรียนมากกว่าหนึ่งคนที่รู้คำตอบ ครูจึงอาจใช้การถามซ้ำ ๆ คำถามเดิม โดยที่ยังไม่มีการประเมินคำตอบ (Evaluation) ของนักเรียน

4. Reinforce เป็นคำพูดของครูที่เกิดเหตุการณ์เมื่อครูบอกให้นักเรียนกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่นักเรียนทำอย่างช้า ๆ ครูอาจจะกระตุ้น (Prompt)
5. Repeat ครูใช้เมื่อนักเรียนไม่ได้ยินที่ครูพูด โดยครูจะกล่าวซ้ำเพื่อเริ่มใหม่

โครงสร้างของ Transaction (The Structure of Transactions)

1. Informing Transactions ในขณะที่ครูกำลังสอนหรือเสนอข้อมูลต่าง ๆ ให้นักเรียนนั้น ครูต้องการรู้ว่านักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่ เพียงใด ครูอาจต้องใช้การ Elicitations เพื่อตรวจสอบนักเรียน และนักเรียนอาจต้องใช้ Elicitations เช่นกัน ในบางกรณี

มีโครงสร้าง ดังนี้

Teacher : Inform

Teacher : Elicit

Pupil : Elicit

2. Directing Transactions เมื่อครูสั่งให้นักเรียนทำงาน นักเรียนอาจซักถามถึงขั้นตอนในการทำงาน และถามเกี่ยวกับคุณภาพของงานที่ทำไปแล้ว โดยให้ครูประเมินค่า (Evaluation)

มีโครงสร้างดังนี้

Teacher : Direct

Pupil : P - Elicit

Pupil : P - Inform

Teacher : Elicit

3. Eliciting Transactions เป็นการโต้ตอบระหว่างครู และนักเรียน ที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ว่าจะพูดอะไรบ้าง แต่ขึ้นอยู่กับว่าหัวข้อเรื่องที่ครูเสนอขึ้น ดังนั้น ในการโต้ตอบ ครูอาจจะ Elicit และนักเรียนตอบสนองหรือถ้าไม่มี การตอบสนองจากนักเรียน ครูอาจต้องใช้ Re - initiation และบางครั้งนักเรียนอาจเป็นผู้ Elicit ก็ได้

ตัวอย่างที่ 1

Teacher : (Elicit) What does the food give you?

Pupil : (Reply) Strength

Teacher : (Feedback) Not only strength we have
another word for it.

Pupil : (Reply) Energy.

Teacher : (Feedback) Good girl, energy, yes.

(Coulthard. 1985 : 125)

ตัวอย่างที่ 2

Teacher : (Elicit) Can you think why I changed
"mat" to "rug" ?

Pupil : (Reply) Mat's got two vowels in it.

Teacher : (Feedback)

Teacher : (Elicit) Which are they? What are they?

Pupil : (Reply) "a" and "t"

Teacher : (Feedback)

Teacher : (Elicit) Is "t" a Vowel?

Pupil : (Reply) No.

Teacher : (Feedback) No.

(Coulthard. 1985 : 125)

โครงสร้างของ Lessons (The Structure of Lessons)

Lesson หน่วยคำที่สูงที่สุดของข้อความต่อเนื่องในชั้นเรียน (Classroom Discourse) ซึ่งเกิดจากส่วนประกอบของ Transaction กล่าวคือ เป็นแผนการที่ครูเตรียมไว้ในการสอนวิชาหนึ่ง ๆ โดยมีการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง ซึ่งบางที่อาจไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ก็ได้

จะเห็นได้ว่าในการใช้ภาษาของครูในชั้นเรียนนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้ครูสามารถสอนนักเรียนได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่ง สามารถ ศรีจางค์ (2526 : 178) ได้เสนอความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า การปฏิสัมพันธ์ทางภาษาในชั้นเรียนนั้น จะพบว่าการพยายามทำความเข้าใจว่า สมาชิกแต่ละคนมองสถานการณ์ในชั้นเรียนอย่างไร คือความสิ่งที่พวกเขารับรู้อย่างไร และแต่ละคนในชั้นเรียนไม่ว่าครูหรือนักเรียน คาดการณ์ที่จะได้รับการสนองต่อการกระทำของเขาอย่างไร ถ้าครูที่กำลังจัดสิ่งเรา เพื่อเร้าความอยากรู้อยากเห็นและการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนก็ต้องแน่ใจเสียก่อนว่า สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่จัดขึ้นนั้น นักเรียนตีความหมายออกไปเป็นอย่างไร ซึ่งต้องอาศัยการสังเกต คือความ และคาดการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวครูและนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ตรงที่ว่านักเรียนจะสามารถรับสารจากครูได้มากน้อยเพียงใด ตัวครูที่อยู่หน้าชั้นเรียนตลอดเวลาจะถูกเรียนรู้ทีละน้อย ๆ จากนักเรียน (เฉพาะในแง่ที่นักเรียนสนใจและมีความหมายสำหรับนักเรียน) แต่อย่างไรก็ตามในขณะที่มีการเรียนการสอนอาจมีสถานการณ์อื่น ๆ ที่ดึงดูดความสนใจนักเรียนออกไป โดยทั่ว ๆ ไปแล้วครูจึงมักจะใช้เสียงเป็นการรวบรวมความตั้งใจ (Attention) ของนักเรียน แต่ถ้าการเรียนการสอนดำเนินเร็วเกินไป นักเรียนตีความไม่ทัน นักเรียนจะออกจากกระบวนการเรียนการสอนโดยแสดงออกให้เห็นทางพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การเบื้อ หลับ สรุปลงแล้วก็คือ ไม่มีความสนใจในการเรียนอีกต่อไปแล้ว ซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนเหล่านี้ อาจจะไปมีผลที่ไม่ดีต่อนักเรียนคนอื่น ๆ ได้ เหตุการณ์ในชั้นเรียนก็จะเปลี่ยนไป เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนจึงไม่อาจคาดการณ์ได้ ดังนั้น การสอนจึงเป็นยุทธศาสตร์ที่ครูต้องควบคุมให้ชั้นเรียนอยู่ในสภาพที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดเวลา ดังนั้นการใช้คำพูดของครูจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด (Flanders. 1970 ; Larsen. 1980 ; Fisher. 1986) ซึ่ง แฟลนเดอร์ (Flanders. 1970) ได้วิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจา ระหว่างครูกับนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ดังได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้น

3.6 การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง และการรับรู้ภาษา

การนำความรู้ในเรื่องข้อความต่อเนื่อง มาใช้กับการเรียนการสอนจะสามารถช่วยให้นักเรียน หรือเด็กมีความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ นักเรียนหรือเด็กจะได้รับการแนะนำ (Guide) จากครูหรือผู้ใหญ่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เด็ก : คูชี! (ชี้)

ผู้ใหญ่ : โอ้! แมลง

เด็ก : แมลง

ผู้ใหญ่ : แมลงทำอะไรอยู่

เด็ก : กิน

ผู้ใหญ่ : กำลังกินอะไร

เด็ก : คอกไม้

ผู้ใหญ่ : หม่า ๆ กำลังกิน ไม้ - ไม้ มันไปแล้ว

เด็ก : ไม้ - ไม้ ไปแล้ว

(Adapted from Larsen. 1980 : 34)

คำที่เด็กและผู้ใหญ่ใช้สนทนาเชื่อมโยงกันและกัน โดยการตั้งคำถาม การชักชวน การพูด เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้นั้น โดยเฉพาะการพูดภาษาต่างประเทศนั้น อาจทำได้โดยการพูดให้ช้าลง หยุดชั่วขณะ (Pauses) ใช้รูปประโยคที่ง่ายขึ้น และในการสนทนาครู หรือผู้ใหญ่ ควรจะให้เด็กเรียนหรือผู้ฟังมีโอกาสได้ตอบได้มาก ๆ โดยอาจใช้คำถามประเภท Yes/No Questions ผู้ฟังอาจจะมีโอกาสได้ตอบมากกว่า Wh-Question เช่น What's this? เปลี่ยนเป็น Is it a book? เป็นต้นและตัวครูเองอาจจะต้องคอยเดา (Guess) ว่านักเรียนต้องการพูดอะไร

จะเห็นได้ว่า การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง จะทำให้ผู้ที่ได้รับความรู้ในเรื่องนี้ เข้าใจได้ว่าจะมีวิธีการเรียนภาษาได้อย่างไร และมีความเข้าใจดีขึ้นถึงวิธีการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับบุคคล ประเภทต่าง ๆ เช่น แพทย์ คนไข้ และที่สำคัญครูสามารถสร้าง

การปฏิสัมพันธ์ทางวาจาให้เกิดขึ้นในห้องเรียนได้อย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ ก่อให้เกิดการพูด เริ่มต้น (Initiation) มีการตอบสนอง (Response) และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน โดยตลอดไปอย่างต่อเนื่อง (Sinclair and Coulthard, 1978)

4. กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

ความหมายของกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

หมายถึง แนวทางโดยเฉพาะที่ผู้ใหญ่ช่วยเหลือ หรือเพิ่มความสามารถของเด็ก เล็ก ๆ ให้พยายามใช้ภาษาได้ในระดับที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (Boyle and Peregoy, 1990 ; citing Bruner, 1978 ; Cazden, 1980) การเสริมต่อการเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ การสนทนาระหว่างแม่กับลูก เป็นการปฏิสัมพันธ์ที่แม่มีส่วนเพิ่มความสามารถด้านการใช้ภาษาของลูกได้โดยไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งเป็นลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นได้ โดยทั่ว ๆ ไป เช่น ลูกพูดว่า "แม่! นก" แม่ตอบว่า "จ๊ะ! นก" นกอยู่บนรั้วไหม?" คำตอบของแม่ มีส่วนที่ช่วยให้ลูกได้มีโอกาสใช้ภาษาเพิ่มออกไปอีก คือ การตอบคำถามของแม่นั่นเอง จึงกล่าวได้ว่าแม่กำลังใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้อันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เป็นไปโดยธรรมชาติ ที่ให้รูปแบบทางด้านภาษาแก่เด็ก (Boyle and Peregoy, 1990)

นอกจากกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จะสามารถให้รูปแบบทางด้านภาษาเพื่อที่เด็กจะได้นำไปใช้สนทนาแล้ว การอ่านหนังสือที่เป็นเรื่องราวก็เป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ที่เด็กจะได้ทั้งรูปแบบภาษาและรูปแบบของการดำเนินเรื่องราว โดยที่ พ่อแม่ หรือครู จะ ได้ช่วยกันสรุป รูปแบบเหล่านั้นมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจแก่เด็ก เมื่อต้องอ่านเรื่องอื่น ๆ สำหรับสิ่งสำคัญในการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ก็คือต้องเป็นการปฏิสัมพันธ์ในเชิงสังคมที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสาร และพูดคุยกันอย่างมีระบบ ซึ่งในการอ่านเรื่องราวให้เด็กฟังนั้น ผู้อ่านจะต้องช่วยเหลือให้เด็กพัฒนาด้านภาษาในระดับที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางภาษาให้เกิดขึ้น (Boyle and Peregoy, 1990 ; citing Vygotsky, 1962)

บรูเนอร์ (Bruner. 1978) ได้กล่าวว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จะทำให้เด็กสามารถใช้ภาษาได้เองในสถานการณ์ที่คล้าย ๆ กัน โดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือ เพราะเป็นกลวิธีที่ช่วยสร้างแนวทางเพื่อสนับสนุนให้เด็กประสบความสำเร็จในการพยายามที่จะใช้ภาษา โดยได้แนวทางมาจากการที่แม่และลูกมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีระบบและเป็นลักษณะเฉพาะ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เกิดความก้าวหน้าในการใช้ภาษาของลูกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่ง คลาร์ค (Lehr. 1985 : 667 ; citing Clark. 1976) ได้พบว่าผู้อ่านรุ่นเยาว์กลุ่มหนึ่งมีลักษณะเด่นในด้านความคล่องแคล่วในการอ่าน ปรากฏว่าผู้อ่านเหล่านี้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้ใหญ่ ซึ่งมักจะใช้เวลาว่างอ่านหนังสือให้พวกเขาฟัง และยังมีคำถามและการตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอีกด้วย และได้พบความแตกต่างอีกว่า เด็กที่พัฒนาการอ่านได้เร็ว มีอัตราส่วนของการปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่สูงกว่าเด็กที่ไม่ค่อยได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าการพัฒนาภาษาของเด็กขึ้นอยู่กับปริมาณคำพูดของผู้ใหญ่ที่ใช้กับเด็ก และการที่แม่และลูกสนทนากันท่ากิจกรรมร่วมกันมาก ๆ จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญามากกว่าเด็กที่อยู่ด้วยตนเอง หรือเด็กที่ดูแต่โทรทัศน์ ความรู้ในเรื่องกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะทำให้เข้าใจถึงบทบาทของผู้ใหญ่ในการที่กระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถเป็นแนวทางให้ครูถ่ายทอดเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนได้ (Lehr. 1985 ; citing Wells. 1981 ; Mcnamee. 1982 ; Chall and Snow. 1982 ; Applebee and Langer. 1983)

เนื่องจากสถานการณ์ของการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ระหว่างแม่กับลูกสามารถเกิดขึ้น หรือสร้างให้เกิดขึ้นในห้องเรียนได้ โดยการเลียนแบบหรือสร้างสถานการณ์ที่พ่อแม่ช่วยให้ลูกได้โต้ตอบคำพูดออกมาได้โดยไม่รู้ตัว หรือการแนะนำวิธีการกระทำบางสิ่งบางอย่าง รวมทั้งการเล่นแอมกับลูกอันเป็นกลวิธีที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของลูก (Beed and others. 1991 : 649 ; citing Ninic and Bruner. 1978 ; Wood, Bruner and Ross. 1976) นอกจากนี้การสร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น ให้การยอมรับต่อความคิดของเด็ก ก็เป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ลักษณะเช่นกัน และอีกกรณีหนึ่งก็คือการที่คอยกระตุ้นให้เด็กมีการตอบสนองที่ละเอียดถี่ถ้วน เพื่อช่วยเพิ่มสมรรถภาพในการทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ลงได้

และในที่สุดเด็ก ๆ จะสามารถทำได้เองโดยอิสระ (Beed and others. 1991 : 649)
โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่าสถานการณ์เหล่านี้ครูสามารถสร้างให้เกิดขึ้นในห้องเรียนได้ (Kreeft.
1984 : 480 ; Searle. 1984 : 481)

กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น เป็นการที่ครูช่วย
ให้นักเรียนได้สื่อในสิ่งที่เขาคิด หรือต้องการที่จะสื่อออกมา ไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน หรือ
การเขียน ครูอาจใช้ภาษาหรือไม่ใช้ภาษาเป็นสิ่งที่กระตุ้นก็ได้ ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ก็โดย
ผู้สอนและผู้เรียนต้องสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกัน อย่างไรก็ตามกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ไม่ใช่การ
ที่ทำให้ผู้เรียนพูดซ้ำ ๆ ครู แต่เป็นการที่ครูจะช่วยเสริมเมื่อนักเรียนติดขัด และจะให้แนวทางเมื่อ
นักเรียนไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร กล่าวคือผู้สอนกับนักเรียนจะช่วยซึ่งกันและกันในการปฏิบัติทางภาษา
จนกระทั่งนักเรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อออกมาได้ ดังตัวอย่างการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

- นักเรียน : ยังมีกระต่ายสองตัวอยู่ด้วยกันในป่า
ครู : แล้วอย่างไรต่อไป เกิดอะไรขึ้นกับเจ้ากระต่ายสองตัวนี้
(ครูใช้คำถามกระตุ้นเข้าสู่เรื่อง)
นักเรียน : วันหนึ่งหมาป่าเดินทางผ่านมาพบกระต่ายสองตัวเข้า
ครู : แล้วไงต่อ เกิดอะไรขึ้น (ครูใช้คำถามกระตุ้นต่อ)
นักเรียน : เจียบไม่พูด
ครู : กระต่ายสองตัวนั้นรู้สึก ... (ครูเสริมต่อคำพูดให้)
นักเรียน : กระต่ายสองตัวนั้นรู้สึกตกใจมาก (นักเรียนพูดต่อ)
ครู : จิงรีบ
นักเรียน : จิงรีบวิ่งหนีอย่างรวดเร็ว

ฯลฯ

(เสาวลักษณ์ รัตวิรัช. 2534)

ตัวอย่างที่ 2

(นักเรียนอ่านพร้อมกัน - ฝึกลื่นไปในดอกไม้ (ประโยคที่นักเรียนเขียน)

ครู : ฝึกลื่นอย่างไรทำให้ดูช๊ะ

นักเรียน : บินไปไม่ได้คะ ในดอกไม้บินอย่างนี้ต่างหาก
(ทำให้ดูประกอบ)

ครู : แสดงว่าไม่ได้บินไปใน แต่บินวน หรือบินรอบ ๆ

นักเรียน : บินไปรอบ ๆ ดอกไม้

ครู : ได้คะ งั้นแก้ไขประโยคใหม่ว่า
(อ่านพร้อม ๆ กัน ครูและนักเรียน) ฝึกลื่น
บินไปรอบ ๆ ดอกไม้คะ
(เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534)

บทบาทของครูในการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

เนื่องจากการที่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาสื่อความคิดออกมาได้นั้น มีความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน โดยครูจะต้องใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อให้เกิดข้อความต่อเนื่องโดยตลอด ครูจึงต้องมีบทบาทดังนี้ (Christie. 1990)

1. ครูต้องมีส่วนร่วม และควบคุมในการเรียนรู้ ครูจะต้องวางแผนและเตรียมการในการจัดกิจกรรม
2. ครูต้องเตรียมการใช้ภาษาพูดกับนักเรียน เพื่อที่จะต้องตอบสนองและส่งเสริมในกรณีที่เด็ก ไม่อาจตอบสนองการพูด หรือการถามของครูได้ในทันที
3. ครูต้องคอยช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของนักเรียน ครูต้องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการพูด และต้องร่วมมือช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำ และผูกประโยคร่วมกับเด็ก ๆ
4. ในการใช้คำถามของครู ต้องใช้อย่างมีระบบคือ เริ่มจากง่ายไปสู่ยาก เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาด้านภาษา ได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนทีละเล็กทีละน้อย

ประโยชน์ของการเสริมต่อการเรียนรู้

บรูเนอร์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Bruner. 1960) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ว่า เป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการสร้างกระบวนการที่มีพลังในการทำให้เกิดการใช้ข้อความต่อเนื่อง (Discourse) ขึ้นในชั้นเรียน (Classroom - Discourse) ได้ ซึ่งจะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ได้โดยตลอดกระบวนการเรียนการสอน สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เช่นเดียวกับการปฏิสัมพันธ์ที่เป็นไปตามธรรมชาติระหว่างแม่กับลูก ที่แสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างว่าการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ก็โดยจัดกิจกรรมทางสังคมให้เด็กร่วมกิจกรรม

จะเห็นได้ว่ากลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีประโยชน์มาก ซึ่งพอสรุปได้ดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533)

1. ผู้เรียนจะมีความรู้สึกว่าการเรียนไม่ใช่ของยาก และสามารถประสบความสำเร็จได้
2. เป็นการสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียนเมื่อประสบผลสำเร็จขึ้นเรื่อย ๆ
3. เพิ่มความสนใจ และความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนของครู
4. ครูสามารถรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับแต่ละคน และสามารถแก้ไขได้ตรงจุด
5. ลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน เพิ่มความเป็นกันเองมากขึ้น
6. เกิดความคิดสร้างสรรค์ ในการที่จะทำงานร่วมกัน นอกจากนี้ยังเกิดความสามัคคีและมีบรรยากาศเป็นประชาธิปไตย

โดยสรุปแล้วกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นกลวิธีที่ครูช่วยเหลือให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียนในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้อย่างจะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน ด้วยการใช้คำพูด 5 ประเภทคือ การพูด เพื่อให้รู้แบบทางภาษา การพูดเพื่อเสริมความหรือต่อความ การพูดให้แนวทางหรือชี้แนะ การพูดเพื่อให้ปฏิบัติ และการพูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจ และนอกผลของการปฏิบัติ มาให้ครูใช้เป็นแนวทางในการพูด กระตุ้นให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

5. การสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน

(Reciprocal Teaching)

การสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal Teaching) หมายถึง การสอนอ่านที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน ด้วยการให้นักเรียนใช้ความสามารถในการเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้า (Prediction) การทำความเข้าใจความกระจ่างกับข้อสงสัย (Clarification) การตั้งคำถาม (Question) และการสรุป (Summarization) ตามลำดับ ไปทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และนักเรียนจะสามารถใช้ความสามารถดังกล่าวได้ ครูจะต้องใช้สื่อที่สำคัญ คือ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ไปกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความสามารถดังกล่าว (Brown and Palincsar. 1984)

ทั้งนี้เนื่องจากว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จะเป็นการใช้สื่อทางภาษาในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางสติปัญญา โดยที่นักเรียนจะได้รับการช่วยเหลือให้ค่อย ๆ เพิ่มความสามารถทางปัญญาขึ้นทีละเล็กทีละน้อย ในลักษณะของการให้รูปแบบทางภาษา การชี้แนะให้แนวทาง การเสริมความต่อความ รวมทั้งการพูดเพื่อให้กำลังใจต่าง ๆ โดยการกระทำเหล่านี้เป็นการให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองในการโต้ตอบ หรือสื่อสารในสิ่งที่ต้องการสื่อออกมา (Bruner. 1978; Vygotsky. 1978)

กล่าวโดยสรุปแล้วการสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียนจะเป็นการสอนที่ให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้ความสามารถในการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การทำความเข้าใจความกระจ่างกับข้อสงสัย การตั้งคำถาม และการสรุปความไปใช้ในการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน โดยการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ของครูเป็นสื่อในการกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความสามารถดังกล่าว

ความสำคัญของความสามารถทั้ง 4

1. การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction)

หมายถึง การเดาโดยอาศัยตัวชี้แนะต่าง ๆ ว่าเหตุการณ์ต่อไปจะเป็นอย่างไร

ความสำคัญ ทำให้ผู้อ่านต้องคิดถึงประสบการณ์เดิมของตนเอง และนำมาเปรียบเทียบกับเรื่องราวตอนที่อ่านมาแล้ว และวิธีนี้จะทำให้สามารถสร้างความสนใจในการอ่านเรื่องราว และสามารถคาดเดาได้อย่างถูกต้อง

หลักการ เด็กนักเรียนจะคาดเดาโดยอาศัยชื่อเรื่อง และใช้ตัวชี้แนะที่ปรากฏในเรื่องช่วยคาดเดาในขณะที่กำลังอ่าน

2. การทำความเข้าใจกับข้อสงสัยต่าง ๆ (Clarification)

หมายถึง ในขณะที่กำลังอ่านเพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องราวอยู่นั้น อาจมีอุปสรรคบางอย่างในขณะที่กำลังทำความเข้าใจกับเรื่องตอนนั้น ๆ จึงต้องย้อนกลับไปอ่านเพื่อทำความเข้าใจใหม่

ความสำคัญ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ดีขึ้น

หลักการ ครูจะต้องบอกให้ผู้อ่านคอยทำความเข้าใจกับเรื่องราวอยู่ตลอด เช่น ถ้าไม่เข้าใจข้อความที่กำลังอ่านอาจจะอ่านประโยคที่มาก่อนหน้า และประโยคที่ตามมาข้างหลัง หรือใช้คำที่เป็นตัวชี้แนะในการบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ หรือทำความเข้าใจกับสรรพนามต่าง ๆ ว่า หมายถึง ใคร หรืออะไร เช่น They, It แทนคำนามตัวใด ถ้าผู้เรียนยังไม่สามารถทำความเข้าใจได้ ก็ขอร้องคนอื่น ๆ ให้ช่วยได้ เช่น ครู หรือเพื่อน

3. การตั้งคำถาม (Question Generation)

หมายถึง คำถามนั้นต้องเป็นคำถามที่มีความสำคัญต่อเรื่องราวในตอน
ที่อ่าน

คือถามเฉพาะใจความสำคัญมากกว่าที่จะถามถึงรายละเอียด
ปลีกย่อย

ความสำคัญ ผู้อ่านจะสามารถทดสอบตนเองว่ามีความเข้าใจเรื่อง
ที่อ่านหรือไม่ ซึ่งคำถามที่ผู้อ่านได้รับนั้น จะทำให้ผู้อ่านแยกแยะได้ว่า
อะไรคือความสำคัญของเรื่องในตอนนั้น ๆ ได้ด้วย

หลักการ นักเรียนเป็นผู้บอกว่ตอนใดสำคัญและตั้งคำถามด้วยการใช้
(Wh-Questions) เช่น Why, Where, When หรือ
Yes/No Questions

4. การสรุปความ (Summarization)

หมายถึง การบอกจุดสำคัญของเรื่องราวโดยใช้ประโยคเพียง 2 - 3
ประโยค เพื่อบอกจุดสำคัญนั้นและ ไม่ควรบอกรายละเอียดที่
ไม่สำคัญ

ความสำคัญ การสรุปความ เป็นการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและจดจำเรื่องที่
อ่านได้

หลักการ ให้นักเรียนบอกว่เรื่องราวตอนที่อ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร และให้
หาประโยคที่แสดงถึงใจความสำคัญของตอนนั้น

6. ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่าน เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน

การสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่ง ขราวน์ และ
พาลินซาร์ (Brown and Palincsar, 1984) ได้กล่าวว่เป็นการสอนอ่านที่ออกแบบมาเพื่อ
พัฒนาความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่มีความสามารถในการอ่านค่อนข้างอ่อน เป็นการสอนที่ฝึก

การใช้ความสามารถ 4 ประการ คือ การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction) การทำความเข้าใจกับข้อสงสัยต่าง ๆ (Clarification) การตั้งคำถาม (Question) และการสรุป (Summarization) เพื่อให้ผู้อ่านใช้ความสามารถทั้ง 4 เป็นทักษะในการทำความเข้าใจและเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความเข้าใจในขณะที่อ่านด้วย (Lysynchuk and others. 1990 ; citing ; August, Flavell and Cliff. 1984 ; Bereiter and Bird. 1985 ; Meyer, Brandt and Bluth. 1980) การใช้ความสามารถเหล่านี้ จะทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น กล่าวคือ การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความรู้เดิม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการคาดเดาซึ่งจะทำให้เข้าใจและจดจำเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น (Lysynchuk and others. 1990 ; citing Anderson and Pearson. 1984) สำหรับการทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ยังไม่เข้าใจนั้นจะส่งเสริมให้ผู้อ่านรู้ว่าตนเองมีความเข้าใจเนื้อเรื่องเพียงใด และถ้ายังเข้าใจเนื้อเรื่องไม่กระจ่างพอก็ต้องย้อนกลับไปอ่านใหม่ (Lysynchuk and others. 1990 ; citing Baker. 1985) ส่วนการตั้งคำถามทั่ว ๆ ไปจะส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถประมวลเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ (Lysynchuk and others. 1990 ; citing Davey and McBride. 1983) และความสามารถที่ต้องใช้อันดับสุดท้ายคือการสรุปนั้นจะส่งเสริมให้สามารถวิเคราะห์ และดึงใจความสำคัญออกมาได้ (Lysynchuk and others. 1990 ; citing Brown and Day. 1983) และการพยายามที่จะสรุปความได้นั้นผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจและจำเนื้อเรื่องได้ มิฉะนั้นจะไม่สามารถสรุปได้ (Lysynchuk and others. 1990; citing Rinehart, Stahl and Erickson. 1986)

ในการสอนอ่านโดยใช้การสอนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน ก็เพื่อให้นักเรียนใช้ความสามารถทั้ง 4 มาทำความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสื่อสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถนำยุทธวิธีเหล่านี้มาใช้ได้ก็คือ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Lysynchuk and others. 1990 ; citing Manzo. 1969 , Wood, Bruner and Ross. 1976) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อีฟก๊อทสกี (Vygotsky. 1978) ที่กล่าวว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จะช่วยพัฒนาสติปัญญาให้เพิ่มขึ้น โดยการที่ครู หรือผู้เชี่ยวชาญ (เช่น

พ่อ แม่) ได้เตรียมการช่วยเหลือให้นักเรียนหรือผู้ที่เริ่มฝึกหัด เพิ่มปริมาณความสามารถทาง
 ัญญาขั้นที่ละเล็กทีละน้อย เช่น การช่วยเหลือ ในลักษณะของการให้รูปแบบทางภาษา การชี้แนะ
 ให้แนวทาง การเสริมคำพูด หรือการต่อด้วยคำให้ ทั้งนี้ก็เพื่อช่วยให้เด็กได้ตอบสนองหรือได้ตอบ
 ในสิ่งที่เขาต้องการสื่อออกมา

กิจกรรมที่จะสนับสนุนให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้คือนั้น ครูหรือ
 ผู้เชี่ยวชาญ จะต้องใช้สื่อเพื่อเป็นตัวกลางในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียน สื่อนั้นก็คือนกหวีด
 เสริมต่อการเรียนรู้ นั่นเอง ซึ่งกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ สามารถช่วยนักเรียนที่มีระดับความ
 สามารถในการอ่านที่อ่อนได้ เพราะในขณะที่ใช้การสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจา
 ระหว่างครูกับนักเรียนนั้น ครูจะต้องทำหน้าที่ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นได้ตอบออกมา
 โดยครูต้องให้รูปแบบทางภาษา ให้การอธิบาย และการให้ข้อมูลย้อนกลับ ตอบสนองนักเรียน
 เพื่อช่วยเหลือตามระดับความต้องการของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา (Lysynchuk and others.
 1990 ; citing Brown and Palincsar. 1984)

กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นกลวิธีในการสอนของครูซึ่งจะเป็นตัวเชื่อมประสาน
 ให้เกิดการตอบสนองระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งเป็นไปในลักษณะของการใช้บทสนทนาเพื่อ
 กระตุ้นให้นักเรียนใช้ความสามารถทั้ง 4 มาใช้ในการอ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เริ่ม
 ฝึกอ่านสามารถแก้ปัญหา และประสบความสำเร็จในการอ่านได้เป็นอย่างดี และนอกจากนี้
 ยังเป็นการเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมในการเรียนรู้ อันเป็นการเตรียมให้นักเรียนได้ใช้
 ความสามารถต่าง ๆ ในขณะที่อ่าน โดยครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือช่วย
 นักเรียน เพื่อให้การอ่านของนักเรียนง่ายขึ้น และสิ่งสำคัญของการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 ก็คือ การปฏิสัมพันธ์กันอย่างเป็นธรรมชาติ (Palincsar. 1986 ; citing Bruner and
 Ross. 1976, Gillmore and Tharp. 1983)

กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการใช้ลักษณะการพูด 5 ประเภท (Scaffolding Level)

เป็นกลยุทธ์ที่ บีด และคนอื่น ๆ (Beed and others. 1991) ได้นำมาเป็นแนวทางในการพูดเพื่อกระตุ้นให้เด็กใช้ยุทธวิธี SWAT (Strategic Word Attack Technique) อันเป็นยุทธวิธีที่ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

1. Read to the end of the sentence.
2. Reread and look at the pictures.
3. Ask yourself, what word that starts with this letter would make sense in this sentence?"
4. Look at the parts of the word and blend them together?
5. Read on or ask for help.

ซึ่งยุทธวิธี SWAT ดังกล่าว จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถหาคำศัพท์ที่ให้ความหมายสำคัญ (Make Sense) ของประโยคได้ แต่สำหรับผู้ที่เริ่มฝึกหัดอ่าน บีดจะใช้กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการใช้ลักษณะการพูด 5 ประเภท เพื่อเป็นแนวทางในการพูดกระตุ้นให้ผู้อ่านเลือกใช้ยุทธวิธี SWAT มาช่วยทำความเข้าใจกับบทอ่าน ซึ่งกลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 5 ประเภท มีดังนี้

ระดับที่ 1 เป็นการพูดของครูเพื่อให้รูปแบบทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยการยกตัวอย่างการใช้ยุทธวิธีต่าง ๆ ในการอ่าน

ระดับที่ 2 เป็นการพูดของครูเพื่อต้องการที่จะต่อความ เสริมความในสิ่งที่นักเรียนพยายามจะพูด แต่ยังติดขัด

ระดับที่ 3 เป็นการพูดของครูเพื่อเป็นการเริ่มต้น หรือให้แนวทาง เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตอบสนอง ได้ด้วยตนเอง โดยอาศัยข้อมูลที่อ่านมาแล้ว

ระดับที่ 4 เป็นการพูดของครูเพื่อให้นักเรียนใช้ยุทธวิธีใดวิธีหนึ่งในขณะที่อ่าน เพื่อทำความเข้าใจกับบทอ่าน

ระดับที่ 5 เป็นการพูดของครู เพื่อให้ให้นักเรียนนายทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ในการอ่านเอง โดยครูจะไม่เสนอแนะว่าให้ใช้ทฤษฎีใด แต่นักเรียนจะเป็นผู้เลือกทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อมาทำความเข้าใจกับบทอ่านเอาเอง

หมายเหตุ การใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ นี้ ครูจะใช้ระดับใดก่อนหลัง หรือใช้สลับกันไปมาก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าพฤติกรรมของนักเรียนในขณะนั้น เป็นอย่างไร สำหรับระดับที่ 1 - 3 ครูต้องช่วยเหลือมาก ส่วนในระดับที่ 4 - 5 ครูช่วยเหลือน้อยลง

7. การสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

เป็นการสอนอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน (Reciprocal Teaching) ของ บราวน์ และพาลินซาร์ (Brown and Palincsar, 1984) ที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านด้วยการใช้ความสามารถในการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction) การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย (Clarification) การตั้งคำถาม (Question) และการสรุป (Summarization) โดยการที่ครูใช้ลักษณะการพูด 5 ประเภทที่ประยุกต์มาจากการใช้คำพูดของ บีด (Beed, 1991) และการพูดเพื่อใช้อธิบายทางอ้อมของ แพลนเคอร์ (Flanders, 1970) เป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความสามารถดังกล่าว ซึ่งลักษณะการพูดมีดังนี้

ประเภทที่ 1 พูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา ใช้เมื่อนักเรียนใช้คำหรือข้อความผิด นักเรียนใช้ภาษาแม่ นักเรียนสงสัย ชักถาม โดยการที่ครูพูดยกตัวอย่าง ให้การอธิบาย ให้นักเรียนพูด ซ้ำ ย้ำ ทวน คำหรือข้อความตามครู ตัวอย่าง

S : "หมาป่า"

T : "The fox" repeat after me the fox.

S : The fox.

ประเภทที่ 2 พูดเพื่อเสริมความหรือต่อความของนักเรียน ใช้เมื่อนักเรียนพยายามที่จะพูดได้ตอบ แต่พูดติดขัด และหยุดลงก่อนที่ข้อความจะเสร็จสมบูรณ์ ในการนี้ครูจะต้องพูดต่อเติมหรือเสริมให้นักเรียนพูดต่อไป ตัวอย่าง

S : There

T : was a.....

S : fox

T : in the for.....

S : forest

ประเภทที่ 3 พูดเพื่อให้แนวทางหรือชี้แนะ อันจะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้ตอบออกมาได้ ใช้เมื่อนักเรียนนิ่งเงียบไม่ได้ตอบ โดยการที่ครูพูดดังนี้คือ พูดริเริ่มหรือขึ้นต้นประโยคต่าง ๆ เช่น This story is about the....., The next step is..... พูดถามคำถามทั่ว ๆ ไป เช่น What to do after asking question? Can you answer this question? Do you like to read the tale? Yes or No? Whatelse? พูดกระตุ้นให้เป็นไปตามที่คาดหวัง เช่น Go on, And next, What then?

ประเภทที่ 4 พูดเพื่อให้ปฏิบัติ ใช้เมื่อต้องการให้นักเรียนกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการที่ครูพูดคำสั่ง พูดชักชวน เช่น

Ask me some questions.

Let's read on.

Look at the pictures.

ประเภทที่ 5 พูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจ และบอกผลของการปฏิบัติ ใช้เมื่อนักเรียนได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว โดยการที่ครูพูดชมเชย เช่น ดีมาก พูดให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น ถูกต้อง พูดเพื่อยอมรับในสิ่งที่นักเรียนพูด เช่น พูดย้ำข้อความของนักเรียน

โดยสรุปแล้วผู้วิจัยดำเนินการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจา ระหว่างครูกับนักเรียน ด้วยการที่ครูใช้ลักษณะการพูด 5 ประเภท ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำ ให้นักเรียนคาดคะเนหรือเดาเนื้อหาของเรื่องคร่าว ๆ โดยครู อาจใช้อุปกรณ์ หรือสื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสามารถคาดคะเน เรื่องได้

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ความหมายโดยรวมของเรื่อง และเป็น การกระตุ้นให้นักเรียนนำประสบการณ์เดิมมาทำความเข้าใจกับเรื่องที่จะอ่าน

ในขั้นตอนนี้ครูจะให้นักเรียนอ่านชื่อเรื่อง หรือรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง แล้วคาดเดาเนื้อเรื่อง โดยครูใช้คำถามเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเดาเรื่อง

ขั้นที่ 2 นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในใจ

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนตรวจสอบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์นั้นถูกหรือผิด เป็น การให้นักเรียนเรียบเรียงความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านใหม่ และฝึกให้นักเรียนอ่านในใจ

ในขั้นตอนนี้ครูให้นักเรียนทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง โดยการอ่านในใจ

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนทำความเข้าใจเนื้อเรื่องร่วมกัน

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านดียิ่งขึ้น
ในขั้นตอนนี้จะแบ่งขั้นตอนออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

3.1 ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง

3.2 ครูและนักเรียนช่วยกันทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำ ประโยค หรือข้อความ
ที่นักเรียนไม่เข้าใจ

3.3 ครูและนักเรียนช่วยกันตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปโดยใช้แผนภูมิ

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง และจดจำเนื้อเรื่องได้ และตีความได้

ในขั้นตอนนี้ ครูจะกำหนดแผนภูมิ แล้วให้นักเรียนสรุปเรื่องตามแผนภูมิที่ครูกำหนด

ขั้นที่ 5 ขั้นกิจกรรมทบทวน

จุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นการเน้นย้ำ ความเข้าใจ ของนักเรียนในสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว

ในขั้นตอนนี้ครูให้นักเรียนทานแบบฝึกหัด โดยครูแจกกระดาษคำถามให้ หรือให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา เช่น ทาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน หรือทาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามกัน

8. หลักการประยุกต์ประเภทพฤติกรรมทางวาจาของ แพลนเคอร์ส และของ บีด ที่นำมาใช้เป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

เนื่องจากยังไม่มีผู้ใดได้เสนอรูปแบบที่ชัดเจนของกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนไว้เลย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการใช้พฤติกรรมทางวาจาของครูที่เป็นอิทธิพลทางอ้อมต่อนักเรียนของ แพลนเคอร์ส (Flanders. 1970) และศึกษาการใช้ลักษณะการพูด 5 ประเภท เพื่อใช้ในการสอนอ่านของ บีด (Beed. 1991) แล้วจึงประยุกต์เป็นรูปแบบของกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. แพลนเคอร์ส (Flanders. 1970) ได้ศึกษาว่า การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการประสบความสำเร็จของนักเรียนหรือไม่ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้มีการเรียนการสอนแบบยึดครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher - Centered Situation) อีกกลุ่มหนึ่งเป็นแบบให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner - Centered Situation) ได้ผลว่ากลุ่มที่มีครูเป็นศูนย์กลาง เด็กจะถอยหนี เจอเมย เจือยชา ต่อการแก้ปัญหา ก้าวร้าว และเป็นปฏิปักษ์ต่อนักเรียนอื่น ส่วนกลุ่มที่ให้ผู้เรียน

เป็นศูนย์กลาง นักเรียนจะมีความวิตกกังวลน้อย สามารถแก้ปัญหาได้ดี และมีบุคลิกภาพทางอารมณ์ ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าว แพลนเคอร์ส ได้วิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาของครู แล้วจัดแบ่งออกเป็นอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อม (Direct and Indirect Influence) โดยแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ซึ่ง แพลนเคอร์ส กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal Interaction) มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมาก เพราะกระบวนการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ครูกับนักเรียนมีการโต้ตอบกันในลักษณะต่าง ๆ ตลอดเวลา ลักษณะความสัมพันธ์ทางวาจาซึ่งกันและกัน เป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ ตามวัตถุประสงค์ได้ โดยเฉพาะจากงานวิจัยพบว่า การสอนที่ครูใช้อิทธิพลทางอ้อมในการพูดนั้นจะทำให้บรรยากาศของการเรียนการสอนเป็นแบบประชาธิปไตยโดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำประเภทของพฤติกรรมทางวาจาที่ใช้เป็นอิทธิพลทางอ้อมมาประยุกต์เป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งอิทธิพลทางอ้อมมี 4 ประเภท ดังนี้คือ

1. การยอมรับความรู้สึกของนักเรียน
2. การชมเชยหรือสนับสนุนให้กำลังใจ
3. การยอมรับหรือนำความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้
4. การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา

2. บีด (Beed. 1991) ได้ทำการทดลองเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องราวได้ด้วยตนเองอย่างมีอิสระ โดยการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนให้เกิดขึ้นโดยการที่ครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการพูดกระตุ้น และช่วยเหลือให้นักเรียนนำยุทธวิธี SWAT ไปทำความเข้าใจกับเรื่องที่ย่าน โดยครูจะใช้ลักษณะการพูด 5 ประเภท แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำการพูดของ บีด มา 3 ประเภท เพื่อประยุกต์เป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เพราะการพูดทั้ง 3 ประเภท สอดคล้องกับการทดลองของผู้วิจัย ซึ่งการพูดทั้ง 3 ประเภท มีดังต่อไปนี้

1. พูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา โดยการที่ครูพูดยกตัวอย่าง และอธิบาย เกี่ยวกับการนำยทวิธีต่าง ๆ มาใช้ในการอ่าน
2. พูดเพื่อเสริมความหรือต่อความในสิ่งที่นักเรียนพยายามจะพูด แต่ติดขัด โดยครูอาจต้องพูดเสริมต่อด้อยคำ หรือพูดไปพร้อม ๆ กับนักเรียน
3. พูดเพื่อเป็นแนวทาง เพื่อสร้างโอกาสให้นักเรียนได้โต้ตอบออกมาให้มากที่สุด ซึ่งรวมถึงการพูดเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้กับผู้เรียนด้วย

สรุป ผู้วิจัยได้ประยุกต์พฤติกรรมทางวาจาโดยการใช้อิทธิพลทางอ้อมของ แพลนเคอร์ส และการพูดของ บีด มาเป็นกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งแบ่งได้ เป็นการพูด 5 ประเภท ดังนี้

1. พูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษาใช้เมื่อนักเรียนใช้คำหรือข้อความผิด นักเรียนใช้ภาษาแม่ นักเรียนสงสัยซักถาม โดยการที่ครูพูดยกตัวอย่าง ให้การอธิบาย ให้นักเรียนพูดซ้ำ ย้ำ ทวน คำหรือข้อความ ตามครู ตัวอย่าง

S : "หมาป่า"

T : "The fox" repeat after me the fox.

S : "The fox"

2. พูดเพื่อเสริมความหรือต่อความของนักเรียน ใช้เมื่อนักเรียนพยายามที่จะพูด ได้ตอบ แต่พูดติดขัด และหยุดลงก่อนที่ข้อความจะเสร็จสมบูรณ์ เมื่อเป็นเช่นนี้ ครูจะต้องพูดต่อ เต็มหรือเสริมให้นักเรียนพูดต่อไปให้ได้ ตัวอย่าง

S : "There"

T : was a.....

S : fox

T : in the for.....

S : forest.

3. พูดเพื่อให้แนวทางหรือชี้แนะ ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้ตอบออกมาได้ ใช้เมื่อนักเรียนนั่งเฉย การปฏิสัมพันธ์ขาดตอน โดยครูจะต้องพูดเป็นแนวทางให้ดังนี้

3.1 ผู้ริเริ่มหรือขั้นตอนประโยคต่าง ๆ เช่น This story is about the....., The next step is.....

3.2 พุคถามคำถามทั่ว ๆ ไป เช่น What to do after asking question? Can you answer the question? Yes or No? Whatelse?

3.3 พุคเพื่อกระตุ้นให้เป็นไปตามที่คาดหวัง เช่น Go on, And next, What then?

4. พุคเพื่อให้ปฏิบัติ ใช้เมื่อต้องการให้นักเรียนกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันจะส่งผลให้สามารถดำเนินปฏิสัมพันธ์ทางวาจาได้ต่อไป ครูทำได้โดยพูดคำสั่ง พุคชักชวน เช่น

Ask me some questions.

Let's read on.

Look at the pictures.

5. พุคเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจ และบอกผลของการปฏิบัติ ใช้เมื่อนักเรียนได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว โดยการที่ครูพูดชมเชย เช่น ดีมาก พุคให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น ถูกต้อง และพูดเพื่อยอมรับในสิ่งที่นักเรียนพูด เช่น พุคย้ำข้อความของนักเรียน หรือนำข้อความของนักเรียนมากล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

9. งานวิจัยที่เกี่ยวกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในประเทศไทย

เนื่องจากยังไม่มีงานวิจัยในประเทศเรื่องใดที่ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้โดยตรง แต่ได้มีผู้ทำวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนของนักเรียน ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดังต่อไปนี้

คงศักดิ์ สังฆานนท์ (2523 : 140) และประคอง ประสิทธิ์พร (2519 : 26) ได้วิจัยการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนโดยศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนใน 3 รูปแบบ คือแบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าแบบอัตตาธิปไตยและปล่อยปละละเลย นั่นคือ

บรรยากาศแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดได้ตอบ แสดงความคิดเห็นอย่างมีระบบนั่นเอง

นรา บุรณรัช (2518 : 3) ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านการสอน การจูงใจและด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 51 คน เป็นครูชาย 15 คน ครูหญิง 36 คน ผลปรากฏว่า ครูที่สอนนักเรียนในแต่ละระดับพยายามใช้พฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจมากที่สุด โดยใช้เทคนิคแบบต่าง ๆ มาใช้เป็นเครื่องกระตุ้นในการสอน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มากที่สุดนั่นเอง

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ในต่างประเทศ

ลีซินชุก และคนอื่น ๆ (Lysynchuk and others. 1990) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่านโดยได้ทำการทดลองกับเด็กเกรด 4 จำนวน 36 คน ด้วยการสอนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อให้ผู้อ่านหาความสามารถในการคาดคะเน การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย การตั้งคำถาม และการสรุป มาใช้ในการอ่าน โดยครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้คอยพูดกระตุ้นให้นักเรียนใช้ยุทธวิธีต่าง ๆ ปรากฏว่าเด็กมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น

พาลินซาร์ (Palincsar. 1986) ได้ทดลองเพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่านเรื่องราวของนักเรียนในระดับมัธยมและระดับเกรด 1 โดยทำการฝึกอบรมครู 8 คน ให้มีความรู้เกี่ยวกับการสอนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน และการใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มาใช้เป็นคำพูดกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนใช้ความสามารถในการคาดเดาเหตุการณ์ การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย การตั้งคำถาม และการสรุป มาใช้ในการอ่าน โดยให้ครูที่ได้รับการอบรมนี้สอนนักเรียนเป็นเวลา 20 วัน วันละ 30 นาที ผลปรากฏว่า ในวันแรก ๆ ครูต้องใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้บ่อยมาก เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนนำยุทธวิธีต่าง ๆ มาใช้ในการอ่าน แต่ในวันต่อ ๆ มา จนถึงวันสุดท้ายของการทดลอง ปรากฏว่านักเรียนค่อย ๆ เพิ่มความสามารถในการนำเอายุทธวิธีต่าง ๆ มาใช้ในการอ่านได้ด้วยตนเอง และครูก็สามารถที่จะใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนให้น้อยลงได้ในที่สุด

บีค และคนอื่น ๆ (Beed and others. 1991) ได้ทำการทดลองใช้กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการใช้คำพูด 5 ประเภท กับนักเรียนในระดับประถม เกรด 1 - 5 โดยใช้กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธี SWAT (Strategic Word Attack Technique) เพื่อหาคำศัพท์ที่ให้ความหมายสำคัญในประโยค (Make Sense) และตอบคำถามเพื่อคาดเดาเรื่องก่อนที่จะอ่าน ผลปรากฏว่าเมื่อนักเรียนอ่านเรื่องในตอนแรก ๆ ครูจะต้องใช้กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 5 ประเภท อยู่ตลอด เพื่อฝึกให้ใช้ยุทธวิธี SWAT และการตอบคำถามก่อนอ่านเรื่อง แต่ในการอ่านเรื่องต่อ ๆ มา พบว่านักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธี SWAT และสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่อคาดเดาเรื่อง ในการอ่านได้ด้วยตนเอง

ไมเคิล (Michael. 1988 : 832) ได้ศึกษาถึงการเรียนรู้ของเด็กอายุ 3 ปี โดยการให้พ่อ แม่ ใช้กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ในการเล่าเรื่องของลูก ปรากฏว่าเด็กประสบความสำเร็จในการเล่าเรื่องราวเพื่อบอกข้อมูลได้โดยตลอด

เออร์วิน (Ervin. 1982 : 38) ได้ใช้กลยุทธ์การเสริมต่อการเรียนรู้ในการเรียนภาษาที่สองของเด็ก ผลปรากฏว่า ประสบความสำเร็จในกิจกรรมการใช้ภาษาคือ การพูดสนทนา และการเล่นเกม

เคนเนล (Kenel. 1989 : 270) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้ในการสอนดนตรี ปรากฏว่า ผลของการเสริมต่อการเรียนรู้มีผลต่อการเรียนดนตรีของเด็ก

แพพพาส (Pappas. 1984 : 84) ได้ศึกษาถึงการนำกลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้ต่อการตอบสนองด้านการอ่านของเด็ก โดยดำเนินการทดลองด้วยการที่ครูอ่านเรื่องที่มีภาพประกอบให้เด็กฟัง แล้วให้เด็กเล่าเรื่องโดยครูใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับเด็ก ปรากฏว่าเด็ก ๆ สามารถเล่าเรื่องได้อย่างดี

แอปเปิ้ลบี (Applebee. 1983 : 88) ได้ทดลองใช้กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้ในการสอนอ่านและเขียนตามกิจกรรมที่เป็นธรรมชาติ ปรากฏว่า กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้ในการเรียนการสอนภาษาใหม่ช่วยในการพัฒนาด้านภาษาของผู้เรียน

ดิทเมอร์ (Dithmer. 1979 : 45) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์และทัศนคติของนักเรียน โดยศึกษาจาก

การเรียนรู้วิชาเรขาคณิต โดยดำเนินการทดลองด้วยการแบ่งเด็กเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ไม่ได้รับอนุญาตให้พูด กลุ่มที่ 2 อัตราการพูดของครูต่อ นักเรียนเป็น 2 : 1 และกลุ่มที่ 3 อัตราการพูดของนักเรียนเป็น 1 : 1 ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ 2 และ 3 มีผลสัมฤทธิ์ของ มโนทัศน์เกี่ยวกับเรขาคณิตแบบนามธรรมสูงกว่ากลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญ และทัศนคติต่อครูของ นักเรียนแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มที่ 2 มีทัศนคติต่ำกว่ากลุ่มที่ 1 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญ และ ยังปรากฏว่า นักเรียนที่มีโอกาสได้พูดมาก มีทัศนคติต่อวิชาเรขาคณิตแตกต่างกันอีกด้วย

ดี (Boyle and Peregoy, 1990 : 197 ; citing Dee. n.d.)

ได้ทดลองใช้กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนในระดับ 3 ที่เป็นนักเรียนอพยพ เพื่อใช้ เป็นสื่อหุกระตุ้นให้นักเรียนนำยุทธวิธี DRTA (Directed Reading - Thinking Activity) ไปใช้ทำความเข้าใจในการอ่าน เช่น ดึงประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาช่วยในการอ่านด้วยการที่ครูใช้กลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนเดาเรื่องโดยอ่านจากชื่อเรื่อง ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน และนอกจากนี้ยังสนุกกับการอ่าน อีกด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของความสนใจ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมาย "ความสนใจ" ไว้หลาย ทัศนะด้วยกัน ดังนี้

โฟร์ลิก และฮอยท์ (Forlick and Hoyt, 1965 : 174) ได้กล่าวถึงความ สนใจว่าเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำกิจกรรม หรือหมายถึง แนวโน้มที่จะ เลือกกิจกรรมหรือสิ่งที่ชอบมากกว่าสิ่งอื่น จึงกล่าวได้ว่า ความสนใจคือความชอบ

กู๊ด (Good, 1973 : 311) กล่าวว่า ความสนใจ คือ ความรู้สึกชอบของบุคคล ที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนั้นอาจจะมีชัยชนะหนึ่งหรืออาจจะมีถาวรต่อไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากหรือยากเห็นของบุคคลนั้น โดยได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง

ศิริอร รัตนอุดม (2527 : 7) กล่าวว่า ความสนใจหมายถึงแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงออกด้วยการเลือกหรือกระทำในสิ่งที่ชอบ เป็นอาการอยากรู้ อยากเห็นอาการชอบทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาการสนุกสนานเพลิดเพลินในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรืออาจจะซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งนั้น

กมลรัตน์ หล้าสว่างซ์ (2528 : 233) ได้แสดงทรรศนะว่า ความสนใจมีลักษณะใกล้เคียงกับทัศนคติมาก กล่าวกันว่าความสนใจเป็นความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งหมายถึงทัศนคติทางบวกหรือทัศนคติที่ดีนั่นเอง

จากทรรศนะและความเชื่อต่าง ๆ ของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาสามารถนำมาสรุปเป็นความหมายของความสนใจได้ว่า ความสนใจ หมายถึง การแสดงความรู้สึกชอบหรือพอใจความเอาใจใส่ อยากรู้ อยากเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และซาบซึ้งเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ

2. ลักษณะของความสนใจ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528 : 91 - 92) ได้อธิบายถึงลักษณะความสนใจของบุคคลไว้ดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล ดังนั้นความสนใจของบุคคลย่อมแตกต่างกันได้
3. ความสนใจย่อมทำให้บุคคลเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ตนสนใจ
4. ความสนใจของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงได้
5. ความสนใจจะเป็นเครื่องกำหนดวิถีชีวิตของบุคคลได้
6. ความสนใจทำให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ

นอกจากนี้ สุนีย์ อีร์ดากร (2524 : 154 - 159) ยังได้กล่าวถึงลักษณะความสนใจของบุคคลเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

1. ความสนใจเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ แต่เป็นความรู้สึกที่แคบกว่าทัศนคติ เพราะเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอย่าง ๆ ไป เช่น สนใจการอ่านหนังสือ สนใจการเขียนการ์ตูน เป็นต้น

2. ความสนใจของคนเราจะเปลี่ยนไปตามวัย

สุชา และสุรางค์ จันทน์เอม (2515 : 72 - 73) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเด็กไว้ดังนี้

1. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะเวลาสั้นหรือยาว ย่อมขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ทางร่างกาย

2. ความสนใจเฉพาะอย่างนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามวัย และเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้วัดความสนใจในอนาคตของคนได้

3. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพจิตใจและเชาวน์ปัญญาเด็กเล็กที่มีเชาวน์ปัญญาดำจะสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่มากอย่างและไม่เป็นเรื่องสลับบัซซ็อนนัก เด็กที่มีเชาวน์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลายอย่างในเวลาเดียวกันและเป็นเรื่องสลับบัซซ็อนมาก

4. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับรากฐานทางประสบการณ์ของบุคคล บุคคลใดจะสนใจ เรื่องใดจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องนั้นพอสมควร ถ้าคนเราขาดประสบการณ์ อาจไม่เกิดความสนใจ เป็นแต่เพียงอยากรู้ อยากเห็นชั่วคราวแล้วเลิกสนใจไป ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ แฮร์ริส และสมิท (Harris and Smith. 1972 : 253) ว่า ความรู้หรือประสบการณ์เดิมสามารถช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ และในขณะเดียวกัน ความรู้และประสบการณ์เดิมช่วยให้เกิดความสนใจ ซึ่งความสนใจนับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอันหนึ่งที่จะช่วยสร้างเสริมความเข้าใจ มีงานวิจัยหลายชิ้นที่สนับสนุนข้อคิดที่ว่า ความสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการอ่าน

3. ชนิดของความสนใจ

ประสาร ทิพย์ธารา (2521 : 103 - 104) ได้แบ่งชนิดของความสนใจออกเป็น

2 ชนิดดังนี้

1. ความสนใจภายใน เกิดขึ้นกับบุคคลตามธรรมชาติคือ รู้สึกพอใจสนใจอยากคิดอยากทำโดยไม่รู้ตัว ความสนใจชนิดนี้ก่อให้เกิดนิสัยที่ดี ทักษะงานได้ดี นักการศึกษากล่าวว่าการสนใจชนิดนี้เป็นความสนใจแท้จริง และเป็นชนวนมาให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้นานอย่างมั่นใจ จึงควรส่งเสริมความสนใจชนิดนี้มากที่สุด

2. ความสนใจภายนอก เกิดขึ้นภายหลังความสนใจภายใน โดยเกิดขึ้นจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น ความกลัวสอบตก หรือกลัวได้รับโทษ ฯลฯ ทำให้เกิดความสนใจทำงานมากขึ้น ความสนใจภายนอกนี้ไม่มั่นคงถาวรเท่าความสนใจภายใน แต่ก็ยังนับว่าดีกว่าที่จะไม่มีความสนใจเสียเลย เพราะความสนใจภายนอกอาจพัฒนาไปสู่ความสนใจภายในได้

4. สาเหตุของความสนใจ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528 : 92) ได้สรุปสาเหตุของความสนใจไว้ดังนี้

1. ความรู้ บุคคลจะสนใจอะไรนั้น อาจสืบเนื่องมาจากการที่บุคคลมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วเป็นผลทำให้บุคคลเกิดความสนใจในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
2. ลัทธิเอาอย่าง การที่บุคคลจะสนใจสิ่งใดนั้น อาจมีสาเหตุมาจากการตามอย่างเพื่อน ๆ หรือลัทธิเอาอย่างก็ได้
3. ผลประโยชน์ การที่บุคคลจะสนใจสิ่งใดนั้น อาจมีสาเหตุมาจากผลประโยชน์
4. ความอยากรู้อยากเห็น การที่บุคคลจะสนใจสิ่งใดนั้น อาจมีสาเหตุมาจากความอยากรู้อยากเห็นก็ได้
5. สาเหตุส่วนตัว การที่บุคคลจะสนใจอะไรนั้น อาจมีสาเหตุมาจากเรื่องส่วนตัวก็ได้

นอกจากนี้ สุชา และสุรางค์ จันทน์เอม (2515 : 108 - 109) ยังได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจไว้อีกหลายประการดังนี้

1. เกิดจากเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น
2. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
3. เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อเด็ก

4. เด็กมีความถนัดในสิ่งนั้นและมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว
5. เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเด็ก
6. เป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับเด็ก และทำให้เด็กตื่นเต้น

กมลรัตน์ หล้าสว่างซ์ (2528 : 143) ได้เสนอแนะวิธีสร้างความพอใจให้กับ

ผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียน และสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของเขา
2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดนั้น ๆ
3. จัดสภาพการเรียนใหม่ที่น่าสนใจ มีการตั้งคำถามช่วยและท้าทายความสามารถของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ฯลฯ ตลอดจนการพยายามสร้างให้เกิดสิ่งตื่นตาตื่นใจ สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และนำสิ่งที่ทันสมัยในยุคนั้นมากล่าวถึงด้วย
4. การให้การเสริมแรงโดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานนั้น ๆ บ้าง โดยเลือกให้ตรงกับความถนัดและความสามารถของเขา จะทำให้เขาสนใจสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
5. ชี้ทางหรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน ทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป

5. การวัดความสนใจ

ความสนใจของบุคคลนั้นสามารถวัดได้หลายวิธี ตามความคิดเห็นของเพาเวล (Powell. 1963 : 337 - 338) ความสนใจอาจวัดได้ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. ใช้แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) แบบวัดความสนใจ ประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งสำหรับให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ เหล่านี้

2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaires) โดยให้ผู้ตอบมีอิสระที่จะตอบคำถามต่าง ๆ ได้ตามความรู้สึกแท้จริงของตน

3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interviews) ซึ่งผู้สัมภาษณ์สามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

เดวิส (Davis. 1964 : 160 - 161) ได้เสนอแนะเทคนิคสำหรับวัดความสนใจไว้ดังนี้

1. ค้นหาสิ่งทีแต่ละบุคคลชอบทำในระยะเวลา 2 - 3 ปีที่ผ่านมา ถ้าเขายอมสละเวลาว่างที่มีอยู่เพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ก็แสดงว่าเขามีความสนใจในสิ่งนั้น

2. ค้นหาว่าแต่ละบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด ถ้าเขามีความรู้ในเรื่องนั้นมากก็แสดงว่า เขาสนใจในเรื่องนั้น เพราะคนเราย่อมจะทำสิ่งที่ตนสนใจได้ดีกว่าสิ่งที่ไม่สนใจ

3. ให้แต่ละคนแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ ที่กำหนดให้
กมล สุกประเสริฐ (2516 : 152) ได้กล่าวถึงวิธีวัดความสนใจโดยใช้สเกลโดยกำหนดเนื้อหาว่าจะวัดความสนใจด้านใดและเขียนคำถามหรือข้อกระทงตามเนื้อหาที่
ตัวเลือกเป็น 5 ระดับ ชอบมากที่สุด ชอบมาก เฉย ๆ ไม่ชอบ ไม่ชอบเลย

กล่าวโดยสรุป การวัดความสนใจอาจใช้วิธีต่าง ๆ ดังนี้

1. ใช้แบบสำรวจความสนใจ
2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด
3. ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า
4. ใช้การสัมภาษณ์
5. ใช้การสังเกต

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

อาชเชอร์ และคนอื่น ๆ (Shirey and Reynold. 1988 : 159 ; citing Asher. 1979 ; Asher and Geraci. 1980 ; Asher, Hymel, and wigfield.

1978 ; Asher and Markell. 1974) ได้ศึกษาผลของความสนใจที่มีต่อการเรียนรู้และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ โดยวิธีให้กลุ่มตัวอย่างประมาณค่าความสนใจในข้อความที่กำหนดให้และประมาณค่าความไม่สนใจในข้อความที่กำหนดให้ จากนั้นกลุ่มตัวอย่างทำการอ่านเรื่องที่บรรจุข้อความที่กลุ่มตัวอย่างได้ประมาณค่าไปแล้วนั้น และในขณะที่เดียวกันก็ได้ศึกษาตัวแปรต่าง ๆ เช่น คำศัพท์ ความยากง่ายของบทอ่าน ความยาวของบทอ่าน เพศ เชื้อชาติ ความคู่ไปกับผลของความสนใจด้วย จากผลที่ปรากฏพบว่า นักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 สามารถเรียนรู้และระลึกข้อมูลที่ได้ประมาณค่าว่าน่าสนใจได้ดีกว่าข้อมูลที่ประมาณค่าว่าไม่น่าสนใจ และผลปรากฏเด่นชัดในนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

เชอร์เรย์ และเรย์โนลด์ (Shirey and Reynold. 1988 : 159) ได้วิจัยผลของความสนใจต่อความตั้งใจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยจำนวน 23 คน กลุ่มตัวอย่างต้องอ่านประโยค 72 ประโยค ซึ่งคนได้ประมาณค่าความสนใจไว้แล้ว ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะได้อ่านประโยคดังกล่าวจากเครื่อง ไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อที่จะวัดความสนใจโดยพิจารณาจากเวลาในการอ่านประโยค และเวลาที่ใช้ในการทำงานหรือแบบฝึก หลังจากอ่านประโยคต่าง ๆ แล้ว กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้ประโยคที่อ่านได้ประมาณค่าว่าน่าสนใจได้ดีกว่าประโยคที่ประมาณค่าไว้ว่าไม่น่าสนใจ แต่อย่างไรก็ตามได้พบว่า ความตั้งใจไม่ได้มีความเกี่ยวพันในลักษณะเป็นตัวเชื่อมระหว่างความสนใจกับการเรียนรู้ นั่นคือ ความสนใจก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้แต่ความสนใจไม่ได้นำไปสู่ความตั้งใจ และการเรียนรู้ไม่ได้เกิดจากความตั้งใจ

นีจาต (Nejad. 1987 : 129) ได้วิจัยผลของความคิดและความรู้สึกต่อความสนใจและความชอบ โดยที่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 240 คน ทำการอ่านเรื่องที่จบลงด้วยความน่าสงสัยและน่าประหลาดใจซึ่งมีระดับของความรู้สึกหลายระดับ และเรื่องที่อ่านแสดงให้เห็นถึงความดีความเลวในระดับที่แตกต่างกัน และมีระดับของความเข้าใจในเรื่องแตกต่างกัน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสนใจและความชอบเกิดขึ้นจากสาเหตุที่แตกต่างกัน ความสนใจและความชอบมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงถึงแม้ว่าบางอย่างที่ไม่ชอบอาจน่าสนใจ และบางอย่างที่ชอบอาจไม่น่าสนใจ แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าสนใจจะน่าสนใจยิ่งขึ้นหากเราชอบ และเราจะชอบสิ่งที่ชอบยิ่งขึ้นหากเราสนใจในสิ่งนั้น

บงกช สืบพันธ์ (2529 : 86) ได้ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความสนใจในการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ กับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ และนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยทำกิจกรรมตาม คู่มือครูมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนอกจากนี้ยังพบว่าบุคลิกภาพ ของนักเรียนด้านการเก็บตัวและบุคลิกภาพด้านการแสดงตัว ไม่มีผลต่อความสนใจในการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษและปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการเก็บตัวและบุคลิกภาพด้านการ แสดงตัวของนักเรียนกับกิจกรรมการสอนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรม ตามคู่มือครู ไม่มีผลร่วมกันที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

ชลธิชา จินตกุล (2530 : 48) ได้ศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยการเรียน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ที่สนใจต่อภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าความสนใจในภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.3194 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

มันส์สวาท โพทะยะ (2531 : 85) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนความสนใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ เรียนด้วยการสอนด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียน เพื่อรู้แจ้งและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจ ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุปราณี ศรีไสศา (2531 : 137) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์เรียนกับกลุ่ม นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อร่าม บุญมาไชย (2532 : 82) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยการใช้และไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบบทเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิโรจน์ คล้ายลี (2533 : 112) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคและศึกษาความสนใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์โดยใช้รูปแบบการสอนตามรูปแบบเอริกา (ERICA) ที่จัดเป็นชุดการสอน มินิคอร์สกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมความสนใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเอริกา มีความสนใจคิดเป็นร้อยละมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา

จะเห็นได้ว่าความสนใจมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้ของบุคคล เพราะหากบุคคลให้ความสนใจต่อสิ่งใดก็ย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจ ในสิ่งนั้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรคำนึงถึงความสำคัญของความสนใจ และควรพัฒนาการเรียนการสอน จัดสภาพแวดล้อมในการเรียนให้น่าสนใจที่จะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน และเมื่อนักเรียนเกิดความสนใจหรือชอบสิ่งที่เรียนก็ย่อมแสดงพฤติกรรมซึ่งแสดงออกถึงความผูกพันใส่ใจในการเรียนและนำไปสู่การฝึกฝนใช้ความคิด สติปัญญา จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ที่เรียนวิชาหลัก 3 (อ 013) จำนวนนักเรียน 400 คน จาก 12 ห้องเรียน ที่จัดห้องเรียนโดยคณะนักเรียน เก่ง อ่อน และปานกลาง

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ที่เรียนวิชาหลัก 3 (อ 013) ที่จัดห้องเรียนโดยคณะนักเรียน เก่ง อ่อน และปานกลาง จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องละ 40 คน ที่ได้มาจากการสุ่มโดยใช้ห้องเรียน เป็นหน่วยในการสุ่มด้วยวิธีจับฉลากจากจำนวนประชากร 12 ห้องเรียน แล้วสุ่มนักเรียนในแต่ละห้องด้วยวิธีจับฉลากห้องละ 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

1. แผนการสอนอ่าน โดยสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
2. แผนการสอนอ่านตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามวัดความสนใจการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาค้นภาพเครื่องมือ

1. การเขียนแผนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้
 - 1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จุดมุ่งหมายวิชาหลัก 3 (อ 013) จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาหลัก 3 (อ 013)
 - 1.2 ศึกษาเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้างของแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้สอนในรายวิชาหลัก 3 (อ 013)
 - 1.3 ศึกษาและเลือกเนื้อหาจากเอกสารจริง (Authentic Materials) ซึ่งมีความง่ายอยู่ในระดับเดียวกับหนังสือเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียน
 - 1.4 นำเนื้อหาที่คัดเลือกไว้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ โดยเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์ราณี หังสนัส อาจารย์เพชร ทูลประโคน และอาจารย์จันทนา เขียวสะอาด ตรวจสอบว่าเนื้อหาที่คัดเลือกมานั้นมีคำศัพท์ โครงสร้าง แนวคิด เหมาะสมกับระดับชั้นเพียงใด
 - 1.5 การสร้างแผนการสอนอ่าน 2 วิธี
 - 1.5.1 แผนการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาระหว่างครูกับนักเรียนของ บราวน์ และพาลินซาร์ (Brown and Palincsar. 1984) โดยการใช้ลักษณะการพูด 5 ประเภท ที่ปรับปรุงมาจาก แฟลนเดอร์ส (Flanders. 1970) และบีค (Beed. 1991) โดยสร้างแผนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คัดเลือกในข้อ 1.1 และเนื้อหาที่คัดเลือก ตามข้อ 1.2

1.5.2 แผนการสอนอ่านตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการ วิธีการจัดกิจกรรม และลำดับชั้นการสอน โดยศึกษาแผนการสอน ตัวอย่าง จากคู่มือการใช้หลักสูตรการสอนรายวิชา หลัก 3 (อ 013) ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ตามหลักสูตร พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) และแผนการสอนอ่านรายวิชาหลัก 3 (อ 013) ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 แล้วสร้างแผนการสอน โดยยึดจุดประสงค์และเนื้อหาเดียวกับที่ใช้ในแผนการสอนของกลุ่มทดลอง

1.5.3 หลังจากสร้างแผนการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจแผนการสอน โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมนักเรียน

1.5.4 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขข้อบกพร่องแล้วไปทดลองก่อนนำไปทดลองสอนจริง โดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อหาข้อบกพร่องและทดสอบเวลาที่เหมาะสมเกี่ยวกับแผนการสอนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองสอนจริง

2. การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน แบบทดสอบดังกล่าวเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Language Tests at School ของ ออลเลอร์ (Oller, 1979 : 340 - 379) หนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์ไสสร (2529 : 135 - 200) หนังสือเอกสารประกอบการเรียนวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531) และหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพร์ตกุล (2520)

2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาจากเอกสารจริง (Authentic Materials) ที่ได้คัดเลือกไว้แล้ว ซึ่งมีความยากง่ายในระดับเดียวกับเนื้อหาที่ใช้ในการอ่าน ทั้ง 16 คาบ ผู้วิจัยได้สร้างแผนการทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ โดยวัดตาม จุดประสงค์การเรียนรู้ต่าง ๆ ต่อไปนี้

2.2.1 แปลความ

2.2.1 คีความ

2.2.3 จับใจความสำคัญ

2.2.4 เรียงลำดับเหตุการณ์

2.2.5 สรุปความ

2.3 นำนแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ ดร.บังอร พานทอง และ ดร.ชุติมา เจียมศิริ ตรวจสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาว่าข้อสอบที่สร้างขึ้นมานั้นสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังต่อไปนี้ (บุญเชิด ภิฑูไธยนันตพงษ์, 2526 : 88 - 91)

1 ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบถามนั้นสอดคล้องกับการเรียนรู้หรือไม่

-1 ข้อคำถาม ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะ คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อทดสอบมี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะ คัดออกหรืออาจจะนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่

2.4 นำนแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาุด้านการสนทนาภาษาอังกฤษได้เสนอแนะไว้มา ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาให้เหมาะสม

2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 100 คน

2.6 นำแบบทดสอบที่ได้จากการทดสอบมาตรฐานให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่าหนึ่งแห่ง ในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เทห์ ฟาน (Fan, 1952 : 1 - 32) และคัดเลือกข้อทดสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีความยากง่าย อยู่ระหว่าง .28 - .78 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 - .36

2.7 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2531 : 168 - 169) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งหมดเท่ากับ .70

3. การสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักการและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531 : 171 - 185) ศึกษางานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์ไสธ (2532 : 1 - 8) และเยี่ยมจิต บุรณ์โสภา (2533) แล้วสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของ ลิเคิร์ท (Likert)

ข้อความในแบบสอบถามเป็นการถามในด้านความรู้สึกชอบหรือพอใจ ความเอาใจใส่ ความกระตือรือร้น ความพยายามในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ตลอดจน ให้ประโยชน์และคุณค่าของการอ่านภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนแสดงว่ามีความรู้สึก หรือการปฏิบัติ ที่ตรงกับข้อใดมากที่สุด

ซึ่งข้อความทั้งหมดนั้น แสดงความรู้สึกหรือการปฏิบัติในทางบวก (Positive) จึงให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือการปฏิบัติของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่า ในแต่ละข้อความนักเรียนมี ความคิดเห็นอย่างไร โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อนักเรียนตัดสินใจแล้วให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับ ความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

การตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียน มีอิสระอย่างเต็มที่ในการตอบ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด ก็ต่อเมื่อ นักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(0) เมื่อพบอุปสรรคในการเรียน การอ่าน ภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ารีบหาทางแก้ไข...../.....
(00) ข้าพเจ้าเตรียมตัว ศึกษาคำศัพท์ ไวยากรณ์ ก่อนเรียนการอ่าน ภาษาอังกฤษ/.....

3.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยเป็นผู้
เชี่ยวชาญชุดเดียวกับที่ตรวจคัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้
ภาษา และลักษณะข้อความทางบวก

3.3 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษไป
หาคุณภาพ โดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2534 โรงเรียนหาดคอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

3.4 นำผลการให้คะแนนของแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความ
เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้ว
นำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด นำมาแบ่งคะแนนเป็นกลุ่มสูงและ
กลุ่มต่ำ แล้วใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามเป็นรายข้อ
จากนั้นพิจารณาเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ และอังคณา

สายยศ. 2531 : 185) จำนวน 15 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.05 - 12.00

3.5 นำข้อความในแบบสอบถามที่ได้คัดเลือกแล้วในข้อ 3.4 ไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 71) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับเท่ากับ .83

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้ (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 216)

ตาราง 1 แสดงแผนการทดลอง Randomized Control Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T ₁	X	T ₂
RC	T ₁	~X	T ₂

- R แทน กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาแบบสุ่ม
 E แทน กลุ่มทดลองซึ่งสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 C แทน กลุ่มควบคุมซึ่งสอนอ่านตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์
 กรมสามัญศึกษา

- T₁ แทน การสอบก่อนการทดลอง
 T₂ แทน การสอบหลังการทดลอง
 X แทน การทดลองสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
 ~X แทน การทดลองสอนอ่านตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนไปใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

2.2 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ตามแผนการสอนที่จัดทำขึ้น

กลุ่มทดลอง นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๗ ละ 4 คาบ ๗ ละ 50 นาที ซึ่งมีกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ความหมายโดยรวมของเรื่องอันจะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน โดยการที่ครูให้นักเรียนเดาเรื่องจากภาพหรือจากชื่อเรื่อง

ขั้นที่ 2 นักเรียนอ่านบทอ่านในใจ เพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบสิ่งที่ได้คาดการณ์ไว้ และจัดระเบียบความคิดใหม่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเพื่อฝึกการอ่านในใจ

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนทำความเข้าใจบทอ่านร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยการที่ครูอ่านบทอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนซักถาม คำศัพท์ ประโยคหรือข้อความ ที่นักเรียนสงสัย จากนั้นครูและนักเรียนช่วยกันตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป เพื่อให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องได้ จำเรื่องราวได้ และตีความได้ โดยการให้นักเรียนสรุปเรื่องโดยใช้แผนภูมิ

ขั้นที่ 5 กิจกรรมบทพวน เพื่อเป็นการเน้นย้ำ ความเข้าใจของนักเรียน โดยการให้นักเรียนทานแบบฝึกหัด หรือทำกิจกรรมทางภาษา เช่น หาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน หรือหาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามกัน

ลักษณะการพูด 5 ประเภทที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน

ประเภทที่ 1 พูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษาใช้เมื่อนักเรียนใช้คำหรือข้อความผิด นักเรียนใช้ภาษาแม่ นักเรียนสงสัย ชักถาม โดยการที่ครูพูดยกตัวอย่าง ให้การอธิบาย ให้นักเรียนพูด ซ้ำ ย้ำ ทวน คำหรือข้อความตามครู ตัวอย่าง

S : "หมาป่า"

T : "The fox", repeat after me the fox.

S : The fox.

ประเภทที่ 2 พูดเพื่อเสริมความหรือต่อความของนักเรียนใช้เมื่อนักเรียนพยายามที่จะพูดได้ตอบ แต่พูดติดขัด และหยุดลงก่อนที่ข้อความจะเสร็จสมบูรณ์ ในการนี้ครูจะต้องพูดต่อเติมหรือเสริมให้นักเรียนพูดต่อไป ตัวอย่าง

S : There

T : was a.....

S : fox

T : in the for.....

S : forest

ประเภทที่ 3 พูดเพื่อให้แนวทางหรือชี้แนะ อันจะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้ตอบออกมาได้ ใช้เมื่อนักเรียนนั่งเงียบไม่ได้ตอบ โดยการที่ครูพูดตั้งนี่คือ พูดริเริ่มหรือขึ้นต้นประโยคต่าง ๆ เช่น This story is about the, The next step is.....พูดถามคำถามทั่ว ๆ ไป เช่น What to do after asking question? Can you answer this question? Do you like to read the tale? Yes or No? Whatelse? พูดกระตุ้นให้เป็นไปตามที่คาดหวัง เช่น Go on, And next, What then?

ประเภทที่ 4 พูดเพื่อให้ปฏิบัติ ใช้เมื่อต้องการให้นักเรียนกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการที่ครูพูดคำสั่ง พูดชักชวน เช่น

Ask me some questions.

Let's read on.

Look at the pictures.

ประเภทที่ 5 พูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจ และบอกผลของการปฏิบัติ ใช้เมื่อนักเรียนได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว โดยการที่ครูพูดชมเชย เช่น ดีมาก พูดให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น ถูกต้อง พูดเพื่อยอมรับในสิ่งที่นักเรียนพูด เช่น พูดย้ำข้อความของนักเรียน

กลุ่มควบคุม นักเรียนในกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้เวลาในการสอน เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ โดยใช้การสนทนาถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียน หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจ็งจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ทราบว่าเมื่อผู้เรียนจบขั้นตอนนี้ในเนื้อหาแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมในการใช้คำถาม วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นการทบทวนเรื่อง ลำดับที่ สำนวน และโครงสร้าง ไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมาย คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนจะได้เรียนในบทเรียนใหม่

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเรียนรู้ โดยแนะนำแนวทาง หรือนำทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น แนะนำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า ใช้คำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดตลอดทั้งกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจงผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนให้คำชมเชย เมื่อนักเรียนทำงานถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินการเรียนรู้ โดยการสังเกตการอ่านและตอบคำถามจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 เสริมความแม่นยำและถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการสรุป ย้ำทวนบทเรียน ให้นักเรียนมีความรู้ ความจำที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตรวจสอบสมมติฐานข้อ 1 และ 2 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย Posttest ของความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 1.1 การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.3 ค่าความแปรปรวน

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ	s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	X^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง โดยใช้สูตร

(บุญเชิด วิทยุโณนันทพงษ์. 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่ายและหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน โดยใช้เทคนิค 27% จากตารางวิเคราะห์ข้อทดสอบของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 3 - 32)

2.3 หาค่าของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ คำนวณจากสูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง $q = \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของคนที่ทำผิดในแต่ละข้อ $1 = 1 - p$

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามจากการแบ่งคะแนนกลุ่มสูงต่ำโดย คำนวณจากสูตร (Ferguson. 1971 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

\bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มสูง

\bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มต่ำ

s_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มสูง

s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มต่ำ

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่าน
ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร Alpha Coefficient (α) (ลิ้ว สายยศ และอังคณา สายยศ.
2528 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 s_i^2 แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบแต่ละข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
การอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent
Samples (ลิ้ว สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 87)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ \bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 s_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

โดยมี $df = n_1 + n_2 - 2$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
ΣX	หมายถึง	ผลรวมของคะแนน
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนน
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
p	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
df	หมายถึง	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ

ลำดับในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
3. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้นำคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งได้ทดสอบก่อนการทดลองมาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ โดยใช้ t - test แบบ Independent Samples ได้ผลดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S ²	t
กลุ่มทดลอง	30	15.93	17.79	0.292
กลุ่มควบคุม	30	15.67	8.71	

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีความสามารถพื้นฐานก่อนการทดลองในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนในกลุ่มทดลองและนักเรียนในกลุ่มควบคุมมีความสามารถพื้นฐานในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน

2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมผู้วิจัยได้นำคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งได้ทดสอบหลังการทดลองสิ้นสุดมาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ โดยใช้ t - test แบบ Independent Samples ได้ผลดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S ²	t
กลุ่มทดลอง	30	19.1	13.06	2.39*
กลุ่มควบคุม	30	17.1	7.89	

*p < .05

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอน
ตามคู่มือครู

เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม ซึ่งได้ทดสอบหลังการทดลองสิ้นสุดมาคำนวณ เพื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t - test
แบบ Independent Samples ได้ผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่ม
ทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S ²	t
กลุ่มทดลอง	30	43.53	43.36	2.23*
กลุ่มควบคุม	30	39.67	47.64	

* $p < .05$

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการ
เรียนรู้ และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษา
อังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และเมื่อ
พิจารณาคะแนนเฉลี่ยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีความสนใจ
ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ที่เรียนวิชาหลัก 3 (อ 013) จำนวนนักเรียน 400 คน จาก 12 ห้องเรียน ที่จัดห้องเรียน โดยคณะนักเรียนเก่ง อ่อน และปานกลาง
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ที่เรียนวิชาหลัก 3 (อ 013) ที่จัดห้องเรียนโดยคณะนักเรียนเก่ง อ่อน

และปานกลาง จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องละ 40 คน ที่ได้มาจากการสุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มด้วยวิธีจับฉลากจากจำนวนประชากร 12 ห้องเรียน แล้วสุ่มนักเรียนในแต่ละห้องด้วยวิธีจับฉลากห้องละ 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจากนั้นสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนกลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกระบวนการของการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ จำนวน 16 แผน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

3.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกระบวนการของการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 16 แผน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

3.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยครอบคลุมพฤติกรรมการอ่าน 5 พฤติกรรมคือ การแปลความ การตีความ การจับใจความสำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์ และการสรุปความ โดยแบบทดสอบดังกล่าวนี้เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก แต่ละข้อมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .28 - .78 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 - .36 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .70

3.4 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาแนวการสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจของ อัจฉรา วงศ์โสธร และ เยี่ยมจิต บุรณ์โกศา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จำนวน 15 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.05 - 12.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .83

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ รวมเวลาสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งสิ้น 32 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้คือ

4.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

4.2 ดำเนินการสอนอ่านภาษาอังกฤษกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองใช้ แผนการสอนที่สร้างขึ้นตามกระบวนการของการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และกลุ่มควบคุมใช้แผนการสอนตามกระบวนการของการสอนตามคู่มือครู ของหน่วยการเรียนนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้เวลาในการสอนกลุ่มตัวอย่างละ 16 คาบ

4.3 ดำเนินการทดสอบหลังการทดลองกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Independent Samples
3. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Independent Samples

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปราย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู จากผลของการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผลตามลำดับของสมมติฐานดังต่อไปนี้คือ

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สำหรับสาเหตุที่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อาจเป็นเพราะการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยการสร้างและดำเนินปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน โดยครูใช้การพูดในลักษณะต่าง ๆ เช่น การพูดเพื่อยกตัวอย่าง ให้การอธิบาย พูดชี้แนะให้แนวทางและพูดต่อเติมเสริมความคิดให้กับนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพูดจาโต้ตอบอย่างมีระบบ เพื่อสื่อความคิดออกมาให้ได้ อันจะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ บรูเนอร์ (พรอทธิพย์ ศิริวรรณยศย์, 2530 ; อ้างอิงมาจาก Bruner, 1960 : 1 - 60) ที่ได้อธิบายว่า การพัฒนาของสติปัญญานั้นขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์อย่างมีระบบที่เกิดขึ้นระหว่างผู้สอนและผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และการสอนเพื่อให้เกิดพัฒนาการทางปัญญาสามารถทำได้โดยการใช้สื่อทางภาษา ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งยังใช้เป็นเครื่องมือของผู้เรียนในการทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อมอย่างมีระบบ นอกจากนี้ บรูเนอร์ยังได้กล่าวสนับสนุนต่อไปอีกว่า การศึกษาทฤษฎีทางสติปัญญาจะต้องอธิบายพัฒนาการทางภาษาด้วย

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เน้นในด้านทักษะการอ่าน ดังนั้นการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จึง ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนที่ส่งเสริมต่อการเกิดความเข้าใจในการอ่านโดยเน้นการใช้สื่อ ทางภาษาพูดจาโต้ตอบกันอย่างมีระบบระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ในการอ่านโดยสามารถนำองค์ประกอบสำคัญของการอ่านไปใช้ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ซึ่ง แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith, 1972 : 235) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญที่มี ผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ว่ามีดังต่อไปนี้คือ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความสามารถทาง ภาษา และความสามารถในการคิด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน ตามคู่มือครู เพราะการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถนำองค์ประกอบ สำคัญไปใช้ในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยใช้การพูดจาโต้ตอบกับครูอย่างมีระบบ ได้ดังต่อไปนี้

1. การสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ช่วยให้นักเรียนสามารถดึง ประสบการณ์เดิมไปใช้ในการทำความเข้าใจกับเรื่องใหม่ ทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วและ ง่ายขึ้น ซึ่ง รูเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1981 : 22 - 23) ได้อธิบายว่าความเข้าใจ ในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางด้านภาษา และความรู้ทั่วไป เพราะในขณะที่อ่าน ความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้เดิม และความรู้ทั่วไปที่มีอยู่พร้อมแล้วมาช่วย ซึ่งสอดคล้องกับ โคอดี้ (Coady, 1979 : 5 - 18) ที่กล่าวว่าก่อนการอ่านทุกครั้งครูควรสร้างหรือดึงความรู้เดิมของผู้อ่านมาก่อน และตามขั้นตอน การสอนในขั้นที่ 1 ครูได้ดึงประสบการณ์เดิมของนักเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ และอ่าน ชื่อเรื่อง แล้วให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน โดยครูใช้ลักษณะการพูดประเภท ต่าง ๆ อย่างมีระบบ คือ ให้การอธิบาย ยกตัวอย่าง ให้ตอบคำถาม ชี้แนะ ให้แนวทาง และพูด เสริมความหรือต่อเติมความคิดของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพูดจาโต้ตอบสื่อความคิด เห็น ออกมาให้ได้มากที่สุด กระบวนการเหล่านี้จะทำให้นักเรียนสามารถดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ในการ อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ดี (Boyle and Peregoy, 1990 : 197 ; citing Dee, n.d.) ที่ได้ทดลองสอนอ่านให้กับนักเรียนด้วยการใช้ยุทธวิธี DRTA (The Directed Reading - Thinking Activities) โดยก่อนการอ่านครูจะดึงประสบการณ์เดิมของ

นักเรียนด้วยการให้นักเรียนการคาดเดาเรื่องล่วงหน้า โดยครูให้นักเรียนตอบคำถามจากการดูรูป หรือจากการอ่านชื่อเรื่อง ซึ่งช่วยในการอ่านของนักเรียนเป็นอย่างมาก และนักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านเรื่องที่ใช้ภาษาที่สองได้ในที่สุด ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านต้องทำให้นักเรียนถึงประสบการณ์เดิมมาใช้ทำความเข้าใจเรื่องใหม่ให้อ่านให้ได้ ซึ่งสอดคล้องเป็นอย่างยิ่งกับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ดังกล่าวแล้ว

2. การสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการทางความคิด อันเป็นองค์ประกอบสำคัญ ๆ ในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ กู๊ดแมน (Goodman, 1982) ที่ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้อ่านต้องสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษรทำให้ต้องใช้กระบวนการคิดอยู่ตลอด สำหรับผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมมากที่สุดจากข้อความเหล่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง เพราะตลอดกระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนแสดงออกถึงกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดอยู่ตลอด กล่าวคือ ตามขั้นตอนการเรียนการสอนนั้น จะให้นักเรียนทำความเข้าใจกับเรื่องที้อ่านด้วยการให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย การตั้งคำถาม และการสรุป ตามลำดับ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ทำให้นักเรียนต้องมีการตอบสนอง มีการตัดสินใจ วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และแก้ปัญหา โดยสื่อความคิดออกมาด้วยการพูดจาโต้ตอบกับครูอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ ธอร์นไคค์ (Dechant, 1969 : 10 ; citing Thordike, 1971 : 331) ที่ได้กล่าวว่า กระบวนการที่นักเรียนต้องตัดสินใจ วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และแก้ปัญหา เป็นการแสดงออกถึงการใช้กระบวนการคิด ดังนั้นการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จึงเป็นการสอนที่ส่งเสริมต่อกระบวนการทางความคิด อันเป็นองค์ประกอบสำคัญของการอ่าน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

3. การสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษา ความสามารถทางด้านภาษาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำความเข้าใจกับเรื่องที้อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ต้องอ่านเรื่องที่ใช้ภาษาต่างประเทศ เช่น การอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย สำหรับความสามารถทางด้านภาษานั้น ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจ

ความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค และ ความสามารถที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน และตัวพิมพ์ใหญ่ (Harris. 1972) ซึ่ง การสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เน้นให้ครูต้องพูด อธิบาย ยกตัวอย่าง ชี้แนะให้แนวทาง ต่อเติมเสริมความคิดของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนพูดได้ตอบออกมาอยู่โดยตลอด ซึ่งเป็นการใช้ ภาษาอย่างมีระบบของครูจึงทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาภาษาได้เป็นขั้นเป็นตอน รวมทั้งยังเป็นการช่วยเหลือในการสร้างถ้อยคำของนักเรียนอย่างมีระบบอีกด้วย (Christie. 1990) ซึ่งเป็นการลดอุปสรรคในด้านภาษาของนักเรียนลงได้ ดังนั้นการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จึงทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านด้วยการพูดจาโต้ตอบกัน ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างมีระบบ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำองค์ประกอบสำคัญของการอ่านไปใช้ในการทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ พาลินซาร์ ลีซินชุก และบีด (Palincsar. 1986 ; Lysynchuk. 1990 และ Beed. 1991) ที่ได้ทำการทดลอง สอนอ่านให้กับนักเรียน โดยครูช่วยเหลือให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านด้วยการพูดจาโต้ตอบกันโดยครูใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย กระบวนการดังกล่าวประสบความสำเร็จในการอ่าน ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่ากระบวนการเรียน การสอนในกลุ่มทดลองดังกล่าวแล้ว แตกต่างจากกระบวนการเรียนการสอนในกลุ่มควบคุมที่สอน ด้วยการสอนตามคู่มือครู เพราะการสอนในกลุ่มควบคุมไม่ได้คำนึงหรือเน้นที่จะให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านด้วยการนำองค์ประกอบสำคัญของการอ่านไปใช้ทำความเข้าใจกับเรื่อง ที่อ่าน แต่กลับเน้นหนัก และให้ความสำคัญไปที่การท่องจำ เช่น จดจำคำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ตลอดจนเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน และเน้นความสามารถของนักเรียนที่จะทานแบบฝึกหัด จากเรื่องนั้น ๆ ให้ถูกต้องมากกว่าที่จะให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะนำกระบวนการอ่านมาใช้ นักเรียนไม่มีโอกาสในการคิด วิเคราะห์ แผลความ ตีความ หรือว่าสรุปความ ทั้งนี้เพราะ ครูผู้สอนจะเป็นผู้อธิบายให้นักเรียนฟังตลอด ดังนั้นเมื่อนักเรียนในกลุ่มควบคุมต้อง ไปอ่าน เรื่องราวที่แตกต่างไปจากเรื่องที่เคยมีความจำอยู่จึงไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ ด้วย

เหตุผลที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สำหรับสาเหตุที่ทำให้ความสนใจในการเรียนการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อาจเป็นเพราะการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนได้ดังต่อไปนี้

1. การสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าการเรียนไม่ใช่เรื่องยาก และสามารถประสบความสำเร็จได้ และยังเป็นการสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียนประสบความสำเร็จขึ้นเรื่อย ๆ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533) เพราะตามกระบวนการเรียนการสอนนั้นครูจะต้องพูดกระตุ้นนักเรียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น อธิบาย ยกตัวอย่าง ชี้แนะ ให้แนวทาง เสริมเติมต่อความคิดของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพูดจาโต้ตอบออกมา อันเป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้การพูดชมเชย สนับสนุนความคิดของนักเรียนยังเป็นการสร้างกำลังใจให้กับนักเรียนอีกด้วย และตามกระบวนการเรียนการสอนในขั้นที่ 1 นั้น ครูให้นักเรียนเดาเรื่องก่อนการอ่าน เพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิม (Schema) ไปใช้ทำความเข้าใจกับเรื่องใหม่ที่กำลังอ่าน โดยครูจะคอยช่วยเหลือนักเรียนด้วยการพูดในลักษณะต่าง ๆ อันจะทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมไปสู่เรื่องใหม่ และประสบความสำเร็จในการอ่านได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith. 1972 : 253) ที่กล่าวว่า ความรู้และประสบการณ์เดิมสามารถช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ และในขณะเดียวกันความรู้และประสบการณ์

เดิมช่วยให้เกิดความสนใจ และความสนใจนับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอันหนึ่งซึ่งช่วยสร้างเสริมความเข้าใจ ดังนั้นจึงทำให้การสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ส่งผลต่อความสนใจในการเรียน

2. การสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นการจัดสภาพการเรียนให้น่าสนใจ เพราะเป็นการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ ตลอดเวลาที่ดำเนินการเรียนการสอน ครูจะคอยช่วยเหลือและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดได้ตอบแสดงความคิดเห็นอยู่ตลอดเวลา เช่น ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ท้าความกระจ่างกับข้อสงสัยต่าง ๆ ตั้งคำถาม และสรุป สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่คอยกระตุ้น และเร้าใจให้นักเรียนกระตือรือร้นสนใจอยู่ตลอด ซึ่งสอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 143) ที่กล่าวว่า การจัดสภาพการเรียนใหม่ที่น่าสนใจ มีการตั้งคำถามย่อย และท้าทายความสามารถของนักเรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า สิ่งเหล่านี้จะเป็นการสร้างความสนใจกับให้ผู้เรียน และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ฮาร์วาร์ด หมิ่นจักร์ (2523 : 18 - 22) ที่กล่าวว่า การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จะเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนทุ่มเทความสนใจในการเรียน ดังนั้นจากที่กล่าวมาแล้วจึงเห็นได้ว่าการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน

3. การสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ก่อให้เกิดบรรยากาศของการปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน เป็นการลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน เพิ่มความเข้าใจกันเองมากขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533) กล่าวคือ ตลอดกระบวนการเรียนการสอนนั้น ครูและนักเรียนจะต้องพูดจาโต้ตอบกันอยู่ตลอดเวลา ทำให้ครูและนักเรียนมีความเข้าใจกัน และยังทำให้ครูสามารถรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับแต่ละคน และสามารถแก้ไขได้ตรงจุด ซึ่งสอดคล้องกับ แพลนเดอร์ส (Flanders. 1970 : 3) ที่กล่าวว่า การแสดงออกด้วยวาจาอันดีของครูกับนักเรียนจะช่วยให้ครูกับนักเรียนมีความเข้าใจซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี ช่วยให้การเรียนได้ผล มีการสื่อความหมายที่ถูกต้อง เข้าใจกัน นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นได้อย่างสบายใจ และสอดคล้องกับ เบรดฟอร์ด (พรเพ็ญ สุวรรณเวช. 2532 - 2533 ; อ้างอิงมาจาก

Bradford. 1960 : 16) ที่กล่าวว่า ความสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน ย่อมมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน การแสดงออกทางวาจาซึ่งกันและกันในทางที่ดีจะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ และนอกจากนี้ สกินเนอร์ (พรเพ็ญ สุวรรณเดชา. 2532 - 2533 ; อ้างอิงมาจาก Skinner. 1957 : 203) ได้กล่าวสนับสนุนอีกว่าพฤติกรรมทางวาจา มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก โดยเห็นว่าปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างครูกับนักเรียน จะช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนเกิดความสนใจได้จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนได้ในที่สุด

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจา ระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งนอกจากจะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านแล้ว ยังส่งผลให้เกิดความสนใจในการเรียนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ แพลนเดอร์ส สไตส์ และคอร์ซี่ (Flanders. 1959 ; Stiles and Dorsey. 1950) ที่ได้ทำการทดลอง โดยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็น 2 ลักษณะ คือ บรรยากาศการเรียนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนโดยตลอด และบรรยากาศที่ยึดตัวครูผู้สอนเป็นหลักมีการข่มขู่ให้นักเรียนปฏิบัติตาม ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมหรือแสดงความคิดเห็นในกิจกรรมต่าง ๆ ผลการทดลองพบว่าเด็กในกลุ่มที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนมีความสนใจในการเรียนมาก แต่เด็กในกลุ่มที่ยึดครูเป็นศูนย์กลางเด็กจะมีความสับสนทางอารมณ์ และเฉื่อยชา จากที่กล่าวมาแล้วทำให้เห็นได้ว่าการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ แตกต่างจากการสอนตามคู่มือครูเป็นอย่างมาก เพราะกระบวนการเรียนการสอนในกลุ่มควบคุมยึดครูเป็นศูนย์กลาง โดยครูจะเป็นผู้อธิบายคำศัพท์ โครงสร้าง และเนื้อหาให้นักเรียนฟังตลอด ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูไม่ได้ให้ความสำคัญในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจา ระหว่างครูกับนักเรียน จึงทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นการที่ครูคอยบงการให้นักเรียนทำตามอยู่เสมอ ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมถอยหนี เฉื่อยชา ในด้านการเรียนรวมทั้งมีความสับสนทางอารมณ์ จากที่กล่าวมาแล้ว

ทั้งหมด จึงทำให้ให้นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีความสนใจในการเรียน การอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 บทอ่านที่นำมาใช้ไม่ควรมีความยาวหรือมีคำศัพท์ยากเกินไปสำหรับนักเรียน และควรเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์เดิมมาบ้าง หรือเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ ตลอดจนพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อที่นักเรียนจะได้เกิดความสนใจ หรือมีแรงจูงใจในการเรียน สิ่งสำคัญคือบทอ่านควรเอื้อให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ความสามารถทั้ง 4 ประการ คือ

1. การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า
2. การทำความเข้าใจกับข้อสงสัย
3. การตั้งคำถาม
4. การสรุป อย่างเต็มที่ อันทำให้ส่งผลต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน

1.2 การใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้คือลักษณะการพูดทั้ง 5 ประเภทนั้น คือ

1. พูดเพื่อให้รูปแบบทางภาษา
2. พูดเพื่อเสริมความหรือต่อความของนักเรียน
3. พูดเพื่อให้แนวทางหรือชี้แนะ
4. พูดเพื่อให้ปฏิบัติ
5. พูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจและบอกผลของการปฏิบัติ ครูควรศึกษาและใช้ให้ได้อย่างคล่องแคล่วว่าการพูดลักษณะใดจะใช้เมื่อไร และอย่างไร เพื่อให้เกิดข้อความต่อเนื่องอันจะทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปโดยสม่ำเสมอ และจะทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนต้นตัวอยู่ตลอดเวลา

1.3 ครูควรตระหนักไว้เสมอว่า การสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาสติปัญญา หรือประสบความสำเร็จในการอ่านด้วยการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียน ดังนั้นบทอ่านที่ครูใช้สอนจึงเป็นเพียงสื่อเพื่อให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว ครูจึงควรมุ่งเน้นที่กระบวนการในการเรียนการสอนให้เกิดบรรยากาศของการปฏิสัมพันธ์ทางวาทะมากกว่าเน้นเนื้อหาหรือผลจากการอ่าน

1.4 การเรียนการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้จะต้องมีความแม่นยำในการใช้ลักษณะการพูดทั้ง 5 ประเภท และต้องเลือกใช้ประเภทของการพูดให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียนให้มากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียน ในการเรียนการสอนซ่อมเสริมเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาด้านการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาว่าผลของการสอนเป็นรายบุคคลนั้นจะส่งผลต่อนักเรียนอย่างไร

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยในการเรียนวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส เพื่อพิจารณาว่าการสอนด้วยวิธีนี้สามารถใช้ได้เหมาะสมกับภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาอังกฤษหรือไม่ เพราะเป็นลักษณะวิชาด้านทักษะภาษาเช่นเดียวกันจึงอาจจะมีลักษณะบางอย่างที่ถ่ายโยงกันได้ และจะทำให้ให้นักเรียนคุ้นเคยกับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาการนำกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ไปใช้ควบคู่กับการสอนวิธีอื่น ๆ เพื่อจะได้มีการปรับปรุงหรือพัฒนาการสอนวิธีต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

2.4 ควรมีการศึกษากับทักษะทางภาษาอื่น ๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน

บรรณานุกรม

- กมล สุคประเสริฐ. เทคนิคการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- กมลรัตน์ หล้าสว่างซ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- คงศักดิ์ สังฆมานนท์. การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของครูและนักเรียนในชั้นเรียนวิชาสังคมศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- ชลธิชา จินดากุล. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยการเรียนความสนใจในภาษาอังกฤษ ที่สอดคล้องต่อ ภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2530. อัดสำเนา.
- ชวาล แพร์ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2520.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. "การใช้เกณฑ์การสอนที่มีประสิทธิผลเพื่อพิจารณาการสอนของครู," มิตรครู. 27 : 12 - 15 ; กรกฎาคม 2528.
- ธีรวัฒน์ นิจนเตร. "บรรยากาศในชั้นเรียนกับการส่งเสริมสติปัญญา และคุณลักษณะที่สำคัญ แก่เยาวชน," ครูปริทัศน์. 10 ; มกราคม 2528.
- เดือนใจ ตันงามตรง. ทฤษฎีการอ่านและแนวความคิดในการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย, 2529.
- ธรรมศักดิ์ มีอิสระ. "การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนทางวาจาระหว่างครูกับ นักเรียน," สารพัฒนาหลักสูตร. อันดับที่ 16. มกราคม 2526.
- ธำรงค์ศักดิ์ หมั่นจักร์. "บรรยากาศของห้องเรียน แบบไทยดี," มิตรครู. 5 : 18 - 22 ; ตุลาคม 2523.

- นิตยา เจริญสิทธิ์. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด และการสอนตามคู่มือครู. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- นพรัตน์ สร้อยสุวรรณ. ศึกษาความสามารถในการวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- นรา บุรณรัช. พฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจและด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518.
- นงกช สืบพันธ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติกับกิจกรรมตามคู่มือครู. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- บำรุง กลัดเจริญ และฉวีวรรณ กินาวงศ์. วิธีสอนทั่วไป. พิษณุโลก : โรงพิมพ์พิพิศเนศ, 2527.
- ประคอง ประสิทธิ์พร. ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียน และการปรับตัวของนักเรียน. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- ประสาร ทิพย์ธารา. คู่มือประกอบการศึกษาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : 2521.
- ปรินฤภา เกื้อหนุน. การศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านโดยวิธีใช้และไม่ใช้การฟังประกอบ. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- พยอม ธรรมบุตร. "จุดยืนของการสอนภาษาต่างประเทศ," มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 2 : 58 - 67 ; ภาคเรียนที่ 2, 2523.

- พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. การอ่านภาษาอังกฤษ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2528.
- พรเพ็ญ สุวรรณเดชา. "ปฏิสัมพันธ์ทางวาทากับการเรียนการสอน," ศึกษาศาสตร์.
6(15 - 16) : 13 - 15 ; สิงหาคม 2532 - มีนาคม 2533.
- มนัสสวาท โททะยะ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ และแรงจูงใจ
ในผู้สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการสอน
ด้วยหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- มานิต บุญประเสริฐ. "พัฒนาการอ่าน," วารสารการอ่าน. 1 : 1 - 3 ; มิถุนายน
2527.
- เยี่ยมจิต บูรณ์โกศา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจ
ในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน
โดยวิธีสอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์. ฝึกทักษะอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2527.
- ละออง จันท์เจริญ. "นักเรียนสอนกันเอง : รูปแบบหนึ่ง ของการเรียนที่นักเรียนเป็น
ศูนย์กลาง," ศึกษาศาสตร์. 11 : 102 - 108 ; เมษายน - กันยายน 2526.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
ศึกษาพรการพิมพ์, 2528.
- _____ . หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด,
2531.

- วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม, 2521.
- วิชาการ, กรม. เอกสารการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521 มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524.
กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, ม.ป.บ.
- _____ . เอกสารประกอบการสัมมนาในระดับชาติ เริ่มหลักสูตรมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
กรมวิชาการ, 2530.
- _____ . โครงการจัดปัจจัยด้านความพร้อมของหลักสูตร. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา,
2531.
- วิโรจน์ คล้ายสี. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค และศึกษา
ความสนใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์โดยใช้
การสอนตามรูปแบบ เอริก้า (ERICA) ที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์สส์ กับการสอน
ตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมอาชีวศึกษา. ปรินตันนิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- วีณา สังข์ทองจีน. ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
อัดสำเนา.
- วาวแวว โรงสะอาด. "ทักษะการอ่านและวิธีการโคลงตามทัศนะของภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา,"
ภาษาปริทัศน์. 8(1) : 25 - 30 ; 2530.
- ศิริอร รัตนอุดม. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วม
กิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้
วิธีการสอนเรื่องประกอบการอ่าน. ปรินตันนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัยเรื่องความรู้ทางภาษาศาสตร์
ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2528.

- ✓ ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533.) ม.ป.ป.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2528.
- สามารถ ศรีจางค์. "กระบวนการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน," ศึกษาศาสตร์สาร.
11(3 - 4) : 173 - 187 ; เมษายน - กันยายน 2526.
- ✓ สมุทร เข็มเขาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.
- ✓ สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : 2515.
- สุชัย ธีรดากร. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย จำกัด. 2524.
- สุธินี สุปตระกูล. วิเคราะห์และเปรียบเทียบภาษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2526.
- สุปราณี ศรีใสคำ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบ
ความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อประกอบการเรียนกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ✓ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.
- สมจิตรา เรืองศรี. การสร้างแบบทดสอบ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรกิจ, 2527.
- สมบุรณ์ ชิตพงษ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบการวิจัย 521.
วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ✓ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารการสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม
ศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. "การเสริมต่อการเรียนรู้ของเด็ก," เอกสารประกอบการสอนวิชา
หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 2. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2534.

อนันต์ ศรีโสภณ. การวัดและการประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2514.

อร่าม บุญมาไชย. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนรายวิชาภาษา
อังกฤษโดยการใช้และไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบบทเรียนในชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2532. อัสสโนนา.

อุทัย เพชรช่วย. "การให้นักเรียนสอนกันเอง," มิตรครู. 27 : 23 - 26 ;
มกราคม 2528.

อัจฉรา ประไพตระกูล. "การเสริมกำลังใจ," ครูปริทัศน์. 3 : 26 - 32 ;
กุมภาพันธ์ 2521.

✓ อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษา
เพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.

. การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงบริเจตภาษาอังกฤษสำหรับใช้กับนักศึกษาไทยใน
ระดับต่าง ๆ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

อัณฑลี แจ่มเจริญ. วิธีสอนกลุ่มทักษะภาษาอังกฤษ. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครู
สวนสุนันทา กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปกเจริญผล, 2526.

- Applebee, A. "Achievement awards in Writing," Research in the Teaching of English. 7 : 41 - 53 ; 1978
- Applebee, Arthur N and Judith S. Langer. "Instructional Scaffolding as Natural Language, Activities," Language Art. 63(2) : February, 1983.
- Barnes, D. "Language in the Secondary Classroom," In Barnes, D.J. Britton, and H. Rosen (eds.), Language the learner and the School. Harmondsworth : Penguin Books, Inc., 1969.
- Bartlett, Frederic G. and others. Remembering : A Study in Experimental and Social. Psychology, Cambridge University Press, 1932.
- Beed, Penny L. and others. "Moving learners toward independence : The power of Scaffolding instruction," The Reading Teacher. 44(9) : 648 - 655 ; May, 1991.
- Bennett, J. Linguistic Behavior. London : Cambridge University Press, 1976.
- Bond, Gay L. and Miles A. Thinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York : Appleton Century Crofts, 1957.
- Boyle, O and S. Peregoy. "Literacy scaffolds : Strategies for First and Second - Language readers and Writers," The Reading Teacher. 44(3) : 194 - 200 ; November, 1990.
- Brown, A.L. and M.A. Palincsar. "Reciprocal Teaching of Comprehension fostering and comprehension monitoring Activities," Cognitive and Instruction. 117 - 115 ; 1984.
- Brown, Gillian and George Yule. Discourse Analysis. London : Cambridge University Press, 1983.
- _____. Discourse Analysis. Cambridge University Press, 1985.
- Brownlie, Faye and Donna Gilchrist. "Extending Collective experience into and beyond the text," The Reading Teacher. 42(8) : 618 - 622 ; April, 1989.
- Bruner, J.S. "The Role of Dialogue in Language Acquisition," In The Child's Conception of Language. edited by A. Sinclair, R.J. Jarvella, and W.J. M. Levelt, NY : Springer - Verlag, 1978.
- Burton, William H. Reading in Child Development. New York : Boop Merrill Co., 1956.

- ✓ Bush, Clifford L. and Mildred H. Hueber. Strategies for Reading in the Elementary School. New York : The Macmillan Company, 1970.
- ✓ Carr, Eileen M. and others. "The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text," Journal of Reading Behavior. 15(3) : 1 - 18 ; 1983.
- Carrell, Patricia L. "Evidence of Formal Schema in Language Comprehension," Language Learning. 34(2) : 87 - 112 ; June, 1984.
- _____. "The Effects of Rhetorical Organization of ESL Readers," TESOL Quarterly. 18(3) : 441 - 469 ; September, 1984.
- Carrell, P.L. and J.C. Eisterhold. "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy," Quarterly. 17 : 289 - 268 ; December, 1983.
- Carrell, Patricia L. and Joan C. Eisterhold. "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy," in Methodology in TESOL. p. 218 - 232. edited by Michael H. Long and Jack C. Richards, Newbury House Publishers, 1987.
- ✓ Christie, Frances and Brain Gray "Successful Negotiation In The Classroom : A Social Process," Keynote Paper Presented at the 15th Australian Reading Association. Conference, Canberra : 7 - 11 ; July, 1990.
- Coady, J. "A Psycholinguistic Model of Model of the ESL Reading," Reading in Second Language. p. 5 - 18. Ed. by Ronald Mackey, Gruce Barkman, and R.K. Jordan, Rowley, Mass : Newbury House Publishers, 1979.
- Coulthard, M. An Introduction to Discourse Analysis. London : Longman, 1985.
- Coulthard, Malcolm. An Introduction to Discourse Analysis. Longman, 1977.
- Davis, Frederick B. Education Measurement and Their Interpretation. California : Wedsworth Publishing Company, 1964.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New York : Prentice Hall of India Private Limited., 1970.
- Delamont, Sara. Interaction in the Classroom. London : Methuen E.Co., 1976.
- Dillner, Martha H. and Joanne P. Olson. Personalizing Reading Instruction in Middle Junior and Senior High Schools. New York : Macmillan Publishing Co., Inc., 1977.

- Dithmer, Robert Michael. "The Effects of Vocious Verbal of Teacher/ Student Verbal Interaction on Geometry Students," Dissertation Abstracts International. 39 : April, 1979.
- Dreher, Jean Mariam and Harry Singer. "The teacher's role in students' Success," The Reading Teaching. 43(8) : 612 - 622 ; April, 1989.
- Dubin, Fraid. "What Every EFL - Teacher Should know About Reading," Teaching Forum. 3 : 14 - 16 ; July, 1982.
- Ervin, Tripp. "Activity Structure as Scaffolding for Children Second Language Learning," Sociolinguistic Working. Paper Number 100 w Southwest Educational Development Lab. Austin, Tex, 1982.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Testing Service Princeton, 1952.
- Fisher, Sue and Alexandra Dundas. "Todd (Eds)," Discourse and Institutional Authority, Medicine, Education and Law. Ablex Publishing Corporation, 1986.
- Flanders, N.A., Teacher. "Influence Pupil Attitudes and Achievement," Co-operative Research Monographs. No. 12 U.S. Office of Education U.S. Govt, Printing Offices, 1965.
- Flanders, Ned A. Analysis Teaching Behavior. Massachusetts : Addison-Wesley Publishing Company, 1970.
- Friedman, M.I. and M.D.Rowls. Teaching Reading and Thinking Skills. New York : Longman and Co., 1980.
- Frolick, Clifford P. and K.B. Hoyt. Guidance Testing. Chicago : Science Research Associates. Inc., 1965.
- Furguson, George. A Statistical Analysis in Psychology and Education. 3rd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1971.
- Gettegno, Caleb. Teaching Foreign Language in Schools the Silent Way. New York : Educational Solution, 1963.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw-Hill, Book Company, 1973.
- Goodman, Kenneth S. Language and Literacy. Boston London and Honley : Routledge & Kegan Paul Ltd., 1982.

- Hakuta and Cancino. "Trends in Second Language Acquisition Research," Harvard Educational Review. 47 : 294 - 316 ; August, 1977.
- Harmatz, Carol. "Interaction in Language Classroom," Forum. 37 - 38 ; October, 1978.
- Harris, Albert J. and Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York : Longman Inc., 1979.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw-Hill Book company, 1969.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. Reading Instruction Through Diagnostic Teaching. U.S.A. : Holt, Reinhart and Winston, Inc., 1972.
- Johnson, D and T.C. Barrett. "Prose Comprehension : A Descriptive Analysis of Instructional Practice," Children's Prose Comprehension : Research and Practice. Newark : International Reading Association, Inc., 1981.
- Kant, I. Critique of Pure reason. London : (I.M.D. Meikljohn, Trans) G. Bell & Sons (Original Work Published 1981), 1987.
- Kennel, Richard P. "Three Teacher Scaffolding Strategies in College Instrumental Applied Music Instruction," Education Music. 50(9) : 270 ; 1989.
- Kintch, Walter and I. Graig Yarbrough. "Role of Rhetorical Structure in Text Comprehension," Journal of Educational Psychology. 74(6) : 828 - 834 ; 1982.
- Kreeft, J. "Dialogue - Wridge from Talk to Essay Writing," Language Arts. 61 : 141 - 150 ; 1984.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York : McGraw-Hill Book Company, 1964.
- Larsen - Freeman Diane. Discourse Analysis in Secondary Language Research. London : Newbury House Publishers, 1980.
- Lawrenz, F. "Students perception of the classroom Learning environment in Biology, Chemistry and Physics," Journal of Research in Science Teaching. 13 : 315 - 323 ; July, 1976.
- Lehr, Fran. "Instructional Scaffolding," Language Arts. 62(6) : October, 1985.

- Littlejohn, Andrew Peter. "Increasing Learner Involvement in Course Management," TESOL Quarterly. 17 : 595 - 608 ; December, 1983.
- Lysynchuk, M. Linda and others. "Reciprocal Teaching Improves Standardized Reading Comprehension Performance in Poor Comprehenders," The Elementary School Journal. 90(5) : 467 - 483 ; May, 1990.
- Lyons, J. Introduction to Theoretical Linguistics. Cambridge University Press., 1968.
- Michael, Pralt W. "Mothers and Fathers Teaching 3 - Year - Olds : Authoritative Parenting and Adult Scaffolding of Young Children's Learning," Development Psychology. 34(4) : 832 - 839 ; 1988.
- ✓ Morris, A and N. Stewart-Dore. Learning to Learn From Text : Effective Reading in the Content Area. North Ryde : Addison - Wesley, 1984.
- Nijad, Asghar Iran. "Cognitive and Affective Causes of Interest and Liking," Journal of Education Psychology. 79(2) : 129 ; June, 1987.
- ✓ Oller, John W. Language Tests of School : A Pragmatic Approach. London : Longman, 1979.
- Palincsar, S.A. "The Role of Dialogue in Providing Scaffolded Instruction," Educational Psychologist. 21(1-2) : 73 - 98 ; Winter & Spring, 1986.
- Pappas, Christine C. "Scaffolding Observing and Responding to young children Learning to read by reading," The Paper Presented at the Annual Meeting of the National Council of Teachers of English. November, 1984.
- ✓ Pearson and Gallagher. "The Role of Reading in Content area Instruction," Paper Presented at the National Reading Conference. Clearwater, Fl., 4 December, 1990.
- Powell, Marvin. The Psychology of Adolescence. New York : The Bobbs Merrill Company, 1963.
- Rigg, Pat. "Beginning to Read in English the LEA Way," in Reading English as a Second Language : Moving From Theory. p. 81 - 90. edited by c.w. Twyford, William Deihl, and Karen Feathers, Bloomington : Indiana University, 1981.

- Ruja Pholsawat. Post - RELC Annual Academic Seminar and Workshop for the Nineties. The RELC National Co-ordinating Committee for Thailand and the Ministry of Education, 1989.
- Rumelhart, D.E. "Schemata : The Building Block of Cognition," Comprehension and Teaching Research Review. New York : International Reading Association, 1981.
- Russell, David H. Children Learn to Read. Boston : Grinn & Company, 1963.
- Schiffrin, R. Discourse Marker. London : Cambridge University Press, 1987.
- Searle, Dinnis. "Scaffolding : Who's Building Whose Building?," Language Arts. 61(5) : 480 - 483; September, 1984.
- Searle, J.R. Speech Acts. Cambridge University Press, 1978.
- Shaw, Phillip B. Effective Reading and Learning. New York : Thomas Y. Crowell Company, 1955.
- Shepherd, David L. Comprehensive High School Reading Methods. Ohio : & Bell and Howell Company, 1973.
- Shirey, Larry L. and Ralph E. Reynold. "Effect of Interest on Attention and learning ," Journal of Educational Psychology. 80(2) : 159 ; June, 1988.
- Silberstein, Sandra. "Let's Take Another Look at Reading : Twenty-five Years of Reading Instruction," Forum. 15(4) : 28 - 35 ; October, 1989.
- Sinclair, J Mch and R.M. Coulthard. Towards in an Analysis of Discourse : The English used by Teachers and Pupils. Oxford University Press, 1978.
- Smith, F. Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Holt, Rinehart & Winston, 1971.
- Smith, F. Psycholinguistics and Reading. New York : Holt, Rinehart & Winston, 1973.
- Stevick, Earl W. Memory, Meaning and Method. Rowley, Massachusetes : Newbury House, 1976.
- Stieglitz, L. Ezra and J. William Ochlkers. "Improving Teacher Discourse in a Reading lesson," The Reading Teacher. 42(6) : 374 - 378 ; February, 1989.

- Stiles, L.J. and M.F. Dorsey. Democratic Teaching in Secondary School. New York : Lippincott Company, 1950.
- Stubbs, Michael. Discourse Analysis : The Sociolinguistic Analysis of Natural Language. Oxford : Basil Blackwell Publisher Limited, 1984.
- Thibaut, J.W. and H.H. Kelley. The Social Psychology of Groups. New York : Wiley, 1959.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York : Appleton Century Craft, 1965.
- Vygotsky, L.S. Mind in Society : The Development of Higher Psychological Process. Cambridge MA : Harvard University Press, 1978.
- Ward, Jame. "Techniques for Teaching Reading," English Teaching Forum. 18(2) : 2 - 7 ; April, 1980.
- Watson, James and Ann Hill. A Dictionary of Communication and Media Studies. London : Edward Arnold (Publishers) Ltd., 1984.
- Widdowson, H.G. Explorations in Applied Linguistics. London : Oxford University Press, 1979.
- Wight, J. and A.A. Norris. Teaching English to West India Children. Schools Council Working Paper No.29, London : Evans Methuen, 1970.
- Withall, John and W.W. Lewis. "Social Interaction in the Classroom," in Albert H. Yee (ed.). Social Interaction in Education Setting. New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice - Hall Inc., 1971.
- Yule, George. The Study of Language. Cambridge University Press, 1985.

הנאמנות

ภาคผนวก ก

- แผนการสอนกลุ่มทดลอง
- แผนการสอนกลุ่มควบคุม
- เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

Lesson Plan for Experimental Group

Period 1

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The story about "The Ant and the Grasshopper"

Procedure

1. The teacher shows the title and the pictures of the story and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the story.

T : Let's read the title.

S : "The Ant and the Grasshopper"

T : Very good. Look at the pictures. Let's guess.

What is this story about?

S : I think it about the ant and the grasshopper.

T : Excellent guessing.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph silently.

T : Let's read the first paragraph silently.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells the class that she will read the first paragraph.

T : Now, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher).

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear from this paragraph?

S : What does the word "gather" mean?

T : Who can translate this word into Thai?

S : "สะสม"

T : Very good

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : Let's ask me some questions from this paragraph.

S : Who gives the idea about gather some food?

T : Good question. Who can answer this question?

S : The Ant.

T : Excellent answer.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the first paragraph.

T : Let's summarize the information from this paragraph.

S : The Ant tells the Grasshopper to gather their food
but the Grasshopper does not believe the Ant.

T : Excellent summary.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the next paragraph.

T : What is going to be next?

S : The rains come.

T : Good guessing.

8. The teacher tells the class to read the second paragraph silently.

T : Let's read on.

Ss :(Read silently)

9. The teacher tells the class that she will read the second paragraph.

T : Listen to me, I'm going to read this paragraph to
you.

Ss :(Listen to the teacher)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you think, which word is unclear?

S : "need"

T : Who knows the meaning of this word?

S : It's the same meaning of "want"

It means in Thai that "ต้องการ"

T : Very good.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : That's right. Let's ask me some questions.

S : Has the Grasshopper got food?

T : Good question. Can you answer this question?

S : No, it hasn't.

T : Good answer.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the second paragraph.

T : What to do after asking question?

S : Summarize.

T : That's right. Let's have a summary.

S : The rains come, the Grasshopper has no food.

T : Excellent.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the whole story by using diagram.

T : Let's summarize this story by using diagram.

14. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercise, check, and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the story.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 2

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The passage about "Birthday"

Procedure

1. The teacher shows the title of the passage to the class and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the passage.

T : Let's read the title.

S : "Birthday"

T : Good. Let's guess. What is this passage about?

S : About the day we were born.

T : Excellent.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph.

T : Let's read the first paragraph.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells that she will read the first paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "Celebrate"

T : Good. Who knows this word?

S : "เลี้ยงฉลอง"

T : Very good.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : Let's ask me some questions.

S : What is birthday?

T : Good question. Can you answer?

S : It's the day we were born.

T : Excellent.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the first paragraph.

T : Let's summarize this paragraph.

S : It's about the meaning of birthday.

T : Good.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the next paragraph.

T : Let's guess. What is going to be next?

S : It's about birthday activities.

T : Excellent guessing.

8. The teacher tells the class to read the second paragraph.

T : Let's read on.

Ss :(Read silently)

9. The teacher tells that she will read the second paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph.

Ss :(Listen to the teacher)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "blow out"

T : Can you translate this idiom into Thai?

S : "เป่าเทียน"

T : That's right.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : Let's ask me some questions.

S : What do we do on our birthday?

T : Good question. Can you answer?

S : We give the presents and send cards.

T : Good answer.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the second paragraph.

T : Let's have a summary.

S : The activities of our birthday.

T : Excellent.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the passage by using diagram.

T : Let's summarize by using diagram.

14. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercises, check and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the passage.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 3

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The poem about "Riding a horse"

Procedure

The teacher shows the pictures of riding a horse and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict what is the poem that they are going to read about?

T : Look at this picture. Let's guess, what is the poem that you are going to read about?

S : Riding a horse.

T : Excellent guessing.

2. The teacher tells the class to read the poem.

T : Let's read this poem.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells that she will read the poem to the class.

T : Now, I'm going to read this poem to you.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the word, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "ditch"

T : Who knows this word?

S : "ที่ขังร้อย"

T : That's right.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions

T : Let's ask me some questions.

S : How do the ladies ride a horse?

T : Good question. Can you answer?

S : They ride nimble - nimble.

T : That's good.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the poem by using diagram.

T : Let's summarize this poem by using diagram.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercises, check and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the poem.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 4

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The passage about "How to make a colour jigsaw card"

Procedure

1. The teacher shows the jigsaw card and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict what they will read today.

T : Look at this. What do we call this thing?

S : Jigsaw card.

T : Very good. Tell me, please. What are we going to read today?

S : How to make a jigsaw card.

T : Excellent. We are going to read the passage about "How to make a colour jigsaw card"

2. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the things that we need when we make a colour jigsaw card.

T : Let's guess, what do we need to make a jigsaw card?

S : Pictures, glue and scissors.

T : That's right.

3. The teacher tells the class to read the things that we need to make a colour jigsaw card.

T : Let's read what we need.

Ss :(Read silently)

4. The teacher tells the class that she will read this paragraph.

T : Now, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Which words that are unclear?

S : "magazine"

T : Can you translate this word into Thai?

S : "นิตยสาร"

T : That's right.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask the questions.

T : Let's ask me some questions.

S : Do we need glue and scissors?

T : Good question. Who can answer?

S : Yes, we do.

T : Good answer.

7. The teacher uses the scaffolding Techniques to persuade the class to summarize the information from the first paragraph.

T : Let's summarize the information from this paragraph.

S : To make a jigsaw card we need picture, a piece of card, pencil, glue and scissors.

T : Excellent summary.

8. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the ways to make a jigsaw card.

T : What to do next?

S : Guessing.

T : Very good. Let's guess the steps of making a jigsaw card.

S : First paste the picture on the card with some glue then cut it into small pieces.

T : Very good. You may be right.

9. The teacher tells the class to read the steps of making a jigsaw card.

T : Let's read. What to do a jigsaw card?

Ss :(Read silently)

10. The teacher tells that she will read the steps of making a jigsaw card to the class.

T : Now, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen Silently)

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Which word needs clarification?

S : "Message"

T : Can you translate this word into Thai?

S : "ข้อความ"

T : That's right.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask the questions.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : That's right. Let's ask me some questions.

S : What is the last step of making a jigsaw card?

T : Good question. Who can answer?

S : Jumble them up.

T : Excellent.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the ways to make a jigsaw card.

T : What to do after asking questions?

S : Summarize.

T : Good. Let's have a summary.

S : First paste the picture on to the card with some glue. Then write the message on the back of the card. After that draw wiggly jigsaw lines on the picture then cut out along the wiggly lines. Finally jumble them up.

T : Excellent summary.

14. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the whole passage by using diagram.

T : Let's summarize the steps of making a jigsaw card by using diagram.

15. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercise, check, and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the passage.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 5

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The story about "The Bundle of Sticks"

Procedure

1. The teacher shows the title and the pictures of the story and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the story.

T : Let's read the title.

S : "The Bundle of Sticks"

T : Very good. Look at the pictures. Let's guess.

What is this story about?

S : Breaking the bundle of sticks.

T : Good.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph silently.

T : Let's read the first paragraph silently.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells the class that she will read the first paragraph.

T : Now, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear from this paragraph?

S : What does the word "stick" mean?

T : Who can translate this word into Thai?

S : "กิมไม้"

T : That's right.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask the questions.

T : Let's ask me some questions from this paragraph.

S : Do the old man's sons love one another?

T : Good question. Can you answer this question?

S : No, they do not.

T : Good answer.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the first paragraph.

T : Let's summarize the information from this paragraph.

S : The old man is very unhappy because of his sons often have a quarrel.

T : Excellent summary.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the next paragraph.

T : Let's guess. What happened next?

S : The old man tried to find the ways to teach his sons to love one another.

T : Excellent guessing.

8. The teacher tells the class to read the second paragraph silently.

T : Let's read on.

Ss :(Read silently)

9. The teacher tells the class that she will read the second paragraph.

T : Listen to me, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Which word needs clarification?

S : "unties"

T : Can you translate this word into Thai?

S : "ผูกมัด"

T : Very good.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask the question.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : That's right. Let's ask me some questions.

S : What does the old man tell his sons to do?

T : Very good question. Who can answer this question?

S : He tells his sons to break the bundle of sticks
and to break each stick.

T : Good answer.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the second paragraph.

T : Let's summarize the information from this paragraph.

S : His sons cannot break the bundle of sticks but can
break each stick easily.

T : Very good.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the next paragraph.

T : What to do before reading each paragraph?

S : Guessing.

T : That's good. Let's guess. What happened next?

S : The old man taught his sons to love one another by using the bundle of sticks.

T : Good guessing.

14. The teacher tells the class to read the third paragraph silently.

T : Let's read on

Ss :(Read silently)

15. The teacher tells the class that she will read the third paragraph.

T : Listen to me, I'm going to read this paragraph to you.

ss :(Listen to the teacher)

16. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : What does the word "weak" mean?

T : Who knows this word?

S : It opposites to "strong". It means in Thai that "อ่อนแอ"

17. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask the question.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : That"s right. Let's ask me some questions.

S : How can the old man teach his sons?

T : Good question. Can you answer this question?

S : A stick is weak and it's strong in a bundle. So if you love one another, you will be strong and can work well.

T : Excellent answer.

18. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the second paragraph.

T : What to do after asking question?

S : Summarize.

T : That's right. Let's have a summary.

S : The old man's sons never quarrel or fight with one another again.

T : Very good summary.

19. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the whole story by using diagram.

T : Let's summarize this story by using diagram.

20. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercise, check, and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the story.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 6

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The passage about "A frog grows up"

Procedure

1. The teacher shows the title and the pictures of the passage to the class and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the passage.

T : Let's read the title.

S : "A frog grows up"

T : Good. Now, look at the pictures. Let's guess.

What is this passage about?

S : It's about the frog.

T : That's good.

2. The teacher tells the class to read the passage

T : Let's read this passage.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells that she will read the passage to the class.

T : I'm going to read this passage to you.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "tadpole"

T : Can you translate this word into Thai?

S : "ลูกอ๊อด"

T : Good.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask question.

T : Let's ask me some questions.

S : How can tadpole breathe?

T : Good question. Can you answer?

S : It breathes with gills.

T : Excellent.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the story by using diagram.

T : Let's summarize by using diagram

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercises, check and correct the answer.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the passage.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 7

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The poem about "Waiting for a bite"

Procedure

1. The teacher shows the title of the poem and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the poem.

T : Let's read the title of this poem.

S : "Waiting for a bite.

T : Good. Let's guess. What's this poem about?

S : About eating something.

T : Excellent guessing.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph.

T : Let's read the first paragraph.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells the class that she will read the first paragraph to the class.

T : I'm going to read the first paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "bite"

T : Who can translate this word into Thai?

S : "กัด"

T : Very good.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : Let's ask me some questions.

S : What is the time?

T : Good question. Can you answer?

S : About at noon.

T : Excellent.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the first paragraph.

T : Let's summarize this paragraph.

S : Someone is waiting for something on the bridge.

T : Good guessing.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the next paragraph.

T : Let's guess. What happened next?

S : Someone is coming.

T : Good guessing. You may be right.

8. The teacher tells the class to read the second paragraph.

T : Let's read next paragraph.

Ss :(Read silently)

9. The teacher tells that she will read the second paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear.

S : "Ball"

T : Who knows this word?

S : It likes the word "dance". In Thai we call "งานเต้นรำ"

T : Very good.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : Let's ask me some questions.

S : What is Mr.Kingfisher doing?

T : Good question. Can you answer?

S : Waiting for a bite.

T : Good answer.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the second paragraph.

T : Let's summarize this paragraph.

S : Mr.Kingfisher is waiting for something to eat.

T : Excellent summary.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the third paragraph.

T : Let's guess, what comes next?

S : Mr.Kingfisher is still waiting for eating.

T : Good guessing.

14. The teacher tells the classes to read the third paragraph.

T : Let's read on.

Ss :(Read silently)

15. The teacher tells that she will read the third paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

16. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Which word needs clarification?

S : "Bluest"

T : Can you translate this word into Thai?

S : "สีน้ำเงินเข้ม"

T : That's right.

17. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : Let's ask me some questions.

S : Who is Mr.Kingfisher?

T : Good question. Who can answer?

S : He's a bird.

T : Very good.

18. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the third paragraph.

T : Let's summarize this paragraph.

S : Mr.Kingfisher is a bird who is waiting for something to eat.

T : Excellent summary.

19. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the forth paragraph.

T : Let's guess. What happened next?

S : Mr.Kingfisher is still waiting.

T : May be right.

20. The teacher tells the class to read the forth paragraph.

T : Let's read on

Ss :(Read silently)

21. The teacher tells that she will read the forth paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph.

Ss :(Listen to the teacher)

22. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "wish"

T : Can you translate this word into Thai?

S : "อวยพรให้สมความปรารถนา"

23. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : Let's ask me some questions.

S : What is Mr.Kingfisher waiting for?

T : Can you answer?

S : a fish.

24. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the forth paragraph.

T : Let's summarize this passage.

S : Mr.Kingfisher has not got any fishes.

T : Excellent.

25. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the poem by using diagram.

T : Let's have a summary this poem by using diagram.

26. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercises, check and correct the answers.

T : Let's do exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the poem.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 8

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The passage about "A Potful of Tomatoes"

Procedure

1. The teacher shows the title and the pictures of the passage and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the story.

T : Let's read the title.

S : "A Potful of Tomatoes"

T : Very good. Look at the pictures. Let's guess.

What is this passage about?

S : Planting tomatoes.

T : Very good.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph silently.

T : Let's read the first paragraph silently.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells the class that she will read the first paragraph.

T : Now, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear from this paragraph?

S : "dwarf"

T : Who knows this word?

S : "เตี้ย, แคระ"

T : Very good.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask question.

T : Let's ask me some questions from this paragraph.

S : What do we need to plant tomatoes?

T : Good question. Can you answer?

S : Tomato seeds, plants pots, compost and liquid plant food.

T : Very good.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the first paragraph.

T : Let's summarize this paragraph.

S : It's about the things that we need to plant tomatoes.

T : Excellent summary.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the next paragraph.

T : Let's guess. What comes next?

S : It's about the steps of planting.

T : Excellent quessing.

8. The teacher tells the class to read the next paragraph.

T : Let's read on.

Ss :(Read silently)

9. The Teacher tells that she will read this passage to the class.

T : I'm going to read this passage to you.

Ss :(Listen to the teacher)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that are unclear.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "transplant"

T : Can you translate this word into Thai?

S : "แยกต้นไม้"

T : That's right.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask questions.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : That's right. Let's ask me some questions.

S : What is the second paragraph about?

S : It's about the steps of planting tomatoes.

T : Very good.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the passage.

T : What to do after asking questions?

S : Summarize.

T : Very good. Let's have a summary the whole passage by using diagram.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercises, check, and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the passage.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 9

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The story about "The Town Mouse and the Country Mouse"

Procedure

1. The teacher shows the title and the pictures of the story and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the story.

T : Let's read the title.

S : "The Town Mouse and the Country Mouse"

T : That's right. Then, look at the pictures. Let's guess. What is this story about?

S : I think it about the two mice. One lives in the town and the other lives in the country.

T : Excellent guessing.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph silently.

T : Let's read the first paragraph silently.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells the class that she will read the first paragraph.

T : Now, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear from this paragraph?

S : What does the word "enter" mean?

T : Who knows the meaning of this word?

S : "go through"

T : That's right.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask the questions.

T : Let's ask me some questions from this parapraph.

S : Does the Country Mouse go with the Town Mouse to the town?

T : Good question. Can you answer this question?

S : Yes, it does.

T : Good answer.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the first paragraph.

T : Let's summarize the information from this paragraph.

S : The Country Mouse goes to the town and lives in a big house.

T : Excellent summary.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the next paragraph.

T : What happened next?

S : They see a lot of food and they eat all of them.

T : Good guessing.

8. The teacher tells the class to read the second paragraph silently.

T : Let's read on.

Ss :(Read silently)

9. The teacher tells the class that she will read the second paragraph.

T : Listen to me, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Which word needs clarification?

S : "delicious"

T : Who can translate this word into Thai?

S : "อ้วน"

T : That's good.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask the question.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : That's right. Let's ask me some questions.

S : Does the Country Mouse live happily in the town?

T : Very good question. Who can answer this question?

S : No, it does not.

T : Good answer.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the second paragraph.

T : What to do after asking question?

S : Summarize.

T : That's right. Let's have a summary

S : The Country Mouse comes back to the country because the life in the town is dangerous.

T : Excellent summary.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the whole story by using diagram.

T : Let's summarize this story by using diagram.

14. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercises, check, and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the story.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 10

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The passage about "Water pollution"

Procedure

1. The teacher shows the title and the pictures of the passage to the class and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the story.

T : Let's read the title.

S : "Water pollution"

T : Very good. Look at the pictures and guess what the passage will be about?

S : It's about bad water.

T : Excellent.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph.

T : Let's read the first paragraph.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells that she will read the first paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "wastes"

T " Who can translate this word into Thai?

S : "ขยะเสีย"

T : Very good.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask question.

T : Let's ask me some questions.

S : Why does the water become polluted?

T : Good question. Can you answer?

S : Because of the wastes.

T : Excellent.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the first paragraph.

T : Let's have a summary.

S : The wastes cause water pollution.

T : Excellent.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the second paragraph.

T : What to do before reading?

S : Guessing.

T : Very good. Let's guess.

S : It's about the place that the wastes come from.

T : Excellent.

8. The teacher tells the class to read the second paragraph.

T : Let's read the second paragraph.

Ss :(Read silently)

9. The teacher tells that she will read the second paragraph to the class.

T : Now, I'm going to read this paragraph.

Ss :(Listen to the teacher)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "pollution"

T : Who can translate this word into Thai?

S : "มลพิษ"

T : Very good.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask question.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : Good. Let's ask me some questions.

S : Where do the wastes come from?

T : Good question. Can you answer?

S : Cities and factories.

T : Excellent.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the second paragraph.

T : Let's summarize.

S : The wastes come from the cities and the factories.

T : Excellent.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the passage by using diagram.

T : Let's summarize the whole passage by using diagram.

14. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercises, check and correct the answer.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the passage.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 11

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The poem about "Bedtime"

Procedure

1. The teacher shows the title of the poem and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the poem.

T : Let's read the title.

S : "Bedtime"

T : Good. Let's guess. What is this poem about?

S : Sleeping.

T : Excellent.

2. The teacher tells the class to read the poem.

T : Let's read this poem.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells that she will read the poem to the class.

T : I'm going to read this poem.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "Finish"

T : Who knows this word?

S : "เสร็จ"

T : That's right.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask question.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : Excellent. Let's ask me some questions.

S : Does the author want to sleep?

T : Excellent question. Can you answer?

S : No, he does not.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the poem by using diagram.

T : What to do after asking question?

S : Summarize.

T : Good. Let's have a summary by using diagram.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercises, check and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the poem.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 12

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The passage about "Make a glass of lemonade"

Procedure

1. The teacher shows the title and the pictures of the passage and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the passage.

T : Let's read the title.

S : "Make a glass of lemonade"

T : That's right. Let's guess. What is this passage about?

S : How to make lemonade juice.

T : Excellent guessing.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph silently.

T : Let's read the first paragraph.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells that she will read the first paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen silently)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "Caster sugar"

T : Who can translate this word into Thai?

S : "น้ำตาลทรายละเอียด"

T : Very good.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : Let's ask me some questions from this paragraph.

S : What do we need to make a glass of lemonade?

T : Good question. Who can answer?

S : Lemons, sugar, water and springs of mint.

T : Excellent.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the first paragraph.

T : Let's summarize the information from the first paragraph.

S : It's about the things that we need to make a glass of lemonade.

T : Very good.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the next paragraph.

T : Let's guess. What will be next?

S : The steps of making lemonade juice.

T : Good quessing.

8. The teacher tells the class to read next paragraph.

T : Let's read on.

Ss :(Read silently)

9. The teacher tells that she will read the second paragraph to the class.

T : Now, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen silently)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that need clarification?

S : "Sieve"

T : Who knows this word?

S : "ตะแกรง"

T : That's right.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : That's right. Let's ask me some questions.

S : What do we use the springs of mint for?

T : Can you answer this question?

S : For decorating.

T : Very good.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the second paragraph.

T : Let's summarize this passage.

S : It's about the steps of making lemonade juice.

T : Excellent.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the whole passage by using diagram.

T : Let's summarize the whole passage by using diagram.

14. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercises, check and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the passage.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 13

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content.

The story about "The Tailless Fox"

Procedure

1. The teacher shows the title and the pictures of the story and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the story.

T : Let's read the title.

S : "The Tailless Fox"

T : Very good. Look at the pictures. Let's guess.

What is this story about?

S : I think it's about the fox.

T : Good guessing. Do you think what happened to his tail?

S : He got caught in a trap.

T : Okey. You may be right.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph silently.

T : Let's read the first paragraph silently.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells the class that she will read the first paragraph.

T : Now, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear from this paragraph?

S : What does the word "trap" mean?

T : Who knows the meaning of this word?

S : "กับดัก"

T : That's right.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask the questions.

T : Let's ask me some questions from this paragraph.

S : Why did the fox lose his tail?

T : Can you answer this question?

S : Because he got caught in a trap.

T : Good answer.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the first paragraph.

T : Let's summarize the information from this paragraph.

S : The fox lost his beautiful tail because he got caught in a trap so he avoided from his friends.

T : Excellent.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the next paragraph.

T : What is going to be next?

S : The fox went to meet his friends.

T : Good guessing.

8. The teacher tells the class to read the second paragraph silently.

T : Let's read on.

Ss :(Read silently)

9. The teacher tells the class that she will read the second paragraph.

T : Listen to me, I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Which word needs clarification?

S : "Ashamed"

T : This word is the same meaning of shy.

Who can translate this word into Thai?

S : "อับอาย"

T : That's right.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask the question.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : That's right. Let's ask me some questions.

S : What did the fox tell his friends about his tail?

T : Very good question. Can you answer this question?

S : He told that he had cut his tail off.

T : Good answer.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the second paragraph.

T : What to do after asking question?

S : Summarize.

T : That's right. Let's have a summary.

S : The fox told a lie to his friends and they chased him away.

T : Excellent.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the whole story by using diagram.

T : Let's summarize this story by using diagram.

14. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercise, check, and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the story.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 14

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The passage about "Pets"

Procedure

1. The teacher shows the title and the pictures of the passage and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the passage.

T : Let's read the title.

S : "Pets"

T : Very good. Now, look at the pictures.

Let's guess the passage.

S : It's about animals.

T : Excellent.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph.

T : Let's read the first paragraph.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells that she will read the first paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "Pet"

T : Can you translate this word into Thai?

S : "สัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่น"

T : That's right.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask question.

T : Let's ask me some questions.

S : What do the people keep animals for?

T : Excellent question. Can you answer?

S : For hunting, food, and company.

T : Excellent.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the first paragraph.

T : Let's have a summary.

S : The reasons of keeping animals.

T : Excellent.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the second paragraph.

T : Let's guess. What is going to be next?

S : It's about the kind of pets.

T : Very good.

8. The teacher tells the class to read the second paragraph.

T : Let's read on

Ss :(Read silently)

9. The teacher tells that she will read the second paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph.

Ss :(Listen to the teacher)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "breed"

T : Can you translate this word into Thai?

S : "เผ่าพันธุ์ที่เกิด"

T : Excellent.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask question.

T : Let's ask me some questions.

S : What kind of animal is the popular pet?

T : Good question. Can you answer?

S : The cat.

T : Excellent.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the second paragraph.

T : Let's have a summary.

s : The kind of pets.

T : Excellent.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the passage by using diagram.

T : Let's summarize the information from the whole passage by using diagram.

14. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercise, check and correct the answer.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the passage.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 15

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The poem about "Mrs.Dormouse"

Procedure

1. The teacher shows the title of the poem and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the poem.

T : Let's read the title of this poem.

S : "Mrs.Dormouse"

T : Very good. Let's guess. What is this poem about?

S : It's about the mouse.

T : Very good.

2. The teacher tells the class to read the first paragraph.

T : Let's read the first paragraph.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells that she will read the first paragraph to the class.

T : I'm going to read the first paragraph.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "full of fun"

T : Can you translate this phrase into Thai?

S : "เต็มไปด้วยความสนุกสนาน"

T : That's right.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask question.

T : Let's ask me some questions.

S : Where is Mrs.Dormouse going to?

T : Good question. Can you answer?

S : She is going to the Ball.

T : Good answer.

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the first paragraph.

T : Let's have a summary.

S : Mrs.Dormouse and her son are going to the Ball.

T : Excellent summary.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the second paragraph.

T : Let's guess. What happened next?

S : It's about Mrs.Dormouse's dressing.

T : excellent.

8. The teacher tells the class to read the second paragraph.

T : Let's read on.

Ss :(Read silently)

9. The teacher tells that she will read the second paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

10. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clause or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "heap"

T : Who knows the meaning of this word?

S : "เป็นกองพริกพริก"

T : That's right.

11. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask question.

T : Let's ask me some questions.

S : Does Mrs.Dormouse wear her ring?

T : Good question. Can you answer?

S : Yes, she does.

12. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the second paragraph.

T : Let's have a summary.

S : Mrs.Dormouse's dressing.

T : Excellent.

13. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the third paragraph.

T : Let's guess. What happened next?

S : The description of Mrs.Dormouse.

T : Very good.

14. The teacher tells the class to read the third paragraph.

T : Let's read on.

Ss :(Read silently)

15. The teacher tells that she will read the third paragraph to the class.

T : I'm going to read this paragraph to you.

Ss :(Listen to the teacher)

16. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear.

S : "snooze"

T : Who knows this word?

S : It is the same meaning of the word "nap"

T : Excellent.

17. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask question.

T : Let's ask me some questions.

S : Why did Mrs.Dormouse's husband marry her?

T : Good question. Can you answer?

S : 'Because of her finest feature.

T : Excellent.

18. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the information from the third paragraph.

T : Let's have a summary.

S : It's about Mrs.Dormouse's feature.

T : That's good.

19. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the poem by using diagram.

T : Let's summarize the information from the poem by using diagram.

20. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercise, check and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Pictures
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the poem.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Experimental Group

Period 16

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By predicting what the author might discuss in the passages.
2. By clarifying anything that is unclear in the passage.
3. By asking questions about what is being read.
4. By summarizing the most important information.

Content

The passage about "Paper Dolls"

Procedure

1. The teacher shows the paper dolls to the class and uses the scaffolding techniques to persuade the class to predict the passage.

T : Look at these paper dolls.

Let's guess. What are we going to read about?

S : How to make paper dolls.

T : Excellent guessing.

2. The teacher tells the class to read the passage.

T : Let's read this passage.

Ss :(Read silently)

3. The teacher tells that she will read the passage to the class.

T : Now, I'm going to read this passage to you.

Ss :(Listen to the teacher)

4. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to clarify the words, clauses or concepts that need clarification.

T : Do you have anythings that are unclear?

S : "Fold"

T : Who knows this word?

S : "พับ"

T : That's right.

5. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to ask some questions.

T : What to do next?

S : Asking question.

T : Let's ask me some questions.

S : What do we need to make paper dolls?

T : Good question. Who can answer this question?

S : Scissors and a piece of paper.

T : Excellent

6. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to summarize the passage.

T : Let's summarize the information from this passage by using diagram.

7. The teacher uses the scaffolding techniques to persuade the class to do exercise, check and correct the answers.

T : Let's do the exercise and correct it together.

Teaching Aids

- Text
- Paper dolls
- Exercise

Evaluation

1. Observe students while reading the passage.
2. Check their exercises by 80% accuracy.

Lesson Plan for Control Group

Period 1

Objectives

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The story about "The Ant and the Grasshopper"

Vocabulary

- meet	- gather
- silly	- hard
- hungry	- need

● Structure

Present Simple Tense.

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the pictures of an ant and a grasshopper and the teacher and the students talk about them in order to build up the students' attention and leads them into the class.

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.

4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.

5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the story they have read students answer orally.

6. The teacher let the students read the story themselves. Then answer the questions by writing.

7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the story better.

8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.

9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 2

Objectives

After reading the given passage, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The passage about "Birthday"

Vocabulary

- birthday	- celebrate
- send	- present
- wish	- blow out
- candle	- true

Structure

Present Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the title of the passage and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and leads them into the class.

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.

4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the passage aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.

5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the passage they have read students answer orally.

6. The teacher let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.

7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.

8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.

9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 3

Objectives

After reading the given poem, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The poem about "Riding a horse"

Vocabulary

- lady	- ride
- gentleman	- way
- farmer	- ditch

Structure

Present Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the title of the poem and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and leads them into the class.

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.

4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the poem aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.

5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the poem they have read students answer orally.

6. The teacher let the students read the poem themselves. Then answer the questions by writing.

7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the poem better.

8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.

9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 4

Objectives

After reading the given passage, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The passage about "Make a colour jigsaw card"

Vocabulary

- jigsaw	- need
- magazine	- glue
- scissors	- paste
- message	- wiggly
- line	- piece
- jumble up	
- envelope	

Structure

Commanding

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a jigsaw card and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and leads them into the class.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the passage aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 5

Objectives

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The story about "The Bundle of Sticks"

Vocabulary

- bundle	- stick
- son	- quarrel
- fight	- break
- until	

Structure

Present Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then gives a student a stick to break it. After that the teacher gives a bundle of sticks and let a student breaks it. Then the teacher and the students talk about breaking the sticks in order to build up the students' attention and leads them into the class.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the story they have read students answer orally.
6. The teacher let the students read the story themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the story better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 6

Objectives

After reading the given passage, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The passage about "A frog grows up"

Vocabulary

- frog	- grow up
- lay up	- tadpole
- breathe	- gill
- lung	- appear
- shrink	- vanish

Structure

Present Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the title and the pictures of a frog grows up and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and leads them into the class.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the passage aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 7

Objectives

After reading the given poem, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The poem about "Waiting For A Bite"

Vocabulary

- bite	- bridge
- guest	- splendid
- sight	- Ball
- invite	- wish
- careful	- shadow

Structure

Present Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the title of the poem and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and leads them into the class.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the poem aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the poem they have read students answer orally.
6. The teacher let the students read the poem themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the poem better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 8

Objectives

After reading the given passage, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The passage about "A Potful of Tomatoes"

Vocabulary

- potful	- tomatoes
- dwarf	- bush
- seed	- compost
- liquid	- transplant
- shelter spot	- mixture

Structure

Commanding

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the tomatoes and the teacher and the students talk about them in order to build up the students' attention and leads them into the class.

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.

4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the passage aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.

5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the passage they have read students answer orally.

6. The teacher let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.

7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.

8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.

9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 9

Objectives

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The story about "The Town Mouse and the Country Mouse"

Vocabulary

- country	- town
- mouse	- cousin
- follow	- horrible
- lead	- enter
- delicious	- cover
- afraid	- hide
- safe	- quiet

Structure

Present Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the picture of mice and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and leads them into the class.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the story they have read students answer orally.
6. The teacher let the students read the story themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the story better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.

9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 10

Objectives

After reading the given passage, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The passage about "Water pollution"

Vocabulary

- pollution	- waste
- cause	- change
- harm	- live
- use	- dump
- untreat	- sewage
- city	- factory
- material	- algae
- die	

Structure

Present Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the title and the pictures about the passage and the teacher and the students talk about them in order to build up the students' attention and leads them into the class.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the passage aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.

9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 11

Objectives

After reading the given poem, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The poem about "Bedtime"

Vocabulary

- bedtime	- minutes
- Let	- finish
- castle	- build
- floor	- pity
- find out	- stay

Structure

Present Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the title and the pictures about the poem and the teacher and the students talk about them in order to build up the students' attention and leads them into the class.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the poem aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the poem they have read students answer orally.
6. The teacher let the students read the poem themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the poem better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 12

Objectives

After reading the given passage, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The passage about "Make a glass of lemonade"

Vocabulary

- lemonade	- need
- caster	- slice
- cube	- heat - proof jug
- add	- pour
- leave	- through
- sieve	- chill
- refrigerator	- serve

Structure

Commanding.

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a lemon and the teacher and the students talk about lemon juice in order to build up the students' attention and leads them into the class
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the passage aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the passage they have read students answer orally.
6. The teacher let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.
9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 13

Objectives

After reading the given story, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The story about "The Tailless Fox"

Vocabulary

- trap	- struggled
- avoided	- surprised
- useless	- ashamed
- chased	

Structure

Past Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the pictures of foxes and the teacher and the students talk about them in order to build up the students' attention and leads them into the class.

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.

4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the story aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.

5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the story they have read students answer orally.

6. The teacher let the students read the story themselves. Then answer the questions by writing.

7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the story better.

8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.

9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 14

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The passage about "Pets"

Vocabulary

- pet	- zoo
- keep	- hunt
- company	- found
- bury	- owner
- grave	- popular
- breed	- sound
- parrot	- useful
- guard	- squawk
- danger	

Structure

Past Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the pictures of pets and the teacher and the students talk about them in order to build up the students' attention and leads them into the class

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.

4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the passage aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.

5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the passage they have read students answer orally.

6. The teacher let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.

7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.

8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.

9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 15

Objectives

After reading the given poem, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The poem about "Mrs.Dormouse"

Vocabulary

- full of fun	- Ball
- wash	- know
- wear	- smartest
- heap up	- sailor suit
- ruby	- ring
- snooze	- husband
- marry	- thought
- finest	- feature
- lustre	- size

Structure

Past Simple Tense

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the picture of Mrs. Dormouse and the teacher and the students talk about it in order to build up the students' attention and leads them into the class.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.
4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the poem aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.
5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the poem they have read students answer orally.
6. The teacher let the students read the poem themselves. Then answer the questions by writing.
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the poem better.

8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.

9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

Lesson Plan for Control Group

Period 16

Objectives

After reading the given passages, the students will be able to comprehend what they have read :

1. By telling the meaning of new vocabulary correctly.
2. By using grammatical structure correctly.
3. By answer the questions orally at least 8 of 10.
4. By doing exercises at least 80 percent levely of correctness.

Content

The passage about "Paper dolls"

Vocabulary

- doll	- fold
- strip	- carefully
- end	- top
- draw	- wonderful

Structure

Commanding

Procedure

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the paper dolls and the teacher and the students talk about them in order to build up the students' attention and leads them into the class.

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher repeats the vocabulary items and structure that the students have learned.

4. The teacher gives the text lesson to students and explains new vocabulary items by using word cards and pictures then the teacher reads the passage aloud, the students listen. The teacher reads it again and let the students repeat.

5. The teacher let the students read aloud and then silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them yes/no questions according to the passage they have read students answer orally.

6. The teacher let the students read the passage themselves. Then answer the questions by writing.

7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.

8. The teacher evaluates the students by asking them questions observes them when they do the exercises and corrects them.

9. The teacher let the students take note of new vocabulary in their notebook.

Teaching Aids

- Word cards
- Sheets of exercises
- Pictures
- Text

Evaluation

- Observe students while they are doing the exercises.
- Check the students' exercises.

The Reading Passages for Experimental and Control Groups

Period 1

The Ant and the Grasshopper

The Ant and the Grasshopper are friends. They meet and play every day. One day, the Ant says to the Grasshopper. "The rains will come soon. Let us gather some food" "There is time still," Says the Grasshopper. "Let us play"

The Ant does not want to play. He goes away to gather food. The Ant works hard. The Grasshopper does not work. He sings and plays all day. He laughs at the Ant and says, "You silly Ant, Why do you work so hard? Come and play" The Ant does not play with the Grasshopper. He goes on working.

One morning, the rains come. It rains and rains. It rains for many days. The Grasshopper has no food. He is very hungry. He goes to see the Ant. He asks the Ant for food. "I cannot give you any food", says the Ant. "I need the food myself". The Grasshopper goes away sadly.

Period 2

Birthdays are a time of celebration for people of all ages.

birthday

Your birthday is the day you were born. Each year, on that day, you celebrate being one year older. The number of your birthday tells how many years ago you were born.

Today, we often send cards to family members and friends on their birthdays. Sometimes we give them presents. Often, the birthday person has a cake, with one candle for each year. When the candles are lit, the birthday person makes a wish and blows out the candles. People say that if you can blow out all the candles with one breath, your wish will come true.

Period 3

This is the way the ladies ride,
Nimble-nimble, nimble-nimble,
This is the way the ladies ride,
A-nimble, nimble-nimble!

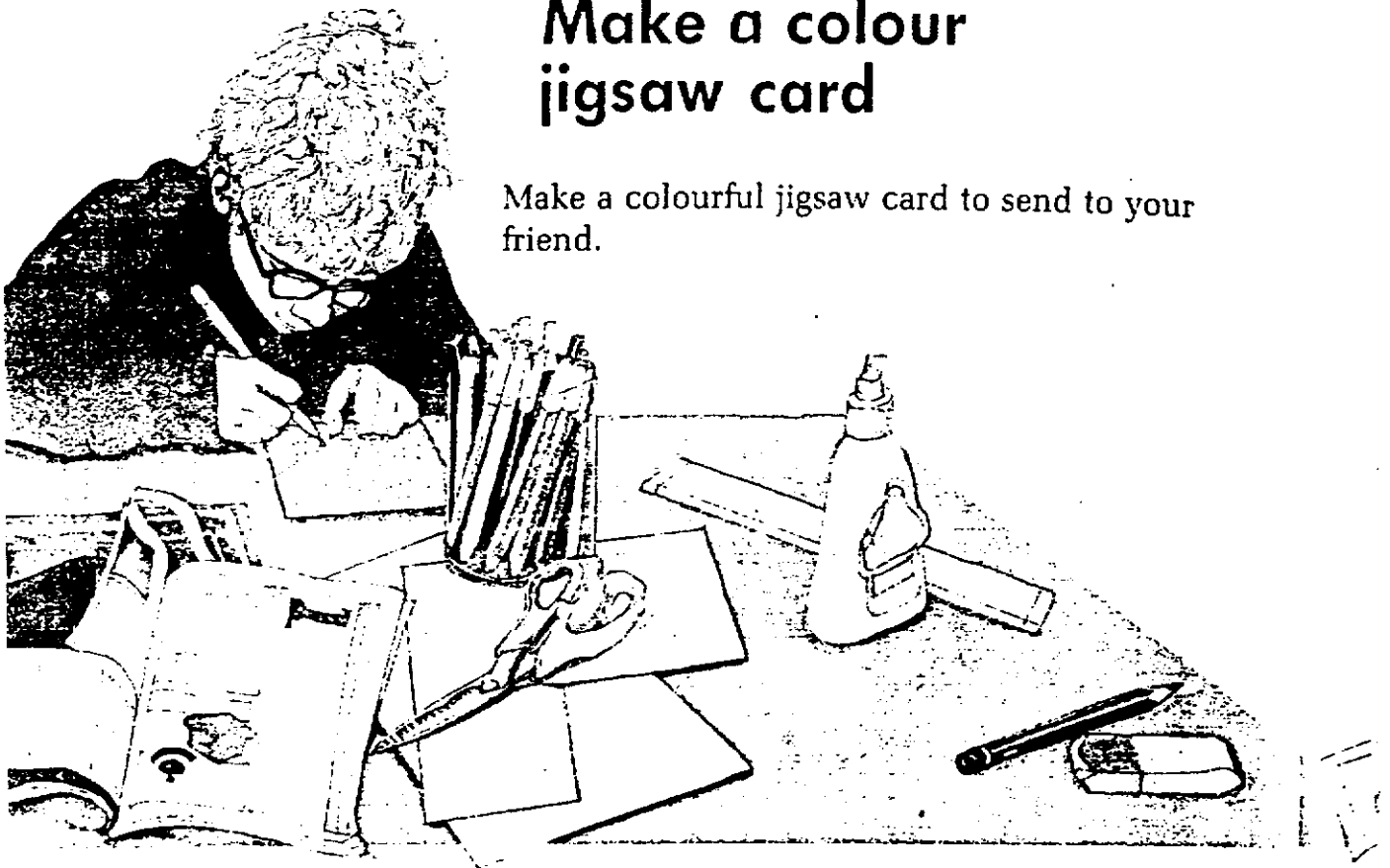
This is the way the gentlemen ride,
Gallop-a-trot, gallop-a-trot!
This is the way the gentlemen ride,
Gallop-a-gallop-a-trot!

This is the way the farmers ride,
Hobbledy-dee, hobbledy-dee,
This is the way the farmers ride,
Hobbledy-dee, hobbledy-dee,
And down into a ditch.

Make a colour jigsaw card

Make a colourful jigsaw card to send to your friend.

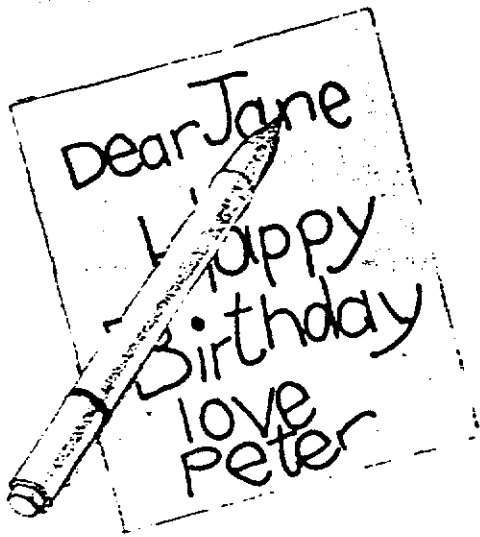
How to make your jigsaw card

You will need:

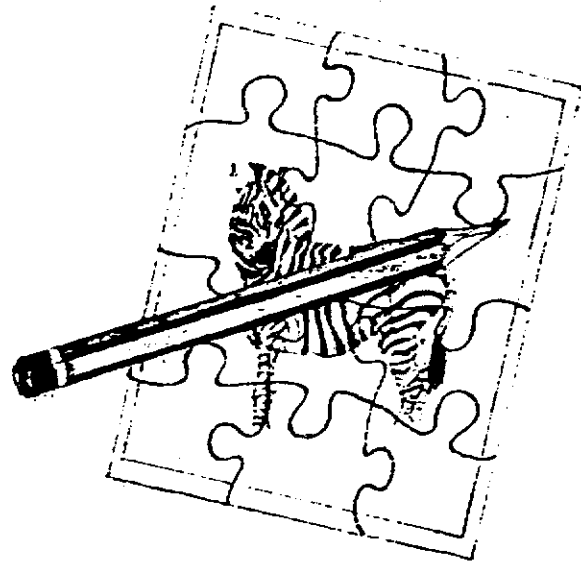
- a colourful picture from a magazine
or one that you have painted
- a piece of card
- a pen or pencil
- glue
- scissors

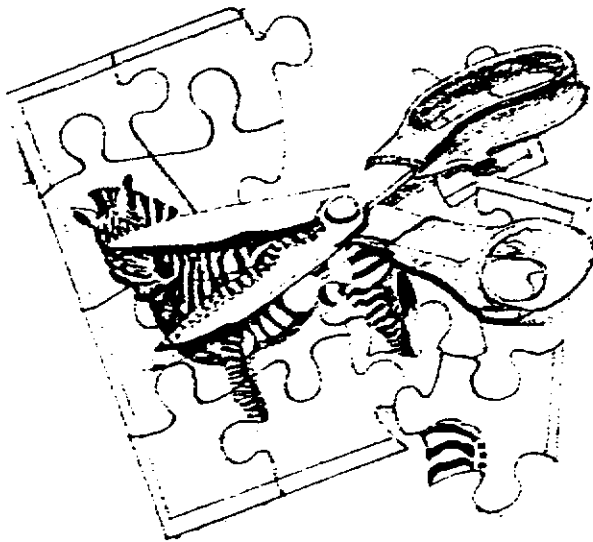
1 First paste your picture on to the card with some glue.

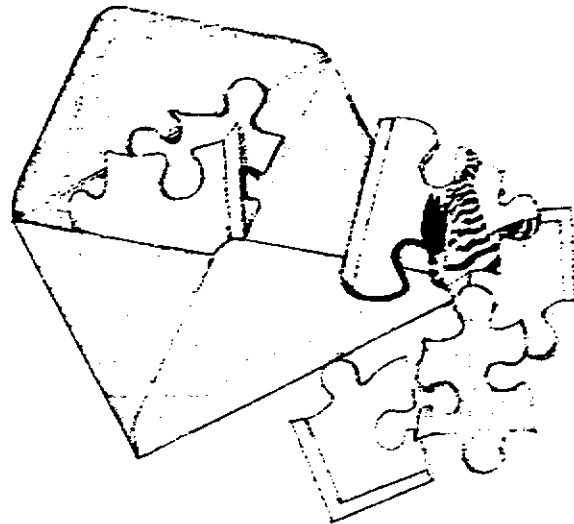
2 Write your message on the back of the card.

3 Draw your wiggly jigsaw lines on the picture with your pen or pencil.

4 Cut out along the wiggly lines so that your picture is in jigsaw pieces.

5 Jumble them up, put them in an envelope and send it to your friend!

The Bundle of Sticks

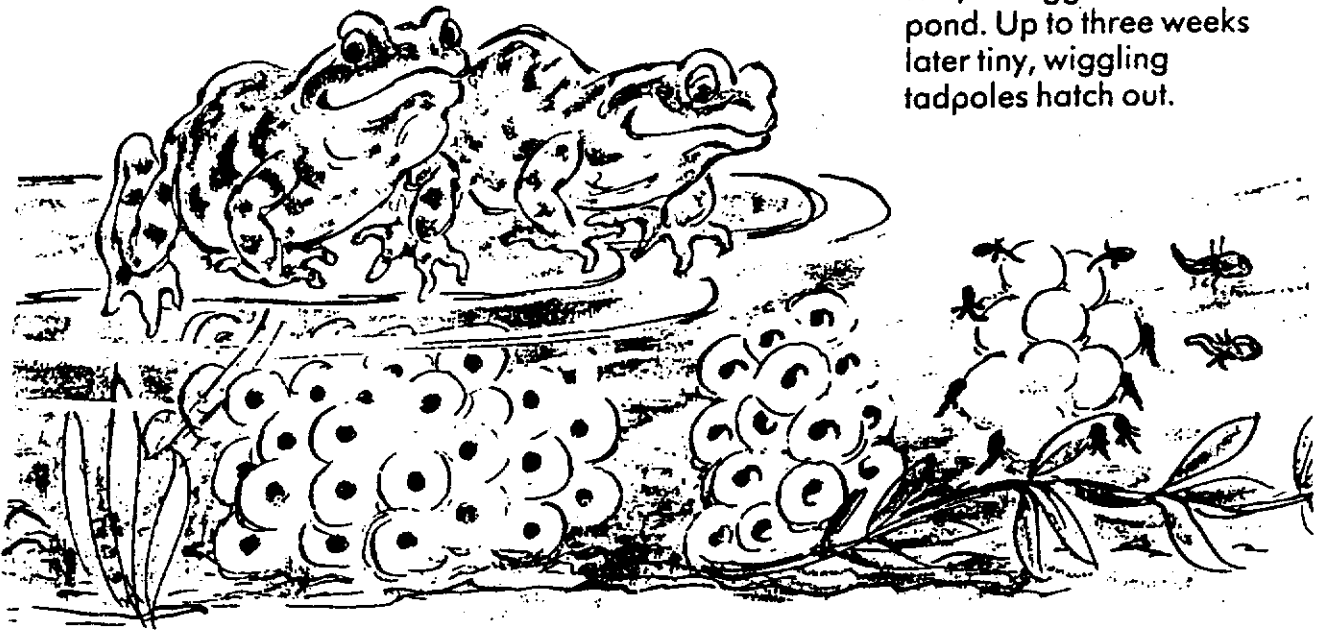
The old man has many sons. All his sons are strong and hard working. But they often quarrel. Sometimes they even fight. The old man is very unhappy. He wants his sons to love one another.

One day, the old man calls his sons together. He shows them a bundle of sticks. He says, "Try to break this bundle of sticks. One by one, they try to break it. But they cannot. The bundle of sticks is too strong.

Then the old man unties the bundle of sticks. He gives each son a stick. He says, "Try to break the stick." His sons break the sticks easily. The old man then tells his sons, "A stick by itself is weak. It is strong only in a bundle. "If you boys love one another and can work well together, you will also be strong." The boys know their father is right. They never quarrel or fight with one another again.

A frog grows up

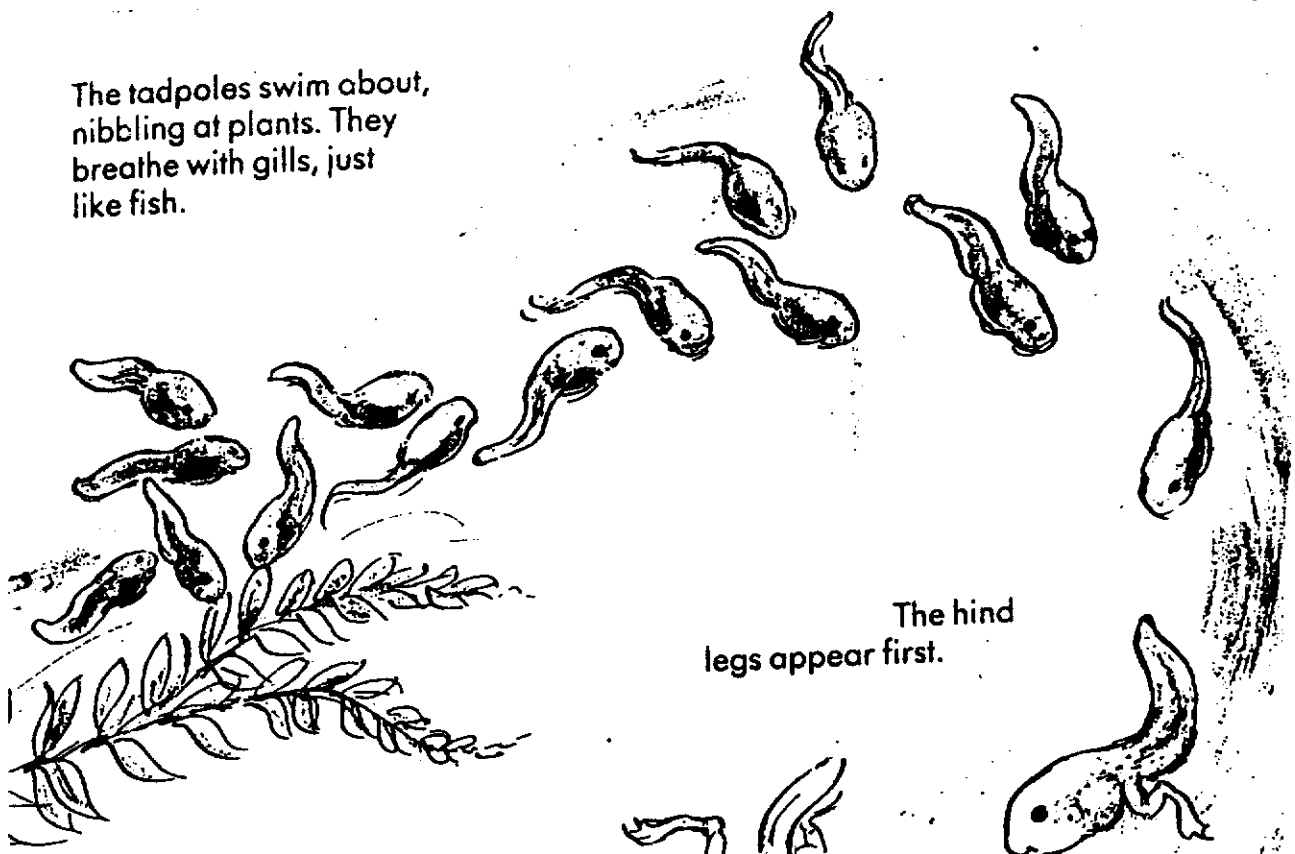
A mother frog can lay up to 4,000 eggs in a lake or pond. Up to three weeks later tiny, wiggling tadpoles hatch out.

The frogs are fully grown.

The tadpoles swim about, nibbling at plants. They breathe with gills, just like fish.

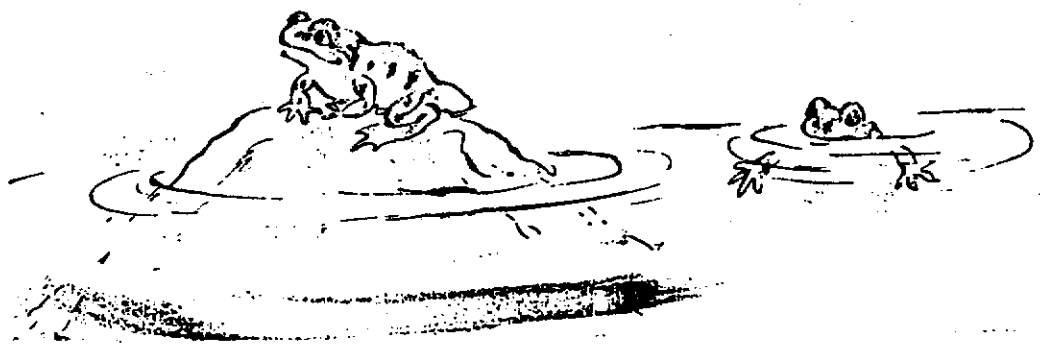
The hind legs appear first.

Finally, the front legs appear.

After three months, the tadpoles can breathe air with their lungs. Now they can leave the water. Their tadpole tails shrink away and vanish.

WAITING FOR A BITE

HERE on the bridge
In the middle of the day
Are several of the guests
Who've come a long way,
The sun's overhead,
The shadows are shorter,
And someone says, "Look!
Who's that by the water?"

"That's Mr Kingfisher,
He's a splendid sight
But looks as if he's waiting
And waiting for a bite,
Unlike us he wasn't
Invited to the Ball."
So just to cheer him up
They give him a loud call

Mr Blue Kingfisher,
Brightest, bluest bird,
Hears what they're saying
But answers not a word,
And waiting for a bite
He may be there all night.

Let him wait and wish!
If you take a look
You can find a fish
That he'll never hook.
Take a careful look!

A Potful of Tomatoes

You Will Need

A packet of dwarf bush tomato seeds

Plant pots

Compost [potting mixture]

Liquid plant food

A dwarf bush of tomatoes, producing delicious miniature fruit, can be grown in a pot on a window-sill or in a sheltered spot in the garden.

Buy a packet of dwarf bush tomato seeds. You could share a packet with some friends.

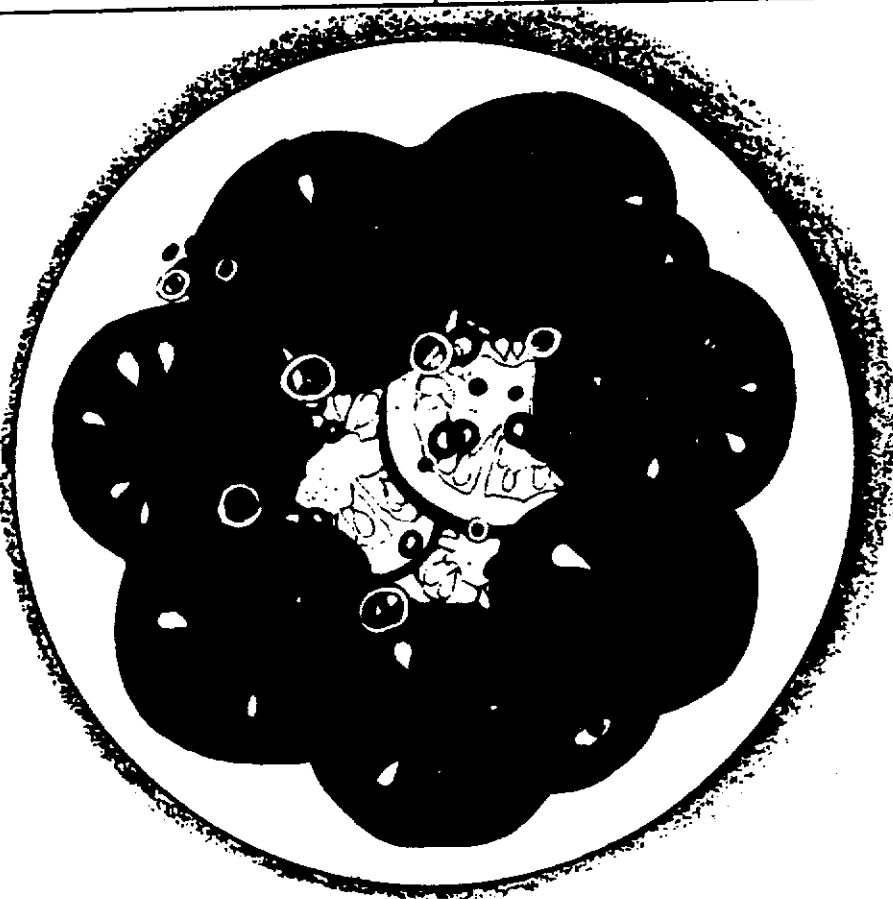
2 Plant several seeds in a pot of compost [potting mixture] in spring.

3 When the seedlings are 5 cm (2 in.) high, transplant each one to its own pot.

Let the plants grow in a sunny, sheltered spot.

The Town Mouse and the Country Mouse

A Country Mouse lives in the countryside. He likes to eat fruits. He is happy. One day, his cousin comes from the town. The Country Mouse gathers many fruits for the Town Mouse, but the Town Mouse does not like fruit. "This food is horrible!" he says. "Come to the town with me, life in town is much more fun," So, the Country Mouse follows his cousin to the town. They come to a big house. They enter under the back door. The Town Mouse leads the Country Mouse to a dining room,

The table is covered with food. They start to eat up the food. The Country Mouse is happy. "This food is delicious!" he says. Suddenly, there is a noise. The mice run to hide behind the food. "Keep very still," says the Town Mouse. The Country Mouse is very afraid. A cat comes into the room. He looks around the room. The cat jumps up on the table. "Run!" cries the Town Mouse. The mice run into a mouse hole. "Good-bye, cousin," says the Country Mouse "I am going back to the country. There, it is quiet and safe."

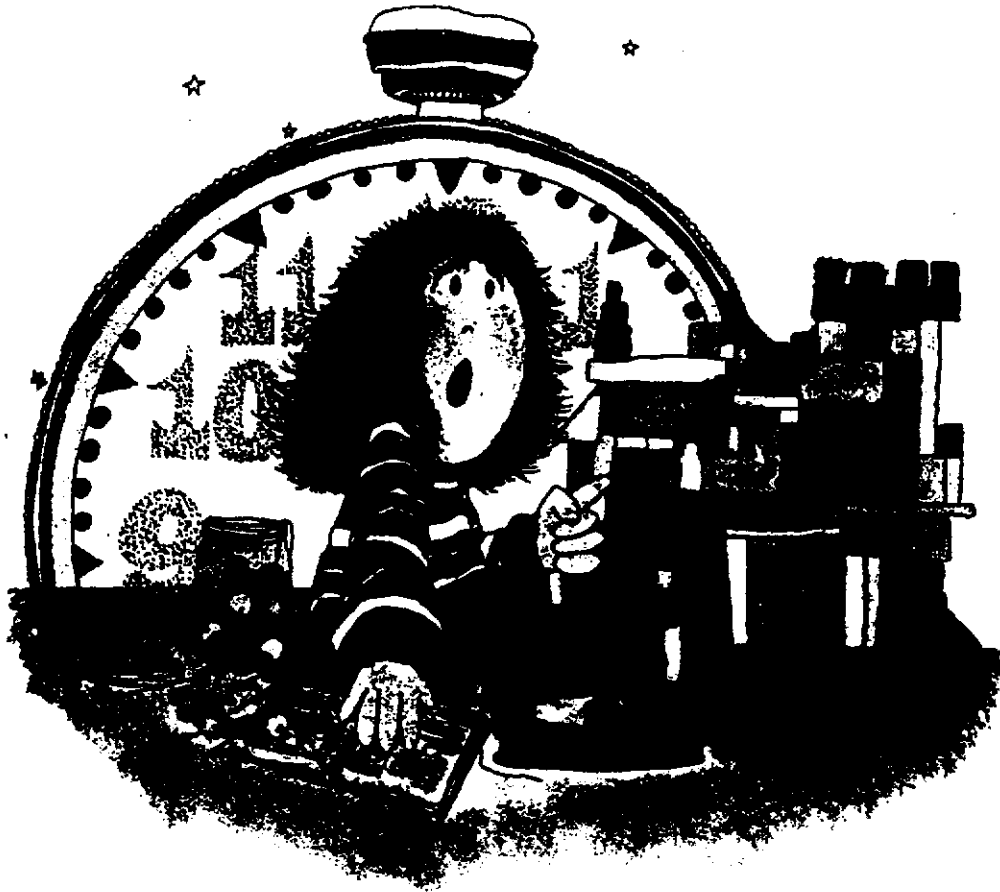

These fish were killed by water pollution. Many kinds of wastes and poisons pollute rivers, streams, and lakes, and kill plant and animal life.

water pollution

Water becomes polluted when wastes are added to it faster than they can be broken down. The wastes cause changes in the water that can harm or kill the living things that use the water.

Many things can cause water pollution. Cities sometimes dump untreated sewage into rivers and oceans. Factories sometimes dump their wastes into rivers and lakes. Some of these materials are harmful to fish, insects, algae, and water plants. These living things become sick or die.

Bedtime

by Eleanor Farjeon

Five minutes, five minutes more, please!

Let me stay five minutes more!

Can't I just finish the castle

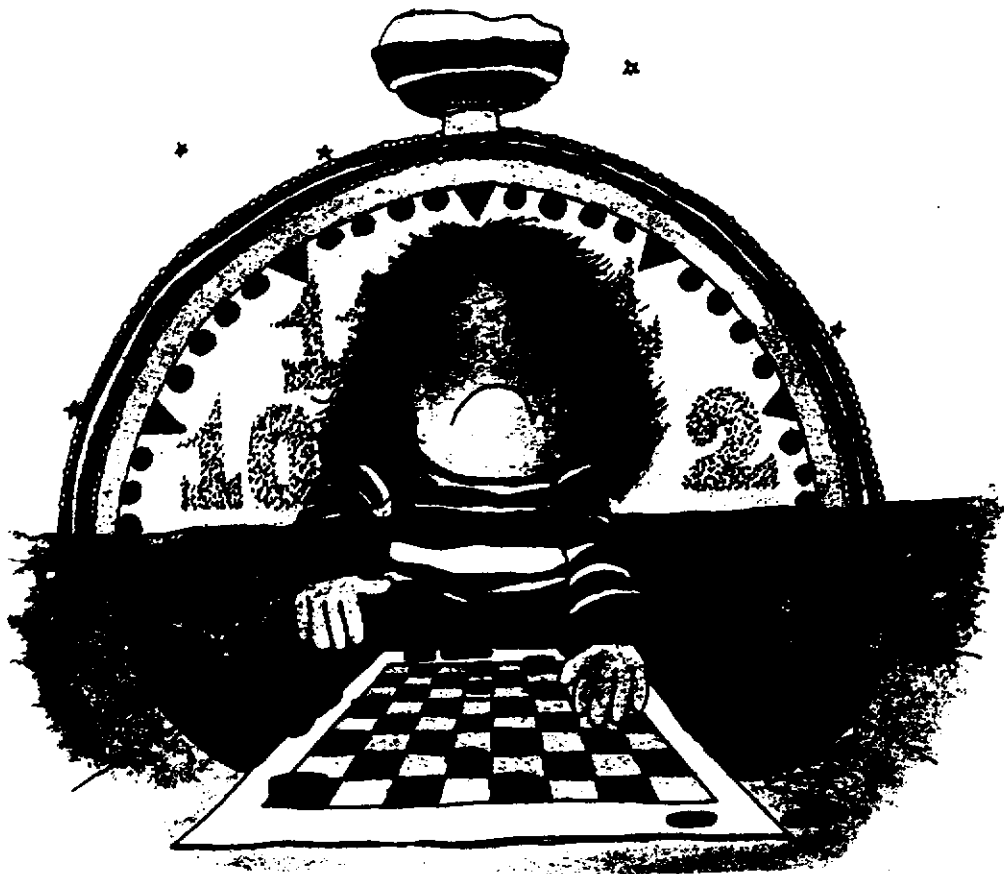
I'm building here on the floor?

Can't I just finish the story

I'm reading here in my book?

Can't I just finish this bead-chain —

It *almost* is finished, look!

Can't I just finish this game, please?

When a game's once begun
It's a pity never to find out

Whether you've lost or won.
Can't I just stay five minutes?

Well, can't I stay just four?
Three minutes, then? two minutes?

Can't I stay *one* minute more?

Make a glass of lemonade

You will need:

3 lemons

2 tablespoons caster
sugar

1¼ litres water

lemon slices

sprigs of mint

Cut the lemons into cubes
and put them in a large
heat-proof jug. Add the
sugar.

Bring the water to the boil,
and pour it over the
lemons and sugar. Leave
to stand for 20 minutes.

Pour the lemonade
through a sieve into a
clean jug. Leave to chill in
the refrigerator.

Decorate with sprigs of
mint and lemon slices
before serving.

The Tailless Fox

Once upon a time, there was a fox in the forest. He had a beautiful tail. One day, he got caught in a trap. He struggled hard to escape. Finally, he was able to free himself. In doing so, he lost his beautiful tail. So he avoided company from all friends. He thought hard, what to do about his tail. Finally, he hit upon an idea.

He strode up to meet the other foxes. The other foxes were very surprised to see him without his beautiful tail. "What happened to your tail?" They asked. The fox answered them "I have cut my tail off. It is useless. Look, how well I can dance," One fox said loudly, "This morning I saw a tail caught in a trap." "I believe that tail belong to this fox." On hearing this, all foxes laughed at the tailless fox. He was ashamed. They chased him away. He hurriedly run away and lived alone.

Period 14

Pets

People first kept animals both to hunt with and for food. Also, they kept small animals for company. Pet dogs have been found buried with their owners in graves that are 10,000 years old. In the countries of ancient Egypt and Persia, monkeys were kept and dressed like humans.

Cats were popular pets in many countries, as the names of breeds such as Persian, Siamese, and Burmese show.

Sometimes, pets like small birds and insects are kept because people like to listen to the sounds they make. The Aztec people of Central America kept parrots as pets. The parrots were also useful as guards. They squawked loudly when there was any danger.

Period 15

MRS DORMOUSE

DORMOUSE is a sleepy mouse
 But this is not a sleepy house,
 It's Honeysuckle Hall,
 And Saffron Dormouse and her son
 (His name is Tom) are full of fun,
 They're going to the Ball.

Yesterday she washed her hair
 (All over) knowing she would wear
 Today her smartest thing,
 Her picture hat heaped up with fruit;
 Tom has put on his sailor suit
 And she her ruby ring.

~~Dormice in winter like to snooze,~~
 Not now! Look at her party shoes,
 And oh, what lovely eyes!
 Her husband married her because
 He thought her finest feature was
 Their lustre and their size.

Here's how to make some paper dolls, Frazzle!

1 First fold a strip of paper into zigzags.

2 Fold all the zigzags together.

3 Ask a grown-up to draw a doll on the top fold. Make her arms go off the sides of the paper.

4 Now cut carefully around the doll shape through all the folds. Don't cut the ends of her arms.

Ha! Ha! So many wonderful paper dolls! One, two, three — how many have you made, Frazzle?

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

Reading Comprehension Test

Direction : Read these passages then choose
the best answer

Water is the "life blood" of our earth. It is in every living thing. It is in the air. It runs through mountains and valleys. It flows from lakes and oceans. Water is everywhere.

Nature has a great water - system. Rain water finds its way to streams and rivers. Rivers lead to the ocean. At the mouths of the rivers, fresh water joins the salt water of the ocean.

Here at the mouth of a river there is much important plant and animal life. Pollution destroys this life, however. We have to clean our streams and rivers. Man has to work with nature - not against it.

1. According to the story, water is like.....

a. clouds	b. blood
c. rain	d. air

2.is in every living thing.

a. Blood	b. Water
c. Heat	d. Bone

3. Streams become

a. rivers	b. valleys
c. fresh	d. blood

9. How old is Roger ?

- a. 12
- b. 20
- c. 22
- d. 30

10. In your opinion, everyone in this story is

- a. tired
- b. sad
- c. busy
- d. happy

It was New Year's Eve. Mr. Robinson gave a party. He invited many people. He served them a lot of food and drinks. The bell rang. A tall thin man came into room and joined the party. He sat on a chair happily for an hour and a half and drank. Then suddenly he stopped and looked at the owner of the house, Robinson, "You know." he said. I came in here to tell you that your party is very noisy. But now I enjoyed myself so much that I decided to come here because I can drink and eat food.

11. The people in this story are

- a. drinking
- b. fighting
- c. sleeping
- d. cooking

12. The people in this story are.....

- a. in a restaurant
- b. in a hotel
- c. in Mr. Robinson's house
- d. in a tall thin man's house

Lot of people love animals. But, did you know that birds can be animal - lovers too ? This is a story about a crow that cared for a dog.

A family in Africa had two pets—a crow and a puppy. One day the puppy went away and did not come back. The family thought it was lost in the woods. They were very sad. They thought they would never see their puppy again.

about that time, the people saw the pet crow was eating in a funny way. The crow did not eat its whole dinner at one time. It would take a piece of food and fly away. Then the crow would come back and do it again. So they went after the bird to see what it was up to. The crow led the people into the woods. There they found the puppy with its legs in a trap. The crow had fed the dog and kept it alive for seven days until help came.

13. The bird in the story was a.....

a. robin	b. sparrow
c. crow	d. chicken

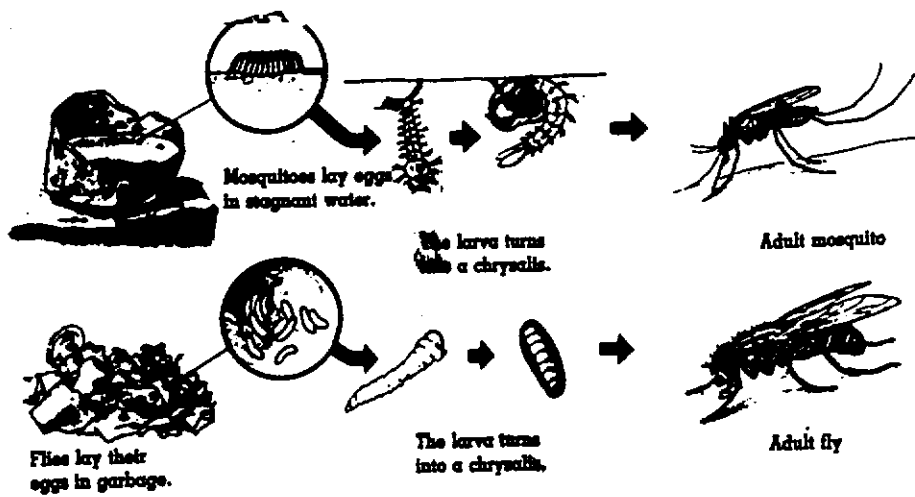
14. A Good title for this story would be

a. The lost Kitten	b. Trapped Dogs
c. Saved by crow	d. Living in Africa

15. The puppy was gone for

a. a week	b. seven hours
c. 6 days	d. 7 months

Look at the pictures then answer the questions 16 - 17

16.lay eggs on water.

a. flies	b. larve
c. mosquitoes	d. chrysalis

17. Which is correct?

1) mosquitoes	
2) eggs	
3) chrysalis	
4) larva	
a. 4-3-2-1	b. 2-4-3-1
c. 3-1-2-4	d. 1-2-3-4

To market; to market
 To buy a fat pig,
 Home again, home again,
 Jiggety - Jig.

To market, to market,
To buy a fat hog.
Home again, home again.

To market, to market,
To buy a plum bun,
Home again, home again,
Market is done.

18. From the poem on page 292 - 293 is about.....
- a. to buy a pig at the market
 - b. to buy a pig at home
 - c. go to the market with a pig
 - d. the home in the market

Peter, Peter. pumpkin - eater,
Had a wife and couldn't keep her.
He put her in a pumpkin shell,
And there he kept her very well.

From the poem answer the questions 19 - 20

19. Peter's wife live in a
- a. house
 - b. shell
 - c. garden
 - d. pumpkin

20. Peter's wife was

a. happy	b. sad
c. died	d. busy

There was a little woman,
As I have heard tell,
She went to market
Her eggs for sell;
She went to market
All on a market day,
And she fell asleep
On the King's highway.

21. From the poem, the woman went to the market to.....

a. sell eggs	b. buy eggs
c. meet the king	d. come back home

Look at your eyes. There are eyebrows
above them and eyelashes around them. Eyelashes
and eyebrows keep dust and dirt out of your eyes.

22. You haveeyebrows.

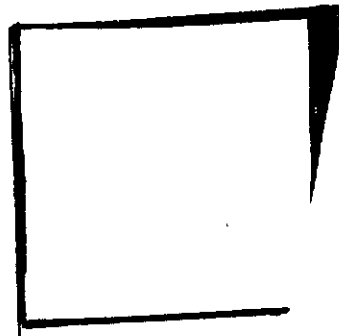
a. one	b. two
c. three	d. four

From these pictures answer the questions 23 - 24

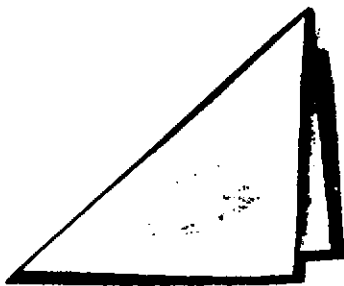
Now watch closely as I make

the Amazing whirling windmill

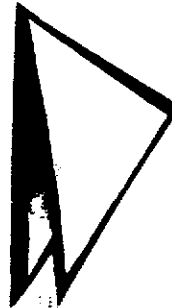
1. I take a square piece of paper.

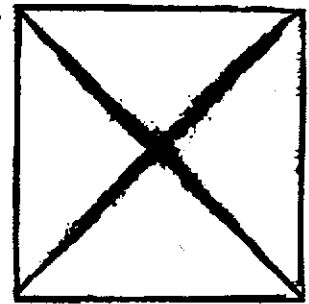
2. I fold it in half one way.

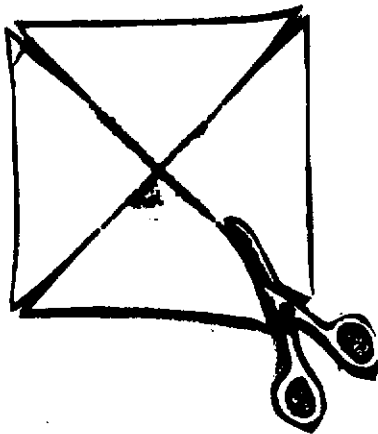
and then the other.

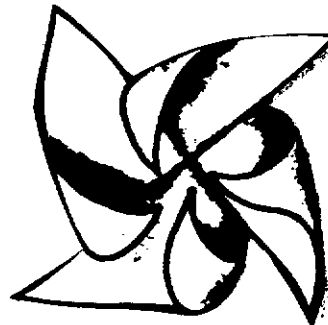
Now I open it up again.

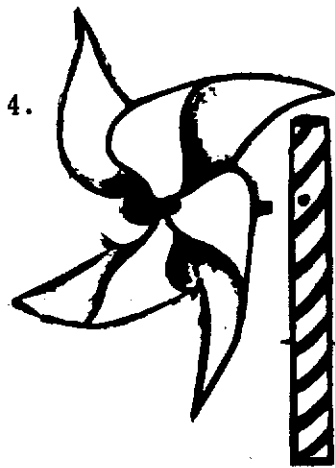

3. I cut half-way down each
fold towards the middle

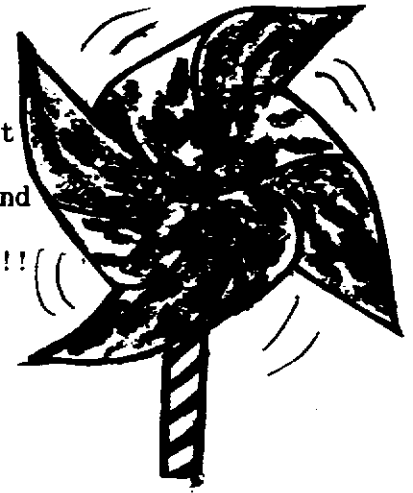
then I fold all the corners into
the middle.

Now I take a pin and push it through the middle and into a drinking straw. Hold it up to the wind and

the AIR blows it round and MAGIC!!!!

23. This passage is about how.....

a. to make a windmill.	b. to fold a piece of paper.
c. the wind blow.	d. to cut a windmill.

24. From 23 what will we need ?

a. scissors	b. a piece of paper
c. drinking straw	d. all of them

There is more than 800,000 different kinds of insects. Some insects have large bodies, and some have small ones. But all insects are the same in some ways. All insects have six legs and their bodies have three parts. Insects do not have bones, but some have wings.

The grasshopper is one kind of insect. It has six legs. Two of the grasshopper's legs are very large and strong. The butterfly is another kind of insect. It does not have strong legs. But it has two beautiful wings.

25. From the passage all insects.....

a. are small	b. are big
c. have six legs	d. have wings

Dinosaure lived one hundred fifty million years ago.
They walked on two legs. They had small heads and tails.
They did not have horns or wings.

26. Dinosaure lived.....fifty million years ago.

a. 50	b. 100
c. 150	d. 1050

A number of mice live in a house. Every night, they come out from their holes to look for food. The owner of the house is very angry with the mice's destructive behavior.

One day, his friend gives him a cat. He is a big cat. Every night the cat kills a lot of mice. The mice are worried by the cat and they do not dare set foot outside their hiding place. They are starving because there is nothing to eat.

So, they call a meeting to find some way in which they may be warned of the cat's coming. Many plans are discussed and rejected. Finally young mouse stands up. "Why not hang a bell around the cat's neck so when we hear it, we'll have plenty of time to escape." say the young mouse.

The mice receive the suggestion cheerfully. But an old mouse gets up and says, "Congratulation on your suggestion. It is a good idea. There is one thing I would like to ask though.... All mice fall silent and look at the old mouse. "The problem is that who is going to put a bell on the cat?" asks the old mouse.

27. The mice want to.....

a. hang a bell on the cat	b. play with the cat
c. chase the cat	d. kill the cat

28. Which is correct ?

1. his friend gives him a cat	
2. the mice eat all food	
3. the cat kills the mice	
4. the mice are meeting	
a. 1 - 2 - 3 - 4	b. 2 - 1 - 3 - 4
c. 3 - 4 - 1 - 2	d. 4 - 1 - 3 - 2

It is a hot day. The Crow is drinking by the lake. The Crow is thirsty. He drinks and drinks. As the Crow is drinking, a Swan glides by. The Swan is very beautiful. She is white all over.

The Crow says to the Swan, "How beautiful you look! I wish I were white like you." The Swan does not answer. She glides away. The Crow comes to the lake every day. He comes to look at the Swan. The Crow says to himself, "if I get in the water, I may become white, too.

So he goes into the water. Soon the Crow comes out of the water. He looks at himself all over. He is wet, but still black. The Crow then says to himself, "if I stay in the water, I may become white," So he goes into the water again.

The Crow stays in the water the whole day and the whole night. By morning, the Crow feels very cold. He comes out of the water. The Crow looks at himself all over. He is still black! The Crow is very sad. He goes away.

29.is beautiful.

a. The Crow	b. The Swan
c. The fish	d. None

30. Which is correct?

1. the Crow drinks water.	
2. the Swan glides by.	
3. the Crow goes into the water.	
4. the Crow is thirsty.	
a. 1 - 2 - 3 - 4	b. 2 - 3 - 4 - 1
c. 4 - 1 - 2 - 3	d. 3 - 4 - 1 - 2

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือการปฏิบัติของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่า ในแต่ละข้อความนักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อนักเรียนตัดสินใจแล้วให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

การตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระอย่างเต็มที่ในการตอบ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด ก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตัวอย่าง

ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(0) ข้าพเจ้าต้องการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ให้มากกว่าวันละ 1 คาบ/...
(00) ข้าพเจ้าชอบทำที่บ้านการอ่าน ภาษาอังกฤษให้เสร็จโดยเร็ว/...

ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ข้าพเจ้าชอบทบทวนบ้านการอ่าน ภาษาอังกฤษ
2. เมื่อเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่เข้าใจ ข้าพเจ้ามักสอบถามครู
3. ข้าพเจ้าชอบที่จะนำความรู้ที่ได้ จากการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ไปฝึกฝนอ่านสิ่งพิมพ์หรือเอกสาร ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน
4. ข้าพเจ้าชอบฝึกฝนการคิดแก้ปัญหา การอ่านโดยใช้เทคนิคกลวิธีที่ได้ เรียนรู้จากการอ่านภาษาอังกฤษ
5. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็นเมื่อเรียนการอ่าน ภาษาอังกฤษ
6. ข้าพเจ้ารอคอยเวลาที่จะได้ เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ
7. ข้าพเจ้าติดตามสอบถามผล การทำงานแบบฝึกหัด หรือผลการ สอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ต้องการทราบผลโดยเร็ว

ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8. ข้าพเจ้าชอบนำความรู้จากการอ่าน ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้กับ การเรียนวิชาอื่น ๆ
9. ข้าพเจ้าชอบช่วยสอนการอ่าน ภาษาอังกฤษให้น้องและเพื่อนที่ อ่อนในการอ่านภาษาอังกฤษ
10. ข้าพเจ้านำสมุดหนังสือมาเรียน ครบ ในการเรียนการอ่าน ภาษาอังกฤษ
11. ข้าพเจ้า ไม่ เล่นกับ เพื่อนขณะที่ อาจารย์กำลังสอนการอ่าน ภาษาอังกฤษ
12. ข้าพเจ้าชอบเดาศัพท์ในขณะที่ อ่านภาษาอังกฤษเพื่อหาความ หมายให้สอดคล้องกับ เรื่องที่ กำลังอ่าน
13. ข้าพเจ้าชอบให้อาจารย์ให้การบ้าน หลังจาก เรียนจบในแต่ละชั่วโมง

ความรู้สึกรหรือการปฏิบัติ ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14. ข้าพเจ้าชอบอ่านป้ายคำสั่ง ป้าย โฆษณา ที่เป็นภาษาอังกฤษที่ปรากฏ อยู่รอบตัว				
15. ข้าพเจ้าต้องการให้มีการเก็บคะแนน จากแบบฝึกหัดของการบ้านจากการ เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ				

ภาคผนวก ค

- ตารางแสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางแสดงคะแนนความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตาราง 5 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ

ลำดับที่	p	r	ลำดับที่	p	r
1	0.39	0.20	16	0.53	0.20
2	0.45	0.22	17	0.61	0.20
3	0.55	0.33	18	0.39	0.20
4	0.57	0.23	19	0.67	0.24
5	0.59	0.24	20	0.37	0.20
6	0.28	0.22	21	0.51	0.21
7	0.64	0.30	22	0.49	0.30
8	0.71	0.27	23	0.42	0.25
9	0.68	0.20	24	0.43	0.20
10	0.62	0.26	25	0.42	0.25
11	0.50	0.36	26	0.63	0.21
12	0.36	0.31	27	0.31	0.22
13	0.78	0.28	28	0.35	0.31
14	0.37	0.22	29	0.46	0.33
15	0.55	0.32	30	0.40	0.23

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่าน
ภาษาอังกฤษ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	\bar{X}	S ²	\bar{X}	S ²	
1	3.04	0.46	1.96	1.96	3.48
2	3.08	0.07	2.32	0.39	2.05
3	3.60	0.08	1.80	0.50	12.0
4	3.32	0.56	1.76	0.36	8.20
5	3.52	0.26	2.08	0.83	7.20
6	3.32	0.31	1.60	0.42	10.11
7	3.56	0.26	1.92	0.41	10.25
8	3.08	0.49	1.64	0.49	7.20
9	3.40	0.33	1.80	0.50	8.89
10	3.64	0.24	2.40	1.17	5.17
11	3.32	0.56	2.20	0.67	5.09
12	3.44	0.34	1.96	1.29	5.69
13	3.32	0.48	1.56	0.59	8.38
14	3.48	0.51	1.68	0.73	8.81
15	3.72	0.29	2.28	0.88	6.54

ตาราง 7 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และ
กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
ลำดับ ที่	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ลำดับ ที่	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง
1	9	13	1	10	10
2	13	15	2	10	12
3	14	20	3	12	15
4	14	23	4	12	17
5	15	18	5	12	16
6	15	18	6	14	17
7	15	17	7	15	18
8	16	18	8	16	17
9	17	21	9	16	16
10	17	21	10	16	16
11	18	23	11	17	18
12	18	21	12	17	20
13	18	19	13	17	15
14	18	25	14	17	18
15	19	19	15	18	19
16	19	26	16	18	18
17	19	18	17	18	24
18	21	23	18	18	19

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง		ลำดับ ที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง
19	23	17	19	18	19
20	4	13	20	19	21
21	7	13	21	19	18
22	13	18	22	19	17
23	13	16	23	21	17
24	13	15	24	13	18
25	16	20	25	14	14
26	17	19	26	13	16
27	17	18	27	20	21
28	17	27	28	13	18
29	19	18	29	14	17
30	24	21	30	14	12

ตาราง 8 แสดงคะแนนความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง	ลำดับที่	กลุ่มควบคุม
1	35	1	36
2	53	2	50
3	43	3	34
4	46	4	38
5	42	5	40
6	41	6	31
7	45	7	44
8	44	8	37
9	41	9	42
10	41	10	44
11	50	11	44
12	35	12	25
13	54	13	50
14	51	14	44
15	48	15	37
16	50	16	35
17	49	17	45
18	42	18	49
19	47	19	42
20	37	20	25

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มทดลอง	ลำดับที่	กลุ่มควบคุม
21	34	21	45
22	21	22	47
23	46	23	42
24	42	24	40
25	45	25	35
26	48	26	43
27	44	27	37
28	43	28	28
29	43	29	34
30	46	30	47

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสรिता	ชื่อสกุล ชูดวงแก้ว
เกิดวันที่ 9 เดือน กันยายน พุทธศักราช 2505	
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 20 หมู่ 2 ตำบลสวนกล้วย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเทวคคมราอักษรลักษณ์วิทยา ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 20170
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2528	กศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน (มหาวิทยาลัยบูรพา) จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2535	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา การสอนภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียน
การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน
ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

สรिता ชูดวงแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2535

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนการทดลอง ด้วยแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และทำการทดสอบหลังการทดลองด้วยแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples

ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA II STUDENTS' ENGLISH READING
COMPREHENSION AND INTEREST IN ENGLISH READING THROUGH
THE METHOD USING SCAFFOLDING TECHNIQUE AND THE
METHOD BASED ON THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

SARITA CHUDOUNGKAEW

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

September 1992

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa II students' English reading comprehension and interest in English reading through the method using scaffolding technique and the method based on the teacher's manual.

The subjects were 60 Mathayom Suksa II students in the first semester of 1992 academic year of Hadammara Aksornlakwittaya School, Amphur Maung, Samuthprakarn. They were randomly selected into the experimental and control groups by using simple random sampling. The randomized control group pretest-posttest design was used in the experiment. The experimental group was instructed through the method using scaffolding technique; whereas the control group was instructed through the method based on the teacher's manual. Each group was instructed with the same content for sixteen 50 minutes periods.

The English reading comprehension test and the Interest test toward English reading administered by the researcher were used in the study. The scores of the reading comprehension and interest tests were statistically analyzed by the t-test Independent Samples.

The results indicated that:

1. The English reading comprehension between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.
2. The interest in English reading between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.